

Edebiyat Defteri

Den(iz) -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
14 Mart 2022 Pazartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

[alt_cizgi]Gözlerim Ne Diyor sa O! [/alt_cizgi]

Kordonda bir martı günüydü
Bu nem bu güneş tenimi saran bir sevgili gibi
Garson yanımda bitivermiş
Ne alırsınız?
Huzur alacağım sizde varmı ki?
Öylece şaşkın bakıyorum yüzüne
Birini beklemek....
Hayır demek istedim sesim çıkmadı
Yalnız bir alemin kederli martısıyım.
Kanadımı incitip burada soluk aldım.
Garson hala bakıyor
Bekleseydim birini....
Heyecanla, aşkla, gülümseyerek.
Soğuk sesimden kendim bile ürkmüşüm
Siz bana limonlu soda getirin
Bunca gel git ve telaffuzu limonlu soda
Neden sonra fark etmişim
İki yeşil gözün gözüme dikildiğinin.
Maviye karıştım martılara kavuştum
Ama iki yeşil göz ordaydı.
Sadece bakıyordu...
Öylece bakıyordu...
Tek söz yok....
İki yeşil göz iyice yaklaşıyordu
Cüretkar,pişkin,ukala
İşte nefesim kadar yakındı artık iki yeşil göz
Sadece bakan, bakmayı bilen
Gözlerinden dünya saçan, gözlerinden aşk kokan,gözlerinden hırs akan
İki yeşil göz
Ağzımı açacak oldum
Ne istiyorsun der gibi mırıldandım soluk soluğa
Gözlerime bak dedi
Gözlerim ne diyorsa o
Gözlerim ne diyorsa o.....

(EZGİ EGE)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1047406/alt-cizgi-gozlerim-ne-diyor-sa-o-alt-cizgi.html>

Sen Benim Gecem sin

Sen Benim Gecemsin

Bu gece bu tekne bir senfoni başlıyor
Dalgalar yüreğimde keman virtiyöz
Sen bu gecesin aldım sarıldım güçlü omuzlarına
Sen bu geceysen en hüzünlü satırlarımı yazacağım
Sen bu geceysen duymak gelmiyor içimden seni
Yitirdiğim dünlerimsin kuma yazılan zavallı dünlerim
Artık sevmiyorum yıldızınıda gizeminide
Gecem sevdiğim unutmuşum seni inandınımı?
Yürek zor katlanıyor yitirmelere
Uzattım ellerimi dalgalar hadi getirin onu bana
Rüzgara sesleniyorum sesim çıkmıyor
İstiyormuyum bilmiyorum
Gelmeli mi yoksa olduğu yerde bitmeli mi?
Sevmiyorum işte budur kısa sürdü sevmeler
unutmak asırlar alsada...
Bu gece gibi çok geceler gelecek
Gecem sen bile kıskanırsın
yarın başka bir gecede doğacağım
Doyasıya oku dizelerimi
Sondur acıttığın şiirlerimi
Sondur sana adadığım gecem
Sondur bir ibadet gibi özlemelerim
Koynuna alıp bir çocuk gibi ağlatırken mutluydun
Verdiğin acılardan gururluydun
Gecem işkencem son dizemi oku bak
Kan damlıyor yüreğimden
Ezgi Ege

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1047606/sen-benim-gecem-sin.html>

Hüzün ve Mavi

Bugün aylardan hüzün günlerden hüzünertesi
Hüzün alıp hüzün satıyorum,
Masumiyet avuçlarımızdan kaydı
Kırılan dökülen diğerlerinin yanında
Karanlık dünlerime katıldı.
Hüzün dinliyorum şimdi radyodan.
Maviyken hüzne boyadım kendi ellerimle ruhumu.
Deniz oldum mavilerden en mavi tuval gibi
Hüzünler çizdim üzerine onu da ressamın ellerinden alıp
Ağaç olayım dedim mavi yeşil
Dökülen yapraklarım değildi; hüzünler saçtım sağa sola
Hüznü hüzne böldüm elde var hüzün
Hüznü hüzünden çıkarsam çeker gider mi?
Yine elde kalan, avuçta kalan, yürekte kalan hüzün oğlu hüzün
Yıllara meydan okurum sandım, kadere inadıma tutunmaya çalıştım.
Hayata gülümserken hayat bana hüzün sundu her seferinde arsız arsız
Hayata küsmeli hayata sırtını dönmeli
Mavilerden vazgeçtim, renklerden vazgeçtim, sevmekten vazgeçtim
Artık sadece gri hüzün rengindeyim.
Aynadan bakan yüzde hüzün, yastığımın yanında duran başta hüzün
Bir beste yapacak olsam makamı hüzün, sözleri hüzün
Okuma; şiirim hüzün yazacak kalemimden sadece hüzün kayacak
Bu akşam kaybettim masumiyeti sana ne dizeler hüzün dolacak
Kış ayazı yemiş yüreğim kanar, ellerim kanar, ruhum kanar
Daha ne olsun al kadehimi de kaldırıyorum şerefine ey hüzün
Sevmeden dokunan ellere tutsak hediye ettim uykularımı
Sevmeden dokunulmanın acısı ne ağırmış meğer.
Bir özlemdi aşk, mavi koymuştum adını.
Mavi gitti hüzün kaldı tenimde.
Aşkın adıda hüzünmüş ne yazık
Zaman hüzünlere akıyor içime işlercesine
Ay üşüyor çaresizliğime, gece örtüyor üstümü titreyişime acıyarak
Ama onların bile bana sunduğu simsisay hüzün.
Sadece mavi bir aşk istemiştım.
Sadece masum mavi bir aşk
Sadece....
Biliyor mu sun bugün bir mavi kaydı avuçlarımdan
Hüzün beni sevdi vazgeçmeyecek madem,
Bir yağmur yağsa hüzünlere ıslanacağım yine,
Gözlerimden akan acıtan hüzünler
Bir hayalde doğdun yine orda kaybol işte sen aşk.
Ben böyle iyiyim hüzünle koyun koyuna alışmışım
Yara bere içindeydım zaten senden önce de
Seni hüzünsüz yarınlara hediye ediyorum mavi sevgili
Ben gri hüznümle adı hüzün olan başka bir günde yine başka bir hüzne doğacağım nasılsa
Ve son dizem
Kaybettiğim mavi ye hediye sevgilerimle

Ezgi Ege

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1047961/huzun-ve-mavi.html>

Maviye Sesleniş..

Hiçbir şey bilmeden...
Deniz gözlerinden vuruldum ben..
Gönül kuşlarını bıraktım...
Tek kanatlı bir denize uçuyorlar..
Sen beni Deniz bildin...
Deniz benim yine de
Deniz benim içimde...
Ben beni Deniz bilirdim ...
Deniz meğer hapsolmuş gözlerinde..
Şimdi susuyorum...
Mavi gözlerinin esaretinde ...
Bir gün geleceksin diye ...
Bekliyorum sessizce ...

19.05.2016.

Ezgi Ege

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1048145/maviye-seslenis.html>

BİLMECE

Hey mısralar neredesiniz?
Hadi koşu gelin kelimeler...
Bir bilmece sormak üzereyiz;
Eksikse eklenemez.
Dolmuşsa eksiltilemez.
Bazen ağır hasar alır.
Bazen unuttur ama hep orda kalır.
Bildiysen doldurmuşsun,
Düşündüysen artırmışsın.
Eh uğraşamam deyiver de...
Eksik kal ekleneme ...²

Ezgi Ege

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1049125/bilmece.html>

İMKANSIZ....

Ben İzmirim sen İstanbul
Ben kordonda kıvrak ritimler
Sen Beyoğlunda keman çalan çingene
Ben işte burdayım kemerlatında
Sen boğazda balık tavada.
Ben mavi yeşil bir akşamdayım
Sen kimbilir hangi bestede
Ben İzmirim sen İstanbul
Asla Ankara olamayız biz

Deniz....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1049574/imkansiz.html>

MENÜDE MAVİ AŞK

Yine oturdum aynı kafeye
Deniz mahsullü salata menüde
Kokoş diyeceksin okurken sen yine
Deniz mahsülü gözlerin var hayalimde
Aşk dedim aşk dedik birbirimize
Söyle sensiz nasıl coşacak kıyıları
Yak her şeyi gel diyorum gelmiyorsun
Yak her şeyi git diyorum gitmiyorsun
Özlüyorum aşk özlüyorum diyorsun
Nasıl böyle vazgeçiyorsun
Yüzlerce geceyi ben senin için yakacaktım
Sen bizi yaktın... sen bizi.... Denizi.....
Uzaktan da razıydım yosun gözlerine
Sesini duyunca döndüm yine bırakıp gitmelerine
Söylesene.....!!!
En sevdiğim renksen neden acıyor kalbim her Mavi değişim de ?
Söylesene aşk...
Neden yaşlar var gözlerim de ?
Masamdaki salatada bile neden senin özlemin sos oluyor.. ?
Hani sen umuttun ya bana...
Hani biten yollarıma patikalar açacaktın..?
Mavi hani ben sende yeniden doğacaktım..?
Şimdi her hatırlayışımda neden kanıyor ruhum...?
Yinede sonsuza dek mutlu ol diliyorum
Sana beddua bile edemiyorum....
Hey garson kaldır şu salatayı masamdan
Yine takıldı boğazıma Maviden arta kalan.....

EZGİ EGE
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1050413/menude-mavi-ask.html>

AĞLAYAN ÖLÜLERE

Ağlamak nedir bilir misiniz...?
İnsan gözünden yaş akınca ağlamaz
Sadece gözyaşı döker
Ağlayınca ölürsün...
Ağlayınca
Bir bebek gelir aklına ve sen yine ölürsün
Ağlayınca var ya her akan damla toprağın olur...
Gömülürsün.
Bir bebek gelir aklına ve sen ölürken bile anne olursun.....
EZGİ EGE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1051125/aglayan-olulere.html>

KISA MESAJ

Dedim ki özlemedin mi ?
Dedim ki hiç merak etmedin mi ?
Dedim ki geç kalma emi...
Gün geçiyor takvimde ...
Dedim ki sevgili anlamadın ki...
Zaman Azrail...
Selam vermeden geçirdik günü..
Dedim ki hayırsız Mavi
Gözleri geceme düşen
Ellerini bilmekten geçtim
Dedim ki selam ver yeter
Gurur ilgeçleri....
Dahası yok anla gerisini...
Dedim ki demekle olmaz..
Hissedeyim sevdiğini...

EZGİ EGE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1051333/kisa-mesaj.html>

HEDİYEM.

Dedim ki kısa hayat ,
Uzatalım sevgimizle,
Süsleyelim güzel gözlerimizle,
Tatlı sesimizle,
Birbirine aşık olan ruhumuzla,
Fani dünyaya bir güzel nakış bırakalım aşkımızla

Dedim ki kısa hayat,
O zalim kısalığı seçti,
Beni bırakıp gitti,
Ruhumu uçurumlara itti,
Şimdi bütün dağınıklığım ondan.[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1051500/hediyem.html>

BİTEN BİR ŞEY

Nasıl bir sanrısın sen ...
Karabasan, düş bozan
Saray gibi yaptığın dünlerimden vurdun ya
Vur ki acısın her kanayan
Nasılsa bitecek deneceksin sol yanımdan

Dur hele vakit var
Mavisiz de olurum ben
Azaldım ...
Hadi gitsene
Sıradanlaşıyorsun sessizce
Bir dalga sesinde hatırlayışın olsun ah'ım
Deniz olsun her uykunda çağrışım
Bir varmışım bir yokmuşum
Gidişinle çırpındığım anların tanığı
Bu dizeler sadece biten aşk'ın artığı
Bu defa başka bambaşka bittin be mavi
Sensizliği doğuruyorum geceye
Dağıldım.....

Yine toparlanacağım nasılsa..
Kalabalık anıların arasına asacağım
Sen değil
Ayrı düşlerin benzer acılarını tadanlar tanır beni
Yara izlerinden tanışıyoruz
Sen ancak şiirimsi
Sen ancak silinesi bir geçmiş hikâyesi
Sıradanlaşıyorsun bak sessizce
Sen çoktan gittin de
Ben daha ancak kadeh kaldırıyorum gönderişime..!

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1053657/bitene-bir-sey.html>

SEVMENİN HAYALI

İlk dizeden söylemeliyim tutunamayanın şiiirindesin

Ardı sıra günler gbi sıradanlığım.

Defalarca yenilmiş

En çok olduğum zamanlarda

Ne çok yok oldum....

Ölüyor çırılçıplak hayaller

Ölürken inleyen kadın sesiyim şimdi

Sislerin arasından beklenen hayali...

Hep umut.... Hep unut.....

Deniyorum eklenemiyorum hayata

Deniyorum eksilemiyorum hüzünden

Hep umut Yine unut...

Benzer telaşlar yüreğimde

Heyecan ardı sıra hep gam

Gece ölümü sever

Ölmeli ..

Biri...

Çok değil ...!!

Gülüşünün kıyısında otursaydım sessizce.

Hiç... Sadece kayıyorum zamandan.

Tutsana ..Şiir olsun ellerin Dokunsana..

Sevmek gibi değil ... Delicesinden

Ya Deniz de kaybol.. Yada artık kaybol...

Bir hayale yazılan mektubum

Duy..

Dizlerinde huzurum , nefesimde adın ol.

Duy.....

Henüz olmayanımken, uzak şehirlerde kulakların çınlasın.

Öyle seveyim ki seni hayali...

Düşünürken gülen yüzünü , aklıma sığmasın yüreğimdeki..

Severken masal.. Giderken bile adam ol....

Olasılıksız dizelere kurban verdiğim,

Olmamış bir aşk için

Yazmış olmak istemezdim ki....

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1056305/sevmenin-hayali.html>

BİR SIZI ... M' YE

Sen acılardan dar ağacı gördün mü ..?
Ana rahminden asılıyor kadın...
Kanayarak uğurluyorsun gideni.
Sen doğmayana bağlanmak nedir bildin mi ?

Bir kabusun içinde en kıymetlini koruyamazsın..
Yetmez gidene avuç içlerine kondurduğun öpücük

Davranışın cinsiyeti olmazmış; öğrettin...
Anne oluyorsun şiirinde ...
Kızım oluyorsun diğerinde...

Elimi, gözümü ne bileyim bacağımlı yitirseydim
Bu kadar özler miydim..? Bilemem...

Mezarımdır bedenim ölü ruhuma
Can çekişmiyorken bile
Nasıl duyuyorsun çığlımı sessizliğimde ?

Bir orgazm mucizesi Er (!) kişiye
Hadi güle güle gidene...

Kederim kaderimdir sonsuzluk ta ..
Bir başka minik yürek can suyun olsa da..
Belki pansuman.. yara izin hep yerinde.
Ölü ruhunun mis (!) kokusundan anne oluyorsun..

Deniz'in toprağı yok ağlayınca
Kendi suyuna gömülüyor bin defasında.

Bir güneş veda ederken günlere üşünmez mi ?

İssiz ruhumun duvarlarında...
Kendi sessizliğimden yırtarak çekip alıyorum kendimi
Kendi düşlerimden vuruyorum beni..
Yine yeniden bin defa...

Bu sızı... Bu acı... bitmeyen ahımdır Er(!) olana...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1056831/bir-sizi-m-ye.html>

TÜTSÜ

Mütemadiyen düşünüyorum....
Tutunduğun kim ?
Gençliğimin yanık türküsünün sessizce söylediğim
Bir bildiri yayınlıyorum tüm duygulara...
Aşkı bulun bana ...

Çocuksu yanarımdan esinlenme
İndikçe göreceksin karanlığımı
Sandığından fazlasıyım
Bildiğinden çok azım..
Kimliksiz meczup bir aşk benimki...
Sırta kadem basarsa ya
Belki de...
Ulaştığını sandığın anda kaybolacağım avuçlarından

Özlemek kadar doğal
Hasret kadar olağan
Aşk kadar yanan bir şey
Ara beni harabelerimde...
Bulamadığın da anlayacaksın

Bir Pazar sabahı uyanmak kadar keyifliyim şimdi
Ara sokaklarımda dolaşırken burnuna gelen ekmek kokusundayım.
Tam ortasındayız sandığımızda mutluluğun
Ayrılık şiirleri yazarken bulabilirsin kendini
Varmısın ?
Al benden senli kelimeleri
Uç uca eklerken dizelerine
Son sözün Adım olsun kaleminden
De' ki Öylesine ...

Umutsuz sorgularıyla tüm eğreti yapılarım temelinden sarsılıyor
Yıkılırken tozu dumana katmışım nefessiz
Kendi depremimde eziyorum ruhumu
Ve hiç kanamıyorum ...
Demirden bir namlunun ucunda tüm yok oluşlarım
Tetik senin dudaklarında..

Üşüyorken sokuluyorum ya sol yanına...
Dokundukça yanıyoruz gecikmiş alevin umarsızlığında
Bilmiyor sun ...An olur gülüşüm bile zulüm...
Bir marazın ortasındasınGit ...!!!

Kendimi kendimle cezalandırıyordum ben
Tutunduğum umutlar bile yasak ...
Mum alevinde gezdiriyorum yüreğimin avuç içlerini

Aşk sandığım Deccal
Aşk bildiğin Azrail
Tek kurban yeter

Tut/ma ellerimden [italik]

[italik]DENİZ....[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1060684/tutsu.html>

Karışık Olsun ...

Eskimişliğim in tünediği düşlerim vardı benim

Duygularımı birer birer bozdurdum .

Yoksulum...

Sol cebimde inandıklarım ,

Sağ cebimde inançlarım (!)

Günahlarımdan vuruyorum şimdi Aşk'ı ...

En çok da buna feryadım...

Toplumca günahlara oldum olası isyankar/lar/ım.

En sevdiğim devrim oldun sen yokluğunda.

[italik]

Gecikmişliğin telaşındayım ben

Nefes nefese...

Ne ara karıştık ki biz bize.. Gölgelerimizle..

Yutkunup sustuğum kelimeler kadarım.

Ellerimden çok yüreğim titreyerek..

Aşk/sız/ım

Ya korkularım...!

Gel hadi tutun yalnızlığıma.

Çıkar ceplerinden olup biteni.

Bak ne çokum kaybettiklerimle.

Yaralı ırmaklarımla besliyorum sularımı

Karışyorsun ısrarla bana

Sen duru sen temiz...

Yapma...!!!

Sen konuştuğunda kekeme her an,

Az sonra lal...

Ben alıp çoklarımı gidiyorum yavaşça,

Yetiş bana...

[italik]Deniz[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1061907/karisik-olsun.html>

Y/Nar'a Sitem...

Başı boş bir rıhtımda kimsesizliğimi dağıtıyorsun önce
Esrikliğim değil beni sana çeken
Sensin tüm dengesiz yalpaların nedeni ..

Bir aşk şiiri olmak istedim dizelerinde
Atların yelelerinden dökülmek istedim dizelerce
Köpüren dalgalarımı anlat istedim hece hece
Düşünsel bir çığ olup akmalı yüreğinden

Ah .! O yürek ki kendi göğsüne sığmayıp göğümü kaplıyorsun sınırsız
Bir dizeden fazlası etmeliydim ...

Sen ki N/Yar dediğim
Sen ki bir iken bin ettiğim sevgili ;
İster Yar ol avunayım sıcaklığınla .
İster Yar ol kalayım uçurumsal yalnızlığımla...

Okudukça gülümseten bir şiir olmalıydım ellerinde
Dokundukça pembeleşen bir gül olmalıydım dudaklarında

Bunca hasretin tarifi bir yangın yeri olmalıydı o şiir.
Bak bunlar kuytularım ,şunlarsa sızılar....

Akan, çağlayan, durulan her damladan şiir olmalıydım ..
Aşk demeliydi okuyan ,
Aşık bu adam .. !

Şimdi o rıhtımda balıkçıları seyrediyorum
Gün batımı ... !

Ellerini görmeliydim şiirsel.
Bir şiir ki okudukça gözlerimden süzülmeliydi mutluluk
Sen ben olmalıydın bense sen şiirce.
Oysa şimdi sürgüne gönderilmiş duygular gibi soğuk
O bir damla ki yeter mi susuzluğuma.
Bazen vedalar bile daha sıcak oluyor şu dizeden ...

Gemiler uzaklaşıyor ve ben giden balıkçıların ardında bırakıyorum bakışlarımı
[italik]Gün geceye dönüyor ve isyanım sessiz bir çığlık gibi dökülüyor dizelerce
Sarhoş bir ritim bu takipsiz.
İç sesimden başka tanıdığım kimse kalmamış .
Rıhtım boş....
Bir şiir olsaydı yakan ellerimi
Geceye savursaydım ışığını
Okudukça biz olsaydı kelimeler
Gönlüm; ah yaralı kuş... !
Ne vardı kelebekler uçuşsaydı dizelerce..

Şimdi geceye döküyorum içimi kana/ya kana/ya
Ağulu hüznler seriyorum önüne oku diye
Say ki bu şiir bilinmezliğe
De ki bir şiir işte öylesine ...
[/italik]

[italik]DENİZ....[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1067924/y-nar-a-sitem.html>

DÜŞ 'ÜN'SEL..

[italik]Yeniden tasarlanmış aşk cilvesi dokunuşlar
Başka bir dünyaya arzulanan sanal avuntular
Hiçlik kadar eden edersiz portreler arasında siliniyorsun
Sanal kimliksizlik ...
Kişiliksiz olmaya da değer mi ?

Sırta kadem basmış insanlık her köşeden
Ahhh benim çocuk kalbim yine yanıldın.
Kimsiniz ? Bakınız aynadaki yüzüzlüğünüze
Şaşırmak hala insangillere.. !!!

Savunmasız saflığım bile değersiz bu yangında
Sağ çıkmaktan fazlası olmalı ..
Sağ çıkmaya değmeliyiz ağırlığımızca
Hiçliğin kocaman kollarında oynasır niceleriniz

Düşünüyorum. Ya sen neyimsin benim ?
Ne yapmalı bilmiyorum ..
Hiç benim yoktu ki benim .
Dizelerce yazarım bilinmezliği
Ve sen uçsuz bucaksız umman
Her doğuşunda yeni baştan şaşırtışların ve yine sen

Evren de ucuzlatılmış nefeslerle kirletiliyoruz
Ve desem ki inadına bir çocuğun avuçlarından kana kana iç sevimliyi
Evren bile evrimleşiyor kaç ...!

Eğilip bükülmeden eğildim , evirildim...
Yenilmelerimden yenilendim de bildim ki ,
Yalan kalabalıklar kadar ıssız değil ki Kimsesizlik...

Şimdi bir yerinden tutunup umutların
Deliklerini yamasam kanayanların
Ve senin sıcaklığın değse üşümüşlüğüme

Ağzımdan çıkacak bütün küfürleri yutkunuyorum
Bir yanıyoruz, bin ölüyoruz,
Kalan sağlar insan mı ?

Yalanı en gerçek ,gerçek te ki yalanlar kadar..
Sanal , döngüsel, kişiliksiz...
Şaşkın kalmak mı ödül bilemiyorum...[/italik]

[italik]DENİZ.... [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1071628/dus-un-sel.html>

BİR GÜNCE...

[italik]Zamansız bir limanda kendi gölgemin kurbanı.
Bir yitiş öyküsü hayatta bir dalga izi kadar anlamlı..
Kimseyi getirmeyen bir teknenin peşi sıra
Kimsesizliğimi uğurluyorum

Bir an....
Sanıyorum ki ben her şeye muktedir oldum.
Sanrılarım

Kendi gerçeğimi sıyırıp kemiklerimden
Eterimi lime lime hayallerime yem ediyorum..

Kısaca, imgesel bir şölen niyetim yok ..
Sadece sadelik..

Yanılgılarımı yok ediyorum türlü patırtılarla
Ört bas ettiğim faili meçhul bilgiler anısına
Şimdi bir çiçeğin doğma sancısı kadar
Acı çekebilmeyi umuyorum ...

Bir aşk sunağından kana kana içtiğim sen
Şimdilerde tek mantıksız doğrumsun.
Beni bana kışkırtan bir sevdıyla
Tüm olmazlarıma inat
Susuyorum sana

DENİZ..
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1074063/bir-gunce.html>

GRİ KELİMELERDE DÜELLO

Gözlerimi bağlayıp bir hiçliğe bırakıyorum kendimi
Göz bebeklerimden ölüyorum defalarca
Yarattığın en ucube varlık ben miyim ?
Sevemediğin en üvey kul
Kuyunun dibinde gördüğüm ışık
Üzerime düşen kamyon ışıkları...

Göz bebeklerim artık birer mezar..
Gördükçe ölüyorum insansızlığı..

Bomboş bir hayalin ortasındayım çaresiz.
Çaresiz olmak nedir bilir misin ?
Bilemezsin

Sen en ulu olansın..
Boşluk....
En saçmasından hayaller biriktireyim istedim ..
Yokluk....

İnsana dair yitirdiklerim ve elde kalanlarla
Kuramadığım bir hayal kadar ediyor iyeliklerim.

Mavi bir Turna geçiyor kızıl göğümden
Turna gözbebeklerimi kanatıyor pençeleriyle..

Yalın bir dizilimle çılgılık ..!!!
Kaçınıcı el açış ve yakarış...
Heyyyy.. !!! duyma ile ilgili bir sorunun mu var ?
Olmaz olamaz...
Sen en ulu olansın...

Beş misket , yedi kiremit
Bir bez bebek var gözleri düğmeden
Gözbebekleri rahmetlik bir çocuk...

Parmak uçlarımdan kanıyorum ıssız...
Sığ bir bilincin görkemli şiiiriyim,
Ederim kadar duydun belki de
Bu kadar ucuz hissettirmen için ne yaptım ki ?
Madem sevmeyecek tin neden can verdin ?

Birkaç dize yazıp us/ul/ca çemkireceğim ..
Kimsesiz göçebe rüyaların peşi sıra gülümsüyorum.
Türetilmiş pek çok kelime kadar as/K/la yatkın değilim.
Asılsız ihbarlar ile meşgul ediyorum dualarımı.
Asılsın diyorum bu kadın göz bebeklerinden
As kişi..! yitirilmiş bir yarınsın hepsi hepsi....

Mide bulantısı kadar sahici bir sanırım var
Ne hoş ..!!!

Kaçak bir sevinç buldum karaborsa ..
Haraç mezat dinsel temalar arasında
Tuz buz olmuş bir aynanın aksinde sen
Yaralarımızdan sevişiyoruz toz duman arasında ...

Deniz; en grisiyle karşılıyor güneşin yedi rengini

Karamsar bir martı tamamlıyor yırtılan tenimi..

Son dizem de yine aklımdaki sen....
Özlemin kadar susuyorum...!!!

Deniz.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1079413/gri-kelimelerde-duello.html>

Boyası Kan

[italik]Bir köşe başında ;
Tumturaklı laflar ediyordu ayyaş sokaki
Gece kendi yıpranmışlığını örtüyor siyahi
Lacivert bir ilham iniyor gökten
Gök demişken orada mısın ?

Hangi fırça darbesiyle devrilip bulandım sana
Hangi devirde kendi efsunumla yenildim bana
Bir korku bıraktın ruhundan toprağıma

Ezilip kum tepelerine dönüşüyorum
Rüzgarınla savur diye her tanemi kendi göğüne
Uzak bir şafak vakti katledildi çocukluk

Şimdi kurşun işlemez maviliğime
Bir ölüyü öldürmek lütfu sana bile verilmedi belki de

Bir anne göğsünden emziriyor zamanı
Zaman dişlerini geçirmiş etime

Kıvrandığın kutsal kasem de kal ..
Kal lütfen...!
Kızıl bir ölüm çağlıyor
Bin defa öldürüyor kadını,
Fetal cinnet
Hangi vicdan katilin emeğine bürünmüş

Ve ayyaş diyor ki ;
Fırçayı kırma vakti
Tablo bitti[/italik]

[italik]Deniz...
[/italik]

(DEĞERLİ ŞAİRE KATKISINDAN DOLAYI ÇOK TEŞEKKÜR EDERİM)

KAN, CAN VE DÜNYA

Bir gökyüzü vardır birde yeryüzü.
Arada dolaşan kimlerdir kimler.
Ayyaş Bekri olmuş şarap niyazı.
Üstünde gezilsin ezilsin çimler.

Hakim kalem kırar idam verince.
Anlamıyor sanık düşmüş sevince.
Ölüme hak diyor belki kendince.
Mezar gündüzü de bir gece eyler.

Ressam fırçasını kırmışsa eğer.
Tablosudur ona en büyük değer.
Boyalara aşık olmuşmuş meğer.
Sevda şarkısını renklere söyler.

Bu mutlu hayattır yaşanılması.
Gayrısına zordur alışılması.
Dert verir kötüye bulaşılması.

Dostlar ceminde de çalınsin neyler.

Kum zerrecikleri uçuşa dursun.
Rüzgarsız ortama gelsin buyursun.
Niyeti ne ise hemen duyursun.
Ses versin rüzgara içilsin meyler.

Bakıyorsun kimse insan olmamış.
Aramışsa bile yol bulamamış.
Kadınlara sevgi saygı kalmamış.
Değer eder olmuş lüzumsuz şeyler.

Zayi Ozan diyor, aşksız mı dünya.
Ömür gelmiş geçer meşksiz mi dünya.
Herkes bir antika eskiz mi dünya.
Yaşama en değer yer imiş köyler.

ZAYİ OZAN – İlhan ATEŞ
Ankara, 17 Mart 2017 Cuma

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1085367/boyasi-kan.html>

ZAVALLI,ARSIZ ZAMAN

[italik]İki yüzlü zaman bir aşifte gibi salınıyorsun ömrümden
Bileklerinden kestiğimde seni bilemedim
Bilmeliydim böyle yavaş yavaş öleceğini

Hangi yüzünü silsem bin kere yaşlanıyorsun aynamda
Arsız dakikaların sürtünüyor ömrüme iteledikçe
Sen ölürken doğduğum günden beri
Ben acıdıkça büyüyorum suyumun aksinde

Unutulmuş gözlerimden sana aşklar büyüttüm
Yağmur kokusunda demleyip gözyaşımı
Zamanın toprağından devşirdim çizgilerimi

Ne vakittir boğuyorum saniyeleri
Sen an'ı'ları donduruyor tek anı....
Bakir hayallerimdesin tüm orospuluğuna rağmen zamanın
Tik tak tik tak ...
Her şeyin ederi süreler ..
Peşin çalışır, ücretince yaş'lanır'sın...

Her yeni günle yıkanıp arınır tozlarından
Kaçırдың yada unuttuğın ne varsa suyuna katar
Küflenirken umutların tek tek
Raks eder neşeyle rakkase zaman ..

Kaç repliktir dilimdesin, zaman en sadık katilimsin.
Kaç elem eskittik kasıklarında
Bir adamı sevmek kadar sus dedim
Çığlık çığlığa saniyelerdin geveze zaman .

Şimdi onca kederin aklıma üşüşmesi an diliminde
Korkutacak mı sanıyorsun ?
Ben öleli çok oldu bilmiyorsun.
Aslında ben senden çalıyorum zaman
Farkında değilsin .

Dedim ki bir adamı sevecek kadar sus sadece
Yine de boş ver.....!
Kanıyorsun bileklerinden her saniye
Bilsen ki ne çok istiyorum an be an
Anların bitmesini....

Senin bilmediğin ..
Zaten benden vazgeçtiğimdi ...
[/italik]

[italik]DENİZ...[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1086056/zavalli-arsiz-zaman.html>

GERİ SAYIM

10
Bilinçdişı esrareniz kıpırtısız kanıksayış sesleniyor

9
Arakladım apansızın düşlemsel imgelerin hürmetsiz kalabalık yağmurunu

8
Kalleşçe sesleniş sahipsiz dimağımı çepçevre sarsıyor

7
Faşizan figürlü fideizm tavafın gündemi mamafih isyanda ötekisi

6
Yaylım ateşi Tutsak erince ağıtım .. acıyor kelime kelime ..

5
İnsan; ameli kadar ederi. Dünya azoik dizge.

4
Çare öldü ,güne veda ... uyan 'sana ..!

3
Söz ati, ben asi, kin ahi

2
Ah bu ..! An Ta... İd Nü.....

1
B
O
M

[italik]Deniz...[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1087369/geri-sayim.html>

BİR ŞİİR

Bin acı derip savuruyorum sessizliğime
Unutmak isteseydim unuturdum
Bu seninle ilgili değil

Bir şiir yazmak üzereydim aşka dair
Tutkulu , özlemlili, mutlu bir şiir.

Sonra seni aradım kelimelere sığdırmak için
Nokta kadarsın .

Sevgili kaç yalan ettik ki biz
Buda aşkın matematiği

Şimdi –bir şiir- olasılıksız doğacak
Birkaç imge sıkıştırırsam şuraya
Olmalı olacak

Unutmak değilmiş mesele
Bitirmekmiş biteviye
Vesikasız bir fahişenin kaçak kahırlarından
Edinilmiş duygular bunlar.

Dedim ya bu seninle ilgili değil
İnfilak etmiş yanlarımın tütüşü
Sen bu şiirde yoksun
Bu şiir katledilmiş bir aşkın yanık kokusu

Bayım sandığın kadar üzgün değilim
Bir şiir yazmak niyetindeyim
İçinde sen olmayan ...

İllegal bir isyanın heybetli söylemi gibi
Bir şiir yazmalı şimdi
Yazarken dökülmeli ruhumun kan olukları
Ama sen olmamalısın
Şiir aşka adanmalı .

Öpüşen dalga köpüklerinden akıyor gibi zaman
Bir şiir yazmalı geç olmadan
Biraz yosun kokusu ,küreksiz bir sandal
Gökte ay ve işte yakamozlar
Oh..! işte oluyor
Yazıldı yazılacak
İçinden Deniz geçiyor üstelik
Kanayan bir Deniz, ağlamayan.

Bir şiir olmalı tanıdık yüzlere benzeyen
Sıcacık ekmek kokusu gibi bizden olan
Yıpranmış ,eskitemiş masumiyeti örten
En sevdiğimiz elbise gibi
Bir yanı bahar dalı , bir yanı çayır çimen
Aşkı anlatmalı kutsayarak sen olmadan

Uzun uzadıya senli bir şiir ihtimali yok
Sen olunca akılda kalan
Cenabet bir aşktan arta kalan
Koca bir yalan ...

DENİZ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1093097/bir-siir.html>

nE sEn kafka nE bEn milEna

Bir kaç şiir önce geceydi
Komşunun kaldığı yerden kendi kulağıma misafir oldum
Duvarlar arası Kavafis...
Damızlık kahırlardan bir sürü sitem doğurdum
Duvarlar emzirirken yalın ayak kalmışlığımın körpe acısını.

Birkaç şiir önce uyuyup kaldığım üçlü koltukta
Düşlerimi örtümdüm üstüme .
Bekledim ...
"Kalk yatağına geç" diyen olmadı .

Ve şimdi üç beş şiir sonra avunacağım
Bir aşk yazıyorum nah şuraya
Bilmediğim bütün dillerde aşık oluyorum
Обичам те.

Diyebilirim ki ;
İmkansızlığın mümkünsüzlüğü boyunca
Ve hatta uzun uzadıya
Dudaklarını konuşalım istiyorum
Ellerini yüzümde bitirip
Avuç içlerin kadar büyümek istiyorum

Hanımfendi kaç kere kadar sayabiliyorsunuz ?
Saymayı unutmuşum yalnızlık kere açıldığını kapının...

Bu gün seni giyinmişken üstüme bütün bütün
Üşümeyen düşler ver bana
Ve hatta bin buse kadar tutku olsun yanında

Uzun uzun bakınca güzel adam yüzüne
Gözlerimden yudumlayacağım her bir çizgini
Bir dokunuş, bir koku, içime işleyen nefesin
Ne çok şeyin kalacak tenimde
Tenim kalsın ellerinde
Git sonra ..
Sonrası olmasa da

Şurdaki kocaman boşluğa
Özgürlüğümü sever gibi seni sokuyorum
Öyle beylik laflar edip tapınmayacağım bu aşka
Yağmur sonrası toprak kokusu kadar ol buralarda

Tanı....
Al işte ben bu kadarım
Bunlar ağrıyan yanlarım
Bunlar tutarsız adımlarım
Şu köşedekiler travmalarım
Ruhumdaki dağınıklığı
Hazırlıksız yakalanmış duygularım

Dene
Belki...
sevErsin....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1099574/ne-sen-kafka-ne-ben-milena.html>

FEVKALBEŞER

Siz boşlukta gezinen yüreğinizi
Eşsiz elleriniz arasına alıp
Enine kapladığınız yer yüzü kütleniz le
Dağlar ve denizler kadarım sandınız
Oysa bir ağacın kökü olmalıydınız
Nergis olsun mu adınız ?

İroni...!
Nergis ve kadınlar...

Bir kadının saçlarını sevebilme ihtimalinizin
Cenaze töreninde nergis çiçekleri
Buyurmaz mısınız ?

Pek çok bezgin imgenin sarhoşluğunda
Tek düze mısralar büyüyor nasibinize
Siz ve yüceliğiniz
Affediniz...

Şu yansıyan ölgün tiz varlığınız
Ancak bu şiir kadarsınız
Küçük bir Tanrı sesleniyor kulaklarınıza
Ve her baktığınızda aynaya
Aldanmayınız.

Heyy ...!
Kendini manipüle etme profesyoneli olan siz
Evet evet aynada ki siz
Şaheserimiz
Dipsiz bir kuyuda sanki göklerdeyiz.

Seven ve sevilen hep siz
Lütfen size söyler misiniz
Siz kendiniz
İşte aşk nesneniz

Onca olup bitenden
Ve dahi geçen süreden
Bir çok sürüncemeden
Sonra...
Yeniden dönebilirsiniz
Çünkü siz eşsizsiniz
Aslında her döndüğünüz yine sizsiniz

Ah lütfettiniz...
Bence siz şiiri boş veriniz
Lütfen eğiliniz
İşte siz ve göldeki aksiniz.. !

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1100671/fevkalbeser.html>

FEMİNEN

En yüceniz buyursun..!
Tanruların ölmediği adalet
Sırf sana inat
Kendi ruhumu katlettim
Ölmekse maharet
Ben hepinizden uluyum

Tüm Smyrna duysun ve bilsin ki
Er saltanatı bittiğinde
Tuz ve kan üstünde yürüyen
İnce ayak bileklerimizle
Size arzularınızdan o şarabı sunan
Biz olmayacağız

Çağlar öncesinden yankılanan inkar
Gaia ve Uranos bir aşkı kuşattılar
Evlat kadar sevilir mi sevgili ?
Elimi uzatsam yakın olur musun bana gök kadar

Erebos ve Hemera karışıyor
Işıyor bak alacakaranlık dünyaya
Ve Aither bulanıyor kan kokusuna

Geçirdiğiniz en acımasız evrim şimdi ki
Tanrular bile yuvalarına çekiliyor
Binlerce kadın çığlığının nedeni
Khaos'tan besleniyorlar

Her biriniz Zeus
Ete kemiğe bürünmüş yüce Tanrular
Biliniz ki Olympos yıkılıyor

Şimdi narin bedenlerimizle biz
Uyanıyoruz...!
Bir kız çocuğunun rahmindeki annelik
Gözbebeklerinizi oyuyor kalbinizden
Ve sizin beyninizdeki erektil
Sorumlusunu oluyor tüm vahşetin

Ya utanın ya da uluyun tüm Tanrular

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1101845/feminen.html>

UROLİTHİASİS

Bak ..!
Kaybedilmiş yılların yerine yaşanmış zamanların olabilirdi.
Tanı ..!
Sen en çok güçlü görünürken kırılıyorsun her bir yerinden.

Bir bir anılarını opere ettiğin ameliyat masasında
Tüketilmiş disbosable hayatının ciğerini söküyorsun ya arada
Yak üstüne bir cigara ...!

Dağılmış imgeleri toplamaya hiç niyetim yok.
Şurada dünden kalmış üç beş kelimeyi ısıtınca
Nöbet sonrası değme keyfime ..
Histerik normalleşme sürecimde fazlalıkları atıyorum
İrtifa kaybı sonrası bilinç bulanıklığı kadar hakiki travmalarım var benim

Kendime acımadığım sürece iyi davranmayı öğrenemiyorum.
Kazanımlarımı ders çıkarmanın karı sayıp...
Ninni bunlar!

En aşâğılık aşkların yakasından tutup
gönlümün baş köşesine habis bir tümör gibi her seferinde
tam isabetiyle yerleştirmeyi bilmek gibi başarılarım da var benim
Yadsınamaz ... O ne demekse ?

“Toplumsal kaygıların canı cehenneme” deyip hepsine tek tek riayet ederek
Yaşamak gibi ...
İkiyüzlü söylemlerin ardından her birimiz diğerini suçluyoruz.
Bir ağrı var ama nerede der gibi?
Karın bölgesinde şiddetli.
Bütün komşu organların suçlandığı
Faili meçhul ağrıların aslında kalp krizi olduğunu sen nereden bilecektin.

Adaletimi kaybettim hükümsüzdür.
“Senin adaletinde sorun var bacım”
O zaman hepimiz ölmeyi hak ediyoruz.
Ölürken şehit ol.
Ya da git tecavüze falan uğra.

Şu dingin ülkem gibi bedenim.
Sıradan,
İşe gidenler ve gidemeyenler
Kavee köşelerinde Tanrımıza hamdolsun Milletimiz var olsun
Az olsun, öz olsun
Elhamdülillah (!)
Ritmik görevlerini yapan organlar gibi yerli yerineyiz
Fakir gibi fakir ol...
Mide gibi mide.
Dolapta fazlasına gerek yok. İsraf haramdır.
Bilme, düşünme
Anevrizma tehdidi ...!
İçi boşaltılmış eğitim kitaplarımıza şükrediyorum.

Mutlak galibiyetlerin şaibeli tarafı olmaktansa
Kaybedenlerdenim ben
Bir açlık grevim bile yok
Açım ...!
Nefesi açlıktan kokan duygularım can çekişiyor

Gerçek kadar acımasız olmak isterdim
Öyle üç beş duygusal kelama eyvallah ederek
Samimiyetin şeklini kaybediyorum.
Dokunamamak yoluyla sevişir olduk .
Sevmenin kendisiyle tanışmıyoruz.
Dublör kullanıyormuş en sahicisinden.

Kendim dinle ;
Al şu beynini ve de kalbini
Doğru emanetçiye
Acıkınca yersin
Bazen de sevişirsin
Yetsin..

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1106511/urolithiasis.html>

ÖLÜMLÜ META'N

Onlar ciğerleri sökülene kadar öksürürler
Sırtından milyonlar kazanır ciğeri beş para etmezler
Yerin yedi kat dibindekiler
Bildin mi?

Bizler gibi değildirler
Eli yüzü kapkara, vicdanı aklar
Öldüklerinde hepsi birer sayı kadarlar
Yerin dibinde kazanıp öyle de ölüyorlar
Üç beş sahte tam sayfaya gömülüyorlar

Siz gibi zarif hanımlar ve beyler
Kömür karası, açlık belası nedir bilmezler

Öksürürler
Ölürler
Öksüre öksüre bazen
Bazen patlayarak ölürler

İki lokma ekmek parası var ya hani
Dinine yandığım helal iki lokması boğazın
Üç boğazın, beş boğazın ..
Diline dolanırlar birkaç boş boğazın
Sonrası...
Sıradaki...

Siz gibi kibar hanımlar ve beyler bilmezler
Size göre durum sorunsal
Ölüyorlar be ölüyorlar

Vicdanlarımızın kulakları çınılıyor oysa
Al işte diyoruz
Hepsi orada
Mahkeme (!) , hukuk (!), hak (!)
Ey! Yüce adalet
Anlaşılmayan bir şey yok
Hepsi hepsi atalet

Siz yine de öksürmeyiniz ve de ölmeyiniz
Ölmüş olsa bile erdemleriniz
Örtünün benliğinize ihtişamını medeniyetin
Kömürden mezarlar için şampanya patlatıp
Takının ezinç maskelerinizi
Onlar için yas ilan ediniz

Ve kimsesiz kalmış o çocuğun gözlerinin içine
Ve eşsiz, aşsız kalmış kadının yüzüne bakarak
Ar deneni tanımazdan gelerek
Toplu halde dualar ve beddualar edin

Kapitalist efendi; insan senin metan
Karanlığın AK mevsiminde sızan metan
Koca koca insanlar izleyin
Bakın ne güzel zehirleniyorlar
Oğul, baba, eş...

Hepsi o kapkara mezardalar

Durması mümkün olmayan rant münazarası
İnsan etine bitmek bilmeyen açlık

Siz latif hanımlar ve beyler
En son hangi kitabı okumuştunuz?

Onlar pek yaralanmazlar
Onlar ölüyorlar
Duymuş muydunuz?

[italik]Deniz...[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1109759/olumlu-meta-n.html>

AYLARDAN KASIM SAKA

Saldırgan bir yağmur gibisin şimdi
Baştan aşağı ruhuma akan
Tutunamadığım, varamadığım tüm güzellikler
Sana adandı
Az olmak için bu ne çaba...

Okunaksız bir şiir olsaydım
Yarım kalmış bir paragraf
Altı çizilmemiş bir roman cümlesi

Senin o parmak uçların var ya
Tek bir hece ile yazılsaydım

Yüzünün her bir çizgisinde kaybolsaydım
Dün gibi bir şey
Az olsaydım ..
Hani yarım kalmış çocukluk gibi
Çocukken işçi, büyürken adam olmak
Adamken "hiç" sayılmak gibi

Senin o gözlerin var ya
İşte orada tek bir an olsaydım

Gecenin deminde bir tutam siyah
Kaderin gömlek cebinde bir para olsaydım
Yüce bir dağın en küçük taşı
Bir okyanusun tek bir yudumu olsaydım
Mevsimlik çiçek,
Mevsimsiz bahar kadar yanında kalsaydım

Senin o yüreğin var ya
Tek bir atışı ben olsaydım

Bir sabahın güne meczup bilinmezliği
Bir de sokak arasında fısıldayan rüzgâr var ya...
İşte sadece o kadar olsaydım

İnce şeylerden bahsetmedim hiç
Ne yaralı kadınlardan ne de acılı adamlardan
İsterdim ki; sende bir kadar olaydım

Düşleyerek özlüyorum.
Ne çok oluyorsun...
Varsın ben az olayım
Dudak kenarından bıraktığın
Masum bir tebessüm günü ölmek vaktidir
Sonrasında olmayayım

Ah olmasa şiirin dikenli kolları
Unuturdum...
Hem vallahi hem billahi unuturdum.

Deniz...

Kaynak:

BİR DALİ VARMIŞ BİR GALA YOKMUŞ

Ne çok şeyimsin hiçbir şeyim gibiyken
Her imkânsız halinin kelimelerini seviyorum
Dokunmak
Öpmek
Hissetmek
Özlenmek

Ruhuma sıkış tepiş doluşunu seviyorum

Eskiyen acılarımı çöpe atamayışından bu yersizlik
Yetersizlik...
Boşluğa bırakıyorum tüm yanıtsız sorularımı
Gökten hep elma düşecek değil ya
Tutsana

Biliyor musun?
Balkona kurulmuş mağrur nergis
Umurumda bile değil
Tüm saksılar kırıldığında
Toprak ve kök işte
Ve içinde börtü böcek
Ne ucubelerden ne de köşe başında uluyan köpeklerden
Hiç korkmadım ki ben
Nede girift ilişkilerden
Hatta hiç hoşlanmadım
Azımsadım

Duy beni duy !
Sanma ki bu vaveyla onlara

Gözümün nuru
Saba yelim
Ayağım, elim...
Bilmem ki ben sana ne diyeyim.

Hiçlikle cezalandırıyorsun beni
Değilmiş gibi
Hissediyor olmak acıtıyor sendeki bensizliği

Aşkın niteliksel ayrıcalığı
Sonsuz karanlığın düzlemsel doğruları
Sana keşiyor her nasılsa
Matematik bile anlamlandıramıyor çıkarımları

Ağlamaktan ağırdır ağlamaklı olmak
Ve sürekli konuşan sessizlik
Yalnızlığın kenar süsüdür
Konuşamayışın kadar dokunmuyor bugünlerde
Bu bile
Ne demiş Hakan abi
"yalnız kaldım, kalabildim"

"Sen" demek yetiyor
İmgeler dilsiz kalıyor sonrasında
Oysa yalnızlık senden bile bir fazla

Görmediğimi sandıklarından oluşan

Gögümdeki yarıklardan
Sökülen, dikilen, öğretilenlere rağmen
Düşebilir miyim alın yazının kıyasına?

Of!

Bir mumun alevi kadar
Gereksizim ışığında
Sen ve sarsılmaz tahtın
Olamıyorum ne yapsam
Dokunamadığım parmak uçların...

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1111975/bir-dali-varmis-bir-gala-yokmus.html>

BAOBAB AĞACI

Bir kadın çoğalıyor tohumundan
Her dalı yükselirken göğe
Toprağa bıraktığı her bir yaprak
Bir gülüşün cesedi
Dudağının kenarından asılmış olan

Gövdesine kazıdığınız izleriniz
Hüzünden madalyalar gibi
Çarpıyor yüzünüzdeki umarsızlığa
Ve gövdeme uzattığınız gözlerinizle
Küçük kesikler bırakıyorsunuz
Hem elinize hem içime .

İçim...
Boşalan odalarımda yankılanıyor kimsesizliğim
Ve ben ses oluyorum boş sokaklarına yalnızlığımın

Önce odalara sonra sokaklara ayrıldım bir ağaçken
Şimdi küçük bir şehir gibiyim
Dar sokaklarım, kirlenmiş duvarlarım
Yokuşlarım ve yok oluşlarımla

Ve her şehrin uzun hikayeleri vardır.
Kokladığında acısı ciğerlerini yakar.
Saptığında bir sokağıma
Yüzünü bana sırtını dünyaya döneceksin
Yanan pirinç tarlalarında gezer gibi
Nefessiz kalacaksın
Sağ kalışıma şaşırırken düşün...
Sen onca göz yaşı nereye akıyor sanıyorsun?

Baksana küçük dilini yutmuş içimdeki çocuk
Şimdi lal!

Artarak azalan bir dengesi var
Yaş almanın
Her yaprağını severek düşürdüm hayatın önceleri
Çiçekleri okşar gibi sevdim herkesi
Çok geç öğrendim
İnsan sesi duyduğunda
sustuğunu kuşların...

Derin dehlizlerimdeki Karayel
Bir Deniz'in çığlığı
Hayata geçirilmiş her hayal
Sadece hayal kırıklığı imiş meğer
İşte bu imgelem
Zihinsel tasarım harikası bir cümle değil.
Sadece yaşanmışlık.

Bir avlusu var can evimin
Ver elini!
Kapıdan çıkalım
Tüm binaları atlayalım
Resmi binaları da...
Bina
Resmi

Hadi boyayalım...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1123965/baobab-agaci.html>

Nolite Te Bastardes Carborundorum

Dünya kendi etrafında dönerek
Şahsi ölümünün semazeni oluyor.
İşte bu yüzden Kamuran
Dünyada ölümlülük
Determinizm'in en belirgin kanıtı oluyor.

Bak bu trump/len
Bir Küba purosusu ile Kudüs'ü seyredelim
Kimyasal bir sevgi besleyelim.

Yeni bir hayal ısmarlasınlar dünyaya
On dört saniyelik bir imza karşılığında.
Yeme de uğrunda öl.

Şu anda oturduğum kayayı kutsarsam
Binlerce yıl kanlı düşler kurarsın Kamuran
Sakın ha!
Kutsal olma.

Yüklendiğim matruşkanın içinde
Koca bir Hiç...
Hiç değilse şeyler içinde en çoğu bu
Geçmiş ufaladım toprağa
Şeyler yeşeriyor gün yüzüne
Her "şey" Olvido.
Her unutmak ütopya

Bak Kamuran;
Tüm tabular heykele
Tüm kabuklar gündeme
Tüm yasaklar günaha
Tüm ensestler töreye
Özgürlük tahakkümün yosmasına
Ve insan,
Bir distopyaya evirildi.

Sessiz ol!
"Damızlık Kadınları" duyuyor musun Kamuran
Yüreğinden kendisi koparılmış
Kaleminden hak damlayan müşteki
Diyor ki;
Offred artık rahat uyusun.
Ve Kamuran bilmelisin ki
"Haklı olduğum için üzgünüm"

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1132909/nolite-te-bastardes-carborundorum.html>

PAUL VE VİRGİNİE OKURLARDI O ZAMAN

Ah beyzadem bilseniz bir aşk-u derunum var
Şu beyhude ömrümde
Namütenahi hisler
Ah siz hiç bilmez misiniz?
Mizacı zeyrek beyimiz
Cümle âlem gelse de
En ferîştah sizsiniz
Oysa ben naçizane
Olamadım ferîşte

Elde değil oldum biçare
Sirayet etti bir kez
Ömer, Hasan ve Ahmet
Bir de sizin aşkınız...
Çok rica edeceğim
Hiddetlenmeyiniz
Alınız o mendili
Sizin için işledim, istemez miydiniz?

Belki munis değilim hakkı alınız vardır
Ama bir baksanız şu gül cemalimize
Bendeki Çeşm-i ahu
Yoktur emin olunuz bir başka gonca gülde.

Tek istediğim olayım şu baharda jaleniz
Hissikablelvuku bu
Biliyorum ki istikbal
Harikulade gelecek
Efsunkâr bakışlarım
Sizi pişman etmeyecek

Leb-i canan sizindir
İçiniz aşk-ı bade
Leb-i sâgar olsun beyzadem
Emrinize amade

Zaten bilmez misiniz?
Esir-i aşkınızım
Tek tesellim Ahmet'tir
Yahut Ömer ve Hasan

Bırakın şu inadı
Müşkülpesent beyimiz
Feveran etmeyiniz
Ah! gönlümden geçiyor
Perdebirunane konuşacağımız anlar.
Amiyane tabirle
Ve de hâsıl-ı kelâm
Sevişmek zamanıdır
Gerisi lafûgüzaf

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1135205/paul-ve-virginie-okurlardi-o-zaman.html>

BİR FAHİŞE İÇİN MÜNHAL KADRO İLANI

Dalgakıranları gördün mü hiç?
Köpük köpük kırılışını Deniz'in
Ve her çarpışında benzer yerlere
Acısını haykırışını sessizliğe

Kayaların arasına sığınır ya parça parça
Her bir kayada iz bırakarak ayrılır ıssızlığına
Bir abdestle cünüplüğünden arınır kaya

Gece olunca tüm yıldızları takarım boynuma
Ay benim tacımdır
İşte en sevdiğim kurumsal kimliğim
Bir de şu küreksiz kayığa sor
Benimle kalmak...
Bu çok zor!

Her Deniz kazasının ölüleri büyümezler
İşte ölümün güzelliği
En büyük kayıp çocukluğumdu
Sanırım şuralarda,
Bir kayanın altında

O aradığınız ısı artışı
Bulunamıyor buralarda
Mevsimlerden kaya...

Sömürdüğünüz tüm şarkılar
Hepsi birbirinin aynılar
Ve baktıkları aynalar
Sırları içinde yansıtıyorlar.

Bir banka oturup seyre daldığınız
Hani keyifle erkinizi çitleyerek izlediğiniz şu dalgalar
Bir Deniz boğuluyor,
Oysa çok eğleniyor kayalar.
Bir gemi direğinde danslar
Ve işte alkışlar...

Masumiyetini yitirmiş kucaklamalar
Sorumlusu?
Deniz olanlar
Hanginizin umurundalar.
Bakıp görmediğiniz
Her köşe başındaki bir avuç Su onlar.

En yakınınız olurlar ama asla dostunuz olamazlar
Grev yapamazlar mesela
Ya da toplu sözleşme
Yapamadıkları yapabildiklerinden çoktur
O Denizlerin hakları kayalardan sorulur.

Ben böyle şeyleri düşününce
Bir de diğerlerinizi
Bir de değerlerinizi...
Eşofman giymiş okul çocuğu mu,
Yoksa siz mi orospusunuz?

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1138363/bir-fahise-icin-munhal-kadro-ilani.html>

SADECE YÜRÜYORDUM ASLINDA

Sakin bir ritmi var bu gün yağmurun
Tıp tıp tıp tıp
Hiç kuş yok biliyor musun?
Yerine bir gitar koymuşlar yol kenarına
Ve onu çalan bir gölge
Gitarın ağzından yağmur sesi dökülüyor
Hiç kimsenin umurunda değil
Gölgenin gözlerini bir tek ben görüyorum
Göz göze geldiğimizde sığıyor benimkilere
"Beş dakikadan fazla kalamazsın" diyorum.
Sırada sokak hayvanları var
Ve sonra sokak çocukları...
Biz eskiden sokağın çocuklarıydık oysa

Kokoreç kokusu şu dar sokağı davetkar kılıyor
Arnavut kaldırımları gevşemiş,
Yağmur tüm izmaritleri yıkıyor.

Islak kediler ve köpekler
Kendi var oluşları üzerine konuşabilmeyi bilemezler
Belki de budur gerçek intihar

Soğuk su kadar hafif bir söylem bu
Sıcak suyun ıstırabını kendi özgül ağırlığından sor!

Meydan okuyamadığım her ön yargı,
Yargılayamadığım her suç,
Cezalandıramadığım her suçlu
Görüş mesafemi daraltıyor.
Çok kalabalık...

Her omuz bir diğerine çarparak geçiyor ama
Göz gözü görmüyor...
Yağan yağmur tüm çamuru şemsiyelerin altına toplamış
Yapış yapış iyilik yapmışlar merdiven altlarında
Bir gölge diyor ki;
"görüyorum ki çaresizliği hiç tanımamışsınız hayatınızda"

Ölmeden bilemezsin dedikleri tüm tanrısal öteki şeyleri
Görebilmeliyiz o zaman bir hapsirik anında
Bir pet şişe kadar uzun ömürlü yalanlarınızı sevmiyorum

Bay Samsa bir butiğin yazar kasasında öldürülüyor.
Oysa tişörtün etiketinde "aşk ile yaptık" yazıyordu.
Bütün diğer gölgeler diapozda

Yağmur diyorum ne kadar sakin yağıyor
Huzur vermeliydi bu dinginlik
Ve mutlu etmeliydi dar sokağın kokoreç kokusu,
Ve rengarenk şemsiyeler

Çok özlüyorum seni...
Saat kaç şimdi gözlerinde?

Deniz...

Kaynak:

ÜÇ ÜZRE

Canlı kalmak ölümün emridir biliyor musun?
Başına buyruk kelimeler soysuzluğa atıfla doğuruyor bu şiiri
Ötelenen tüm çocukluk düşlerini hacz ediyorlar
İçimizdeki tüm çocukları azlediyorlar
Havada uçuşan taze "AH" ların bedeline sayılıyor tüm bunlar

Ölmenin bir güzelliği olmalı
Oldurula bilirlilik için parenteral bir deneme öneriyorum
Önce kendime... !

Buzdan heykeller gibisiniz
Etrafımdaki herkes,
Günahlarınızdan daha kirli tövbeleriniz.
Ben kendi kibritimi çaktım...
Öldükçe insanlaşan kelimelerin önünde saygı ile eriyorum.
Kendi katlime ancak ben karar veririm.
Siz sadece öldürebilirsiniz.

Sahi kaç yaşında demiştiniz?

1
Bir çocuğun ruhu zifiri karanlıkta dikenli bir prangadır.

2
Saçına dokunduğun o her bir parmağını diğer tüm ölü bedenler ile izliyorduk.
Şimdi ürpermelisin...
Bu şiirimsi sıradan bir ağıt dizilimi değildir.
Kanamalı bir yaranın içerlemesidir.
Geceye dönüşen kırmızı ile
Bir çukurun aydınlığından, imgeler ölü doğar.

3
Çocuk diyor ki;
Henüz bir bedel ödemediniz
Umursamadığınız her damla gözyaşım
Helal saydığınız tüm akran istismarlarım
Öperek kestiğiniz bedenim
Şimdi soğumuş olan tenim
Giderken götürdüğüm kederler
Gömülürken avucumda tuttuğum hevesler
Yaşayamadığım tüm yarınlar, anlar, anılar
Beni hapsettiğiniz bu tahta kucak
Üzerine yemin ederim ki
Yaşadığınız sürece ve hatta ölseniz bile
Bu gerçek sizin lanetiniz olacak...

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1145996/uc-uzre.html>

Fırfırlı Köpek Balığı Hikayesi

İlkel bir tema düşün.
Mağara,
İnsan,
Dinozor.
Ben hiç biri değilim
Henüz icat edemediğin yazı da değilim
Ben;
Yıllar sonra bulduğun
Belki bir mucize
Belki de ucubeyim
Bir Deniz'e sıkışmış en uzun gebeliğim.

Aslında sadece
" bu parantezin içindeki okuduğun tek bir cümleyim"

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1150522/firfirli-kopek-baligi-hikayesi.html>

BALKONDAKİ FESLEĞEN BU ŞİRDE YOK

Şu köşeden çık gel.
Hadi görün ıslak kaldırımlarda
Sen seslenirken bakkal Murtaza'ya
Önce sesin değsin kulaklarıma
Yaklaş! Hadi...
Şimdi ayak seslerin getiriyor seni benim sokağıma
Ellerin...
Geniş omuzlu siluetin.

Tüm günahları getirmelisin bu yağan yağmurla.
O biçimli dudakların yüzümde gezinirken
Kollarında ruhuma üflesin yalım.
Bedenimin gül bahçesini dererken ellerin
Onca özlemi ve de sitemi,
Fısıldayacağım kulaklarına, yaşlarken başımı omuzlarına.

Bakışlarınla buluşunca anda gözlerim
Sen öyle bak.
Bak bana
Yeşilin her tonundan,
Seni bir ömür daha özlerim.

Tanrının övüp de yarattığı mükemmellik,
Hemen şu balkonun aşağısında.
Al beni yar, alsana
Anlasana.

Sen bana mı gülümsüyorsun?
Bak bir de elinle selam da veriyorsun
Oh! Bu nasıl bir heyecan?
Ellerim buz , yüzüm alevler içinde şu an.
Durmak üzere iken kalbim,
Uçurum sen, kanat sen.
Canın sağ olsun
Ben katlanırım cancağzım
Tüm yaralarımı kanat sen.

Konuştu konuşacak,
tutun Fatma balkonun demirine.
Paramparça oğlanın önüne serilme.

- Fatma abla Mahmut abi evde mi?
- Siktir git!
- ?

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1152609/balkondaki-feslegen-bu-siirde-yok.html>

BİR STOCKHOLM SENDROMU HİKAYESİ

İnanmak zor gelirdi.
İçimize batanların acısı olmasaydı
Ah! Olmasaydı...

Göz bebeklerimden düşülüyor tüm paraflar
Ciddiyetsiz bir şiirsellik aralanıyor düşlerimizden
Resmiyet içinde resimliyorum Dünyanızı
Bir bombadan nanik yapan delilerden cani yapmışlar.
Ta! Soluk boruma kadar felç ciğersizliğim
Nefesim karın boşluğuma oturuyor
Hazımsız birkaç dize geçiriyorum ardım sıra
Tiksinebileceğin bir ağız kokusu gibi gerçekler
Bu iyi değil...

Bulduğumu sandığım şeyi, avuçlarından
Kaybediyorum beni.
Yorgun gözlerime atıyorsunuz imzalarınızı
Tüm hayran kalmışlığımın çıkan çivisi ile.

Olmuyor!
Sizlerden biz olunmuyor.
Böyle "tek"
Her tekil şahıs kendi mücbir sebeplerince öyledir.

Öyle sımsıkı saklıyorum ki kendimi kendime
Büyük gitmeler falan, hiç bana göre değil.
Avuçlarım sımsıkı kapalıyken gideceğim ben
Her şeyimi alacağım ama yine de küçücük,
Hepsi hepsi ne kadarsam işte.
Siz beni görmüyorken,
Gelecekteki her hangi bir şimdiki zaman gibi sıradanken an,
Hep orada olan ama sızlamadıkça varlığını hatırlamadığınız,
Bir organ kadar insanlığınızı sınıyabiliyorum.
Mamafih
Lütfen gidiniz...
Çocukluğumun kestane kokusunu burnuma dayayıp
Elimizde kalan tüm masumiyeti de ciğerlerinize çektikten sonra
Müsaade sizindir.
Üzerinize kalın bir sen giyiniz Senlerinizden.
Zira insan soğuk.

Bir şiirin tek mısralık "D" si
Kimiz ki!
Elleriniz ve avuç içleriniz
Sevilesi güzelliğiniz
Gidiniz...

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1158237/bir-stockholm-sendromu-hikayesi.html>

Kısaca N&D

İniyor suyuma saçlarından nilüferler kokan
Kadınlar
Söylenmemiş tüm diğer sözler için çalınıyor
Onlara adanmış bazı şarkılar

İçimizin tenhaya çekilip dinlenmesi
Yeniden kanatlanıp kuvvet bulacağımız
Havayı arayan
Kant'ın güvercinleri gibi işte yeniden
İki baharın valsini
"Toccata ve Füg"

Acil durumlarda kırılmak üzere
Deniz'e bırakılmış iki cam şişede,
İki farklı meyve.
Meyvenin bozulmaya başlaması...
İşte orası yardım çağlığı

Çürüyen o meyvenin bilincimizden düşmesi kadar
Gerçektik.
Hangi boşluğa doldursak kirlilerimizi
Ve yer açsak artık
İlkbaharın tazeliğine

Uzak iklimlerde büyüyen
İkimiz
Birbirimize maskesiz
Lirik bir ilhamın iki farklı tınısı
Dalğanın ve baharın dansı

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1161672/kisaca-n-d.html>

Pussy Wagon

Mutluluktan kabuk yaptım yaralarım
Evet! Evet, tam da orası.
Kaşındığın yalnızlığımın yumuşak karnı

Bir bedene benzetiyorum tarihim
Elsiz, ayaksız, hissiz
Ellerinsiz.

“wiggle your big toe” bebeğim...
Böyle şeyler sadece filmlerde olur
Ve o filmlerdeki “Buck Amca”
Her tarihin bedenini beceriyordur.

Tarihim bana başkaldırıyor.
Anarşist bir yanı var bu beden
Yaralarımın kabukları sıyrılıp
Bir satır sonra karşıma dikiliyor.
Ağlıyorum...
Delikanlı gibi itiraf ediyorum
Alıp karşıma sensizliği
Diyorum ki;
Özlüyorum.
Çok!
Çok,
Çok.

Bir daireye benziyor sensizlik
Yürüdükçe sana varamıyorum.

Asla anlamlı kılınamayacak kelimeler vardır.
Senli cümleler kurulunca
“gitmek ” gibi.

Gittiğinde;
Hiç uğraşmadım
Bunca tenhالیğın içinde
Tarihten bedende
Gereksiz bir imla hatası gibi
Kalmak için
Ellerinsiz...

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1163181/pussy-wagon.html>

ARESİN HOLOKOSTİK ÇIĞLIĞI

Göğsümde başı koparılmış kuşların cenazesi var
Dünya ölümlere alkış tutuyor

Göğsümde bir aşkın telaşı var
Utaniyorum
Dünya ölümlere alkış tutuyor

Yediğim bir meyvenin tadı dudaklarımda
Göğsümde bir vicdan can çekişiyor
Dünya cinayetlere alkış tutuyor

Ölen Filistinli kadınında bir sevdiği vardı muhakkak
Ve yanı başında ki kanlar içinde yatan adam
Hiç yakını değildi
Kim bilir
Gömemediğimiz onca hayalet arasında
Ha elli bir, ha elli iki

Düşüncenin sesi kısılmış
Ve eller;
Ya para sayar,
Ya da alkış tutar.

Yıllanmış bir sen olmayı başarabilirsem
Kendim
Ki bunca kıyametin arasında
Bunca ağırlıkla
Aynada gördüğün şeyin
İnsan olduğunu sanma

Tek damla yaş akıyor gözlerimden
Ya da düşünmedim uyumaya doğru
Başı koparılmış Kudüslüyü

Bir aşk yaşıyor,
Tam şuramda
Utaniyorum...

Bir kez daha eller havaya
Tapının, kendi yarattığınız
Kâğıttan tanrınıza...

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1164548/aresin-holokostik-cigli.html>

SUYUN S'Sİ

Uzun ve berrak bir nehrin
Süzülüşü gibi ellerin
Bir yaprağın düşme sancısı
Rüzgâra emanet
İşte o da nefesin

Güneşe benziyor
Işık
Yansırken çakıl taşı
Süzülen nehrin kavuştuğu yer
Denizin üstünde oynaşan gölgeler
Ve kuytusunda yaşam

Heyecanla çarpan dalgaların
Heves bıraktıkları
Kıyıda ki iz
Göğe savrulan taze sesler
Sıcak gülüşler
Bir şarkının ahenginde
Bir avuç daha su
İki tepenin arasından akınca
Nehir

Kim daha özgür olabilir ki
İşte tam da orası
Sandalın dalgayla öpüştüğu yer

Ah! Sandal
Rensiz
Sadece senDen
Buradaki İz

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1165050/suyun-s-si.html>

BAŞLIKSIZ

Bir şiir yazmaya çalışmak
Çirkinliğe başkaldırmaktır.
Ruhuma inşa edilmiş
Korkunç karanlığa
Yeni bir şekil vermek için
(belki biraz ışık olsa mesela)
Bir duvarın öyküsünü anlatabilirim.

Duvardaki fotoğrafı kaldırdım.
Çerçeve izi?
Duvardan daha soğuk
O izden boynuma dolanan bir ip yapıyor
Nefessiz bir yok oluşa giden
Silik içsel yolculuğum.

Bir kış günü tek bir çerçeve izi için tüm evi boyattım
Bu eskimeyen bir anı...
Fiziksel dünyanın silinebilir olması ne hoş!

Duvar orada
Görünür ve görünmez olan
Düşünsene yazının icadından bu yana
Bilincimi dolduruyorum,
dört duvara..

Bilinçaltı bir çöplük.
Schopenhauer duyuyor musun?
"bilinmesi olanaksız bilinç temeli"
Bir çöplük

Yeni evin yeni duvarında hiç iz yok
Çöplüğün kokusu dayanılmaz.
"sosyal kabul görme" pahalı bir ihtiyaç.

Pürüzsüz bir duvardaki
Olmayan fotoğrafa bakarken
Bir bebek katilinin gözlerinde
Aynı filmi sürekli izliyorsun.

Hâlbuki dünya bir tablo kadar güzel olabilirdi.
Bir duvara bakarken anımsadığım...

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1169737/basliksiz.html>

KOMİK DEĞİL HİCRANLI ŞİİR

TARİF-1

Islak bir kuraklık
Öpüşünün ardı
Gidişin
Çöl

Ah! Bu aşkın tenime ihaneti
"illegal" düşlerimin kerameti
Büyü dersin ardı sıra
Mesela
Şiir bu ya!

"Legal" bir güncedir yolsuzluk
Oysa gidişin
Tarifi mümkünsüz
İşte o öpüşten beri
Yolsuzum

Ardın sıra peşine düşüyor hislerim
Senin dünyana "mülteci"
Oldu olacak
Al beni
Tanı beni
Bu bir iltica

TARİF-2

Bu bir gösteri
Ekranda anlaşılamayan mütercim tercüman
Doğaya dair şeyler düşünmek istiyorum
Ayırmadan gözlerimi ondan.
Olmuyor!
Kelebekler, ne güzeller.
"adam kek diyor"
Has..tir
Bu bir pupa tecavüzü madam

Ne diyordum...
İşte o öpüşten beri
Zamanı dışıma giydiriyorum
Kum saatini içime eriyorum

Sen bu suda oldukça akış yoğunluğuyla
Yontuluyor içimdeki tepelerde,
Dağlarda

Mademki aramızdakini anlatacağız
Kullanmadan şu üç harfliyi
Diyorum ki;
In vino veritas
Hadi kap gel koca bir tas...

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1172779/komik-degil-hicranli-siir.html>

ZEN DE ZEN

Bir sevdanın uykusunda görüldü düşümüz
Bir gerçeğin ortasından düşüşümüz
Sonra oldu.
Kırılmış yaprakları varmış aslında her masalın
Gülümseyerek gömülen
Gökten düşen o üç elmaya

Kendini israf etmeyi seven
Unutkan duyguların sahibi bencil kahramanları var
Masalsı gerçeklerin.
Güvercinler var naif kırılğan
O ben değilim.
Ve bir de kuzgun
Adı lanetle anılan

Kuzgun der ki;
Düşülen yer değil acıtan
Tutunmaya çalışarak kalkmak aldırılmazlığa
Acısıyla içilir aşkın matemi
Güzeldir
Hep seversin...

Sonra bir an,
İçim dışım Zen
Her bir dokunuşun tadını
Kokladığın anıyı ararken hatırlarsın
Görmeden bilmek gibi...

Her hücremle doluyorum
An
Zen

Affetmek için gereken öfkeye sahip değilim
Hiç değilim
Ne tuhaf!
Sonunu bilmenin huzuru için
Teşekkürler

Benden sonrası
Bu yaşanan
Sen ve Zen

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1180162/zen-de-zen.html>

ALEV SEZER BİLE ÖLDÜ,DÜŞÜN

Her şeyi tarif ederim sanırsın.

Sonra,

Adamın biri çıkar

Özletir sana sesini...

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1180549/alev-sezer-bile-oldu-dusun.html>

BİR KABUĞUN YARASI

Ürettikleri tanrıları kutsayarak akıttılar tüm kanları ile
Ellerinden sunulan yaşam kadar gerçeksiz tapınılanlar
Yüzümüze gözümüze sürdüğümüz 76 günahı
Seve seve yutkunuyoruz.

Bir köstebek;
Ne kadar veriyorsa zarar bitkiye
Bir çocuk;
O kadar borçludur Dünyaya.
Ya şu kör fareler!

-Sen hiç köstebek ölüsü gördün mü- dedi içim.
Onlar evlerinde ölürlər
Kıskanıyor dağdan mezarlarında yatan tüm tanrılar
Köstebeğin sadeliğini...
Hani onlar tanrıydılar?

Sislerin düğümlendiği yerden geliyor sesler
Kahpe bir ananın çığılı ile sesleniyor
Piç günahları insanlığın

Benim canım çok yanıyor bu aralar
Tanrım, Tanrım, Tanrım...
Rab!

Bir meleğin taze tenine tapınıyor yarattıkların
Din diye...

Rab!
Okumaya çağıran seslerin yolu tutulmuş
İçimde çılgın bir dalga koşuyor
O atlar ve yeleleri
Hiç
Bir kediyi ezmediler ki

Her yaşam bir monolog
Kayıtsız ve umursamaz
Aldanan kul,
Kul,
Nedir?

Yok olmak, sanmadıkları şeyin başlangıcı
Korkutuyorsa onları...
Bu kadar cüretkâr günahın sebebi ne?

Tanrım,
Söyle bana
Hangisi benden daha çok seviyor seni

Secde,
Nedir?

Eğilmekse önünde günlerce ve gecelerce
Söyle bana Tanrım
Milyonlarca aç çocuğun kısmeti kimin
Rekâtında?

Dua
Nedir?

Yerin yedi kat dibiyim ben
Lilith kadar korkunç ve davetkâr.

Oysa bir Aziz değil miydi Papa Joan
Saf ve temiz olan erkin ürünleri isek
Ya Meryem hiç olmasaydı
Kaç papa eder ki masumiyet?
Bir aziz doğururken ayinin ortasına

Söyle bana Tanrım;
Hangisi daha az günahkâr
Diz çöken mi, çöktüren mi?

Yitirdiklerimiz konusunda çok acımasızsın
Hiçbir bağımız kalsın istemeyen bir yaratansın
Anneannem öleli on yılı geçti
Onun okşadığı tüm hücreler
Artık ölüler
Küller küllere
Ve hücreler yenilere...
Bir tutam saçın zamanı durduğunu gösterdim sana
O öldüğü gün kestiğim.
Dokunduğu ellerinin kokusu olan
Bir anı ile duran an...

Varlığımı istediğin kadar eskitebilirsin
Ben
Sen öyle istiyorsun diye
İyi biri olmadım.
Varlık sadece görünenimdir.
Ötesinde bir şey yok...

Şimdi
Aşk
Tanrım
Ne insana, ne sana
Şimdi aşk;
Kendi ulu varlığımıza..

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1180769/bir-kabugun-yarasi.html>

GECENİN KARDEŐİ İLE ABI-HAYAT

Karanlığın ,
güneşe inat,
gözlerinde simsiyah.
Bu sunak sana
Erebos diyelim adına
Lütfen beni tenimden
Kutsasana

Rüyada düş gördüren muamma
Ölmek lazım Şimdi bu karanlığa
Gözlerinde
Kalmak var
Ve çoğalmak
Senin karanlığından
Benim ıssız kuytularına

Saçlarımdan başla almaya
Yudum yudum.
Yağmur sonrasına
Ellerin var ya

Dokunmanın kendi
dili varmış
demeye bu hazzı
dili varamamıŐ.

Üfle de sönsün Şu güneş
Başka Şeylerden de konuşmayalım
Ağzındaki bade
Sele karıŐsın.

Kalkıp peŐim sıra geliyor kokun
Bir kuşun ağzıyım ben
UçuŐuyorum...

Karanlıktan dünyana giden bir yolculuk bu
Ellerin var
Ve bu koltuk
Emekli bir bulutun hatırası
Ne güzel manzara
Sana karşı.

Tüm ölkeleri getirselere
Kravatın değil
Boynun kere etmiyor
Bir de üstüne dudaklarını koymuşlar
Güzel yüzünün
Paha biçilmez bir keŐifsin sen

Seni giyinmek isterdim ben
Bu sabah
Sana gelmek yerine

Ayıp ama!
Koskoca tanrı
Bir camın ardından
"Sırası gelen takip etsin lütfen .Numara panoda yazıyor"
Der mi?

Yazıyor ya baksana

İşte benim numarammış altmışdokuz
"buyurun bayım evrakım,ne çok konuştunuz"

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1181186/gecenin-kardesi-ile-abi-hayat.html>

BAZAL METOBOLİZMA

Hiç görmedim...

Bir düşün için merdiven yapan ustayı.

Kendi uyluk kemiğinden flüt yapan müzisyeni

Hiç görmedim ki ben

Avuçlarından gül besleyen bahçıvan

Hayat dünya kadar yuvarlak

Kendimize varıyoruz hepsi bu

Kaç ayet sonra gelecek

Okumaya varmanın sonu.

Kör bir

Tanrı

Her ölüye

Gülümsüyor

gömülmüş

sessizliğe

Kahverengi olsun bu kez

Bir hayal

Başka kapıdan giremezsin evine

Kural değil, gereklilik bu

Bir aşka misafir olmak gibi

Üçüncü tekil şahış

Tüm seviler...

Kendi kapını açar gibi

Gel...

Kural değil

Sadelik bu...

En tuzlusudur gözden akmayan

Yaşların

En uzunudur içinde olduğun

An!

Can acısını en iyi cam kırığı ile anlatıyorlar

Oysa mide ağrısı

Dayanılmazdır

Birde uyku arası

Balkonda sigara içmek

Tek başına...

Kanamak nedir bilmeden yazar şair

Üzölmek olsun diye

Okur diğeri...

Dostum;

sen hiç evladını kaybettin mi?

Yapılabilecek şeyleri bile

Yapmazlar

Sevmekten bahsedenler

Öylece yan yana oturmak gibi

Bir sessizliği bölüşmezken

Konuşmaya usanırlar

Oysa aşk;

"En çok sevdiğim salatayı bile aramaz mı olacaktım ?"

diyen Őairin dizesi kadar
basittir.

Uçsuz bir zamana yayılmışız
Kadar sakin ve rahat yiyoruz
Önümüzdeki silüetlerini
Hayellarin
Düşün ki,
Bir böceğin ömrü de senin kadar
Kendi türünde...

Sabırsız bir ölüm
Korkutmuyor
Özletiyor
Bu korkunç bir ivme
Bunca olan biten şurada
Dursun ,
Zaten duracak
Aklımızın koca koca griliklerinde

Şimdi bir suya karışıyorum
Çoğalmaktan çok
Arınıyorum...
Kendi cesedimi sürükleyerek
Yol alıyorum
Yaşar gibi...
O taş
Zaten benim.

Şimdi mumları üflerken ben
Unutmayı diliyorum
Bazılarından çoğunu...

Duygular yetseydi tarife
Yazılan bu şey
Zaten
Şiir olurdu...

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1181877/bazal-metobolizma.html>

R ve Antagonisti

Gökyüzünde ağlayan bir çocuk var
İçime yağıyor damlaları
Büyüdükçe görüyorsun
Kral
Çıplak
Dünya
Üzgün

Yazılamayan bir öykünün
önsözünde der ki ;
korkaklar bile büyüyorlar.
Aramızdaki fark bana göre,
Gotik
Bir müzik tarzından fazlasıdır.
Ve Meryem onların ilhamıdır
Sonra
Diğerlerini de sevdiler ve sömürdüler

Öykü hüzünlü bitecekti
Yazılsaydı...
Mesela ben,
Gökyüzü oluyordum
O mavi
Saklambaç oynuyorduk
Çocukla.
Ne olursun ağlama!

Ortalarında bir yerde
Ayıraç!
Yazmışlar ki;
Bir mağara kendini
Gökyüzü sanıyormuş
Dünya eskiden çocukmuş
Mağaraya sığınmış
İşte mavi o gün
Siyaha boyanmış.

Biliyor musun yağmur
Mağaranın duvarlarında
Artık
Hiç kalp resmi yokmuş.

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1185844/r-ve-antagonisti.html>

İZMİR'DE MART OLMASA DA...

Gözlerinden yansıyan güneş
Tenimi yakıyor sevgili
Bilsen,
Kaç yıldızı sobeledin
Bakışlarımda.

Karnım aç!
Sana
Karnıma dokunsana.
Bıyıkların değsin tenime
Beni
Koklasana

Unutulmuş nesirlerden
Yadigâr varlığımız
Artık ne sobanın yanı
Ne de şömine sıcaklığı
Nefesinle yayılsın
Aşkın harı
Enseme doğru
Eğil
Yetim ruhuma
Sarıl
Sar
Isır
Kucakla
Oyna
Oynaş
Bedenim
Seninle

işte sen ve ben
ne fark eder
Kordonda
ha çatı
ha sokak arası

meyhane çöplüğü
buradan sonrası
E lazım
Rakı balık
Bir sevişme sonrası

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1185961/izmir-de-mart-olmasa-da.html>

Adult Relations

Elime yüzüme bulaşmış aşkı
Seninle yıkasam
Arınsam temizliğimden...

Sesinin bir rengi var...
Vardır mutlaka
Başka arzuların tasvirlediği

Bazı şiirler ahlak dışıdır
Ahlakla örtüşmek
Yasaldır
Seni sevmeyi ahlak dışı olmanın
Tüm özgür iradesiyle
Yorumluyorum

Sermayenin cebimizden götürdüğü
artı-değerler
Yasal
ve
Yıllar önce bile bir çocuğun ekmek çalması suç
Hatta ahlak dışı
O çocuğun kalbiyle hissedebilir misin beni
?

Ben seni
tüm yasaların
bana veremediği
Yetki ile
Sevebilirim

Sen düşünmek gibisin
Seni sevmek
Düşünmenin eylemi
Sana varmak
Tanrının yasağı
Günahım olur musun?

Cami duvarına işemek ahlak dışı
Cami helasına bir lira vermek yasal
Bir cami avlusunda sevişemezsin
Ancak;
Kurs sınıflarında taciz serbest.
Demek ki çocuğun rızası varmış!

Yasaların taktığı
Ahlak tasması boynumuzda iken
Bir tas yemek ile
Doyurduğumuz namusumuz
Seni sevmeyi anlayamaz.

Şuradan bir sapak var
Ahlak çıkmazına varınca
Hırçın birer ruh ile
Saldırırlar.
Ulu orta değil
Fısıldayarak söyler onlar
Ve ahlakın bin bir kılıfı var

Kulağıma gelen kısık sesleri

Haykırınca
Çok kızıyorlar...

Yasa ailenin onayı varsa
Tecavüz meşrudur diyor.
Kendi aralarında
Kırılan kol çocuğun.
"yen" eski
Ahlak her şeyi çözüyor.
Başlık dediğimiz
"yen" kadar.

Seni severken bir caddenin ortasında
Öpebilirim dudaklarını
Ahlaksızca
Dolayıp kollarımı boynuna
Dakikalarca
Kaç uykusuzluk ediyor bilsen
Seni hayal etmek
Boylu boyunca...

Seni sevmeye geleceğim
Sana dokunmaya
Kırmızı ruj
Ve kısa şortumla
Eğer beni
Bir otobüste
darp etmezse
Ahlak!

Uzun uzun anlatmak istiyorum
Bence seni sevmeyi
Yürürken mesela sahil boyunca
Elimizde biralar.
Açık alanda alkol almak
Yasa dışı olmasa
Ve ahlak
Sakallarını uzatıp
Sopası ile bize saldırmasa

Rakı masası sonrası
"Bana gidelim"
Derdim de!
Bir mahalle dolusu ahlak
Sayfalar dolusu yasa
Bizi durdurmasa

Yaşamak amoral bir yürüyüş
Sevmek bir isyan hareketidir
Bir şiiri okumak değil
O şiiri
Anlamak
Yaşatmak
Yasa dışıdır.

Seni
Böyle
Sevebilirim
İstersen!

Deniz...

Kaynak:

SORU

Birini
ellerini yokluğunda öpecek kadar
çok sevebilirim ben

gözleri gözlerime değmeden
içine resmimi koyabilirim

işe giderken
her dinlediğim şarkıyı
ona söyleyebilirim
duymasa da

Birini
öyle çok sevebilirim ki
hem kızıp hem affedebilirim
ondan habersiz

uykularımdan uyanınca
Ansızın
Kırıldıkları yerlerinden
Acısını ruhumun
Hissedince
Balkondaki menekşeyi sever gibi
Özleyebilirim onu

Bir kitabı okurken
Kelimerinden dokunabilirim ona
Önümdeki kahveyi unutup
Soğutuncaya kadar

Sen hiç soğuk kahve içtin mi?

Yanımdaki herhangi birinin
Anlattığı her ne ise
duymadan gülümseyebilirim
belki de üzülmem gerekirken
aklımda o varken

Aklımın yürüyüp
kalbime varışına dek
bir soğuk kahve kadar zaman geçer ancak
o yoksa
kum saatinin her bir tanesi
bir kesik atar yol boyunca

Başka hatalarımda oldu
Biliyorum
Belki oda onlardan biri
Kaç yanık bırakacak bilinmez
Yine de
Sevebilirim .

Ya sen?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1188051/soru.html>

DENİZ FENERİ

Boyanacak bir duvar
Silinecek camlar
Elden geçirilecek musluklar
Ve diğer tadilat işleri
Birkaç çivi çaksa birileri
Gıcırdayan şu tahtalara

Yeni basma perdeler
Böyle rengarenk
Allı güllü kanepeler
Bahçede güller
Yerde çim
taştan küçük bir havuz
içinde kırmızı balıklar
Bir de kuş evi olsun dut ağacında...

Bir el olsa
Saçlarımda gezinen
"olanlar senin suçun değil"
Derken...

Çocukluğum girse içeri
Gülümserken masum gözleri
Neşe ile savrulsa kırmızı etekleri

Her yeri sarsa kokusu
Ocakta vişne reçeli...
Ve hiç büyümesem(k)!

Ruhlar bazen
Önce ölürlər
Ve
Bir tabak vişne reçeline
Gömülürler.

Nasıl bir şey biliyor musun
Bir virane olmak
Onu sen anlayamazsın.

Ben bir şiir yazarım
Sen okursun...

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1189187/deniz-feneri.html>

Gökyüzünde Hasselbach Üçgeni

Biraz gökyüzü koydum
Akvaryuma
Bulutlar yüzüyor içinde
Bir kuş karışmış arasına
Adı "E"

Karşı balkonda hiçbir şey olmadı
Olmadı
Hiçbirşey olmadı

Akvaryumda yüzen balık
Balık değil o
Kuş
Kuş

Kuşun kanatları var
Belki benimde vardır

Karşı balkonda hiçbir şey olmadı
Kuşun kanatları var

Balkon
Balkonda bir canavar var
Polis çağırmalı

Orada
bir melek de vardı
O balkondan atlasın.
Ben alırım akvaryuma onu
Bulutlarda var

Kuşun adı "E"
"E" adı
Henüz yüzü olmamıştı
ama
Uçuyor!

Polis çağırmalı
Polis!

O balkonda hiçbir şey olmadı

Melek çığlık atmadı
Şarkı söylüyordu
Şarkı...

Herşey saçmalık
Çok saçma
Hala kalmak
çok saçma

Şimdi balkon boş
Belki melek uçmuştur
Meleklerin canı acımaz
Değil mi?
Acımaz!

Akvaryumda yer var

Gelsin O da
Gelsin

Canavarlar bitmez
Bitmiyor
Canavarlar ölmüyor
Ölmezler

Onlar
Ya
Bedenleri
Ya da
Ruhları
öldürürler
Ölmez
Ölmez
Onlar...

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1190325/gokyuzunde-hasselbach-ucgeni.html>

ÖCÜ MASALI

Ey! Karanlık
Sor hele Eyüp Sultan'da
Yatan ermiş (!) kişiye
Dirilse gelse
Ağacın dili olsa konuşsa
Çaput bağlayıp ilenen size
Bir yudum su gibi dilenen size
Tükürmezler mi hiç yüzünüze

Hangi büstte gördünüz yakılmış bir mum
Kim bağlamış dileğini bir ipe
Mozole önünde
De, hele!
Ulan, ** soyları
Biz mi diziliyoruz el açıp mezarlar önünde
Oğlumuz iş, kızımıza eş
Kendimize bol bol ihsan
Dileye dileye
Din/eliyoruz.

Yedi cüce ile yatmış
pamuk prenses
Arap masalının yeni baharı
Vermişler eline baltayı
Sanki tarihi ortasından yaracak
Ben biliyorum sana ne lazım
Ne yarayacak

Demesem de anlarsınız
Biz bizi biliriz
Zira sizin tek derdiniz
Bademleme
Olmadı
Kabaklama
En iyi ihtimal ile
Çocuk yaşta nikâhlama

Yarasalar sevmezler aydınlığı
Görünür ruhlarının kiri pası
Yaranmış size tarih boyunca
Kim sokmuşsa derine kazığı

Atam geldi,
İnsana benzediniz
Gel başıma taç ol
Kendine efendi
Yönetelim ve yürüyelim
Beraber yan yana
Bu topraklarda
Demesi size yaramadı
Kul geldiniz, kul gideceksiniz.

Siz cübbelinin elini yalayın
Her yemekten sonra
Bir de kıcını yalayın
Şeyhinizin
Tapının önündeki çubuğuna

Yobaz beyinleriniz

Daima erektil
Asansörle bile halvet olan
Siz değil misiniz?
Karısını, kızını
Şeyhe sunan gavatlar.

Biz tertemiz alınımızla uzatırız göklere başımızı
Aracısız isteriz bağışlanmamızı.

Ant olsun ki!
Taşırız sonsuza dek o bir tek naaşı.
Her omuzda yükselir
ATATÜRK ve Hatırası.

Bizim tek derdimiz,
Cumhuriyet ve Vatan
Almıyoruz sizler gibi tarikattan maaşı.

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1197831/ocu-masali.html>

ÖNSÖZ

Çiçekler hiç susmadı bu sabah
Sararmış yapraklara otopsi yaparken bahar
Bazı menekşeler ağlıyordu
Aryanın notaları yüzüme çarpıp ayna da kaybolurken

En fazla birkaç ay sonra
Yüzümün yarısı unutulur
Yarası hep kalacak
Eskimişliğin
Eskitilmiş bir kardelen
Boynunu bükerken
Kışı anlatıyor sahnede
Bir cenaze törenin de
Yakın diyordu
Çok yakın bazı gidişler ardı sıra

İçimde yağın yağmura sesleniyorum
Kulak kesiliyor her bir damla
Yağmurun kulakları kesilmiş
Duyamıyor
Yağdıkça ağlıyor
Yağdıkça anlıyor
Yaram.

Çiçekler hiç susmadı bu sabah
Gereksiz bir şiirin dizeleri
Onlara göre değilmiş
Git buradan diyorlar
Tanrısı olmayan bir şiirmiş bu
Oysa insan geçmişinden gidemez ki.

Aryanın notaları
Gözlerimi yakıyor
Şiddetli bir dolu yağıyor
Artık
Bahar
Tarumar

Burnum içiyor çiçekleri
İçime doluyor tüm bahar
Eskimiş bu!
Mevsim yine sonbahar

Bir kalbin yolunu arıyormuşsunuz
Bir sigara içimlik mesafede
Göremeyeceğiniz kadar uzak
El etsen
Elin havada kalacak
Çiçeklere sorunuz
Çok konuşuyorlar bu sabah

Bir ıhlamur ağacının altında beklenmez
Tatlı bir sarhoşluk veriyor kokusu
Çiçekler susmak üzere...

Yol almak için
Koş!

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1199268/onsoz.html>

BAZI SAYFALAR

Sen hiç çiçekleri ağlarken gördün mü?
Göremezsın!

Çiçekler çok sessizler bu gece
Sessizliğin bile dili tutuldu
Kelimeler var
Konuşulmayan
İnce
Kırgın
Cümle içinde

Her koparılan çiçek için
Derler ki;
"Vazoda güzel durdu be"
Su
Sadece acıyı uzatıyor
Kalsalar keşke
Koparıldıkları toprak üstünde

Çiçekler çok sessiz bu gece
Sordum,
Bir hüzün
Kaç gözyaşının katili olur?
Bir avuç çiğ verdiler elime
Sessizce

Yorgun ve isteksiz
Fotosentez
İşte bir çiçeğin alacası
Bundan ibaret

Gülüşen bulutları seyrediyorlar
Ayaklarında pranga
Kök ve çevre nebat
Adım atsa
Bulutlar çarpışacak

Şuraya bir imge ilıstirsem
Uyuşuk, puslu
Boş ver
Çiçekler yine de konuşmayacak

Çiçeğin derisi altında
Yine çiçek
Dahası, çokçası yok
Az olmaktır belki
Kadim olan.

Neden sessizler?
Oysa benim içim
Küfür kıyamet
Gördükçe buncasını
Gel
Hadi
Kıyam et!

Çiçekler

Çok
Sessizler
Tek tek
İçime
Ölüyorlar.

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1199580/bazi-sayfalar.html>

BELKİ DE SON SAYFALAR

Çıglıkların sağanak olup aktığı bir sokak arasında
Bir kedinin ezilmesi kimin umurunda olurdu ki
Mesela bomba patlasa er meydanında

Önceliklerimiz sıradanlaşıyor
Birkaç çiçeğin ırzına geçilmesi ise
Ne kadar olağan!

Şehir çiçekleri vardır
Kimisi rutubet kokan
Varoş semtin toprağından
Ve hiç beklemediğiniz anda
Mehmet'in çiçek olması
Komik mi?

Bunların dışında
Deneye deneye yoruldum
Yaşamak hep aynı zulme çıkıyor be!

Düşüncelerin kış mevsimi
Benim aylarım bundan ibaret
Bitti bitecek

Elim ayağım
Kör
Artık
her bir ağrazım

Kendi göğümü delercesine
Fırtınalar koparacağım
Söylenmiş bir türküde
Adım sayılacak
Onlarcasının arasında
İki kelime

Sonrası
Bahar...

Kayıtsızlıkla geçiniz
Herkes kadar
İncinmişliğimiz
Benim ki
Bana ağırlık

Siz belli ki yanlış geldiniz
Devam edin
Az ileride,
Biraz daha gidince
Bahar

Bir deniz kabuğunu
Serleştiren şey
Denizin kendisidir

Ama,
çiçekler öyle mi!
Yumuşak, zarif, rengarenk

Şimdilerde tohuma duracaklar
Çiçekler
Ölsünler

Üzölme
Nasılsa daha
Çok
Var
Adları artık anılmayan
Çoğu ki hiç
Duyulmayan
Çiçekler geçiyor rayihasını bırakıp
Aranızdan

Gökyüzü gri elbisesini giymiş
Matemli yaşlarını akıtıyor
Üzerimize
Çatıların ve sokakların
Ağladığını sakın sanmayın
Bir de
Tıp tıp tıp
Damlayanın
Kaldırımların kanı
Oluşuna hiç aldırmanın

Az sonra karışsam
Tüm diğer akan şeylerin arasına
Üzerime basıp geçiniz
Bir kediyim
Sağ çıkamayan
Şimdi bu fırtınadan

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1200294/belki-de-son-sayfalar.html>

ÇİSENTİ

Bakir bir duygunun arayışı
Sonuçsuz bir münzevilik
Onca bilginin varacağı yer
Yalınlık

Kendime gidiyorum
Geliyor musun?

Yanar bazı şiirler
Sonbahar yaprakları gibi
Kentler
Yaşlanmış
Derisi daha hızlı dökülüyor
Ölümün
Kum saatinden
Yağarken
Usul usul

Hatırlamadığım asıl önemli
Anların
Bir diyarı var
Bir mağaranın nemi ve soğuğu
Sunulan
Acıdan

Kendime gidiyorum
Geliyor musun?

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1201617/cisenti.html>

Sen Nazım Ol Ben Semiha

Yapraklar,
gözleridir ağaçların.
Benim
Sana baktığım gibi
bakıyorlar
Güneşe ve yağmura.

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1202061/sen-nazim-ol-ben-semiha.html>

AŞK TAHRİFİ

Kendi anlamının
Peşine düşen kelimelerdir
Őir
Bir intihar mehilinde
Meyilli bir söyleyiŐtir
Bilirsiniz,
Ölmek
En eski bilgedir
Yaşamaksa gelişine

AŞkı mı konuşalım isterdiniz?
Peki!

Mavi bir martının
Gökyüzünden çaldığı rengi
Kanadına bulayıp
Bir vapur düdüğüne
Söyllediğı Şarkı mı?

Baharın gönlünüzü sardığı an
Sol yanınızda meltemler
Gözlerinizde kanlı yaşlar
Ah!
Bir de hasret olunca
Bi dertler bi dertler
Bu mu AŞk?

Oysa en çok kırmızıdır
AŞk!
Ne elleri, ne gözleri
İlla ki teni
Öpüşmesi
Sevişmesi
Olmadı
Bunun hayali
De ki yalan!

Bir misafir ağırlar gibi
Sahte bir nezaketle
Anlatılır mı sevgili.
AŞk
Ünlemdir.
Çığlık çığlığa
Çıplak bir kayayı
Azgın suların dövmesi
Kadar
Gerçek ve muhteşem

Dolu dizgin
Bolca hoyrat
Çokça yalan
Az biraz naif
Ama hep
Kırmızı!

Tasnifli dizeleriniz de
Bahsi geçen
ders notları gibi
uyum içinde

kelebekler
çiçekler
kuşlar
bu mu Aşk?

Bazen
Küfür edersin
Ya da küfür eder gibi
Sever, sevişirsin
Aşk
Uçuşan değil
Tutuşan bir şeydir şair

Bir sokak ötesi
Gurbetse sevdiğine
Bir rüzgar olup esmek istersin
Onun yatağına

Ellerin
Bilsin istersin
Her yerini
İçin olsun istersin
O,
Görsün istersin
Her şeyini
Yalan mı?

Masal anlatıyorsun şair
Aşk,
Şömine de çıtırdayan odunlar değil
Tendir yanan
Ne demiş Cemal Süreyya
"Sayın Tanrıya kalırsa seninle yatmak günah, daha neler"
Hepsi bu
Yanan ve yanılan
Diğer anlattığınız
Her şey
Yalan!

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1203297/ask-tahrifi.html>

KORPUS KALLOSUM

Kocaman bir yarayım
Artık hissetmiyorum
Yerini
Acıyan şeylerin
Hastalık olmama ihtimalini
Düşünmezler!

Azalan birini hiç görmediniz mi?

Sistem
Çürüyenleri seviyor.
Ölmek
Bir kaç veda sonrası
Pink Floyd dinlemek kadar
Sürrealist bir yaşamaktır

Azalan biri sudur.
Damlayarak
Hermine olunuyor
"bir kızın yanına sokulan kimse alay edilmeyi göze alır, alay edilmek bu işe yapılacak yatırımdır."
Repliği ile şarkı karışınca
Ölüleri göremezsiniz.

Unutmadan,
Rastlantısal bir cinayetten
Fazlası değilsin sevgilim.

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1204094/korpus-kallosum.html>

CIVIRCİK SENDROMU

Ruhuma söyleyin
Bir çocuk doğursun
İçim, içime sessiz

Ağır ağır çıkarken merdivenleri
Ahmet Haşim bile
Bizi sevmedi ki.
Bunda senin ne kabahatin var
"Aşk böceği"

Ruhuma söyleyin
Doğan çocuk erkek olsun
Erk,
İçimde büyüsün

Artık herkes kendi sofiasını becersin
En çok sen yorulacaksın aşkım
Ne kadar çok sofian var

Her gün yeniden seriyordum
Gecedен yıkadığım güneşi göğе
gel diye...
Sen de haklısın sevgilim
Ben,
Kim bilir kaçınıcı matmazelim.

Sonra...

Gecelerden ördüğüm tuğlalar
Bak!
Bu, işte o duvar
Saysana kaç tane boncuk göz var.

Ne çok küfür edilecek şey var oysa
Hayat pahalı
Her yer can pazarı
Demokrat develer
Dinci pedofilikler
Çöl aşığı big brother
Ohoo!
Daha kimler kimler
Emekleyen Suriyeli bebeler
Bizim artık onlar
Hatta biz bile onlar kadar
Bizim değiliz.

Hepsinden ayrı
Ruhumda ölü bir bebek var
Adını bülbül koyduk
Tam doğacakken
Senin boğduğun
Ruhumu oyup
İçine koyduğun

Bülbüller ölürken
Zenciler çok ağlarmış.

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1204270/civircik-sendromu.html>

ÖMRÜMÜ YEDİN NIETZSCHE

O frengili bilgeye söyle
Schopenhauer ile tanışması buna bağlıydı
Gerçi boş dersliklerde çok bekledi kendisi
İtalya seyahati öncesi
Ha! Ne diyorduk beyler
Kışlık odun sezonunda
Mademki put kırıyoruz
Yaşadığımız Dünyanın leş yiyicileri
Bence saraylardır her ülkenin
Genelevleri
Onları sonsuz isterler
Acıyı pezevenkler çeker.
Kadına muhalefet etmek
Aslında
Kendi zekâsını hor görmektir
Sen de mi abi,
Sen de mi Nietzsche?

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1205274/omrumu-yedin-nietzsche.html>

PLASEBO ETKİSİ YOKTUR

Bazı süreklilikler
Doğru olduğu için oluşmaz
Bir şeydir sadece
Yaşamak gibi
Bir çocuğun karnını doyurması
Sıradan
Bir şey
Olmalı

Mutlu olmanızı anlamıyorum
Ellerinin üstü soğuktan yara olmuş
Bir çocuğun
Buz tutmuş gözlerindeki
Mahkum yangına rağmen

Sokaklar çocuk doğuramaz
Diye bilirdik biz!

Senin çöp diye attığını
Onlar iş diye toplarken
Yemişim terbiyesini
Ahlakınızın
Kıymetli değerleri
Yıkılıyor
Yığıldıkları kum tepelerinden

Açlıktan ölmek!
Düşünseniz,
Hayal bile edemezsiniz.

-Tüm bunlar ve faili bazı lümpen aciziyetlerin olduğu çocuk cinayetleri yaşanırken sanat en tepede icra ediliyordur-

Bir kaçının sahne aldığı
Büyükçe bir mecliste
Az monolog
Biraz diyalog
Ve tabi ki pandomim
Nereye mi?
Meclise, vodvil izlemeye...

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1207775/plasebo-etkisi-yoktur.html>

FUKUBUKURO OLSAM NEYSE

Tutundukça eriyorken zaman
Yüz hatlarımda
Dağılıp savruluyor kelimeler
İnsanlar konuştuğça
Aklımın seyir defterinde
Saklanacak yer arıyor
Renklerden beyaz olanlar

Geceye kadar susuyorum hep
Ağzımın lekeleri görünmesin diye
Ağız ağza vermişlerin önünde
Elma yemekten bahsedemezsin.
Herkes elmasını evinde yer.

Bazı hislerin gülüşümü öptüğü gecelerde
Sevişiyor iki gölge
Nefes nefese
An, keyfince akarken
Zaman tutunulmaz bir dal kadar inceliyor

Yine de ;

Yan yana gelmiş, gelebilmiş iki sözcük
Kadar şanssı yok
Bazı "şey"lerin

Uzun bir şiir yazdık diyelim
Mutfaktan odaya kadar
Tüketirim
Şiir bile ölümsüz değil bak
Okuyunca bitiyor
Yeniden okusan
Ceset çiğnemiş gibi oluyorsun
Defalarca okunanlar şiir değil
Onlar yaşamak
Yan yana gelmiş
O iki kelimeler var ya
Defalarca okunanlar
İşte onlar...

Keşke bize ayrılmış bir dize de yaşasaydık ikimiz de!

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1209614/fukubukuro-olsam-neyse.html>

DÜŞLERDE GÜLÜMSER SADECE Lili Marleen

Bir resmin en olmadık yerinden
Kopuyor kızılca kıyamet
Avuçlarımdan kayan bir masalı izlerken
Kocaman bir gülüşü
Kurban ettiğimden beri işte
En İhtiyacım olan şeye
Öylesine uzağım ki
"Neden hüzünlüsün" diyen uykusuzluğa
"öylesine" dedim
Öyle
İşte!

Sevginin çoğunu önceden doğurdu bu dünya
Bana ihtiyacım olanı veremez
Artık uzak bir şeye bağladım umutlarımı
Dokunulmaktan korkanlar
Uzakları sever...

Kalbimdeki koyulmuş bu karanlık
Işığa acıkmış bir avuç toprak gibi
Korkuyorum
Işıktan
Yeniden yeşerecek belki de
Canavarın dişleri
Gömdüğüm o yerde.
Başka sokaklara açılın diye yüreğim
Gidiyorum ışığın uzağına
Kaç
Kaç
Kaç

Sabaha gülümseten gecelerim olsun isterdim
Bu toprakta
Karanlık bir rutubet
Kirlerinizi saklamak için
Var...

Herhangi bir
(o resimdeki gülüşleri özlüyorum)
cümleyi
Şu zakkumun dibine gömdüm bir ara
Beklemek öpmekten kolay
Tut ki dudaklarımda şimdi o zehir
Öp desem
Kıyamam ki!

İşte olan biten bu
Kokusuz,
Renksiz.

Sonra!

Bazı kapıları yüzüme çarptım
Kendi kendimin
Sen tanımazsın
O kapıların açıldığı içimin merdivenlerini
Düşünden düşmek gibidir
Eğilme

İçime
Bu duvarlar var ya
Kapanan yaraların izleri onlar
Kal orada!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1215340/duslerde-gulumser-sadece-lili-marleen.html>

BİR RESİMDEKİ BÖCEĞİN TÜYLERİ KADAR GERÇEK

Kalem,
Ağzından alevler çıkarıyor
Ejderhanın uyandığı lanet bir gece
Bütün ağlanacakları o kuyunun dibine gönderdim
Öfke uyanıyor
Nefret kan istiyor
Sokakların kendi çöpleri var
Tık içine tık
Kusma
Yut
Yine
Yut
Uzak bir yoldan gelen düşüncelerin
Terli ve pis kokan tenine temas edemeden
Ağır bir ağız kokusu gibi dökülüveriyor kelimeler
Dudaklarımdan
Bu nefreti icat edenlerde kim?
Tanrı bu değil
Tanrı burada değil
Yarattıklarından intikam almaz
Neden alsın?
Tozlu bir gökyüzünden inen seslerin
Kulağını kirletmesine fırsat veremeden
O sağır tanrıya lanet okumanın anlamı ne?

Bir yumurtanın kabuğunu her zamanki gibi soyarsın
Önce hep aynı ayağına giyersin ayakkabını
Dualar gibi ezberden yaşanır her şey.
Dokunmanın varacağı hedef
Muhtemel bir sevişmedir
Gün-aşk olunca.

Önce beyazları yıkarım ben
Sonra açık renkleri sererim yüreğimin ön cebine
Açık renk leke gösterir derler ya
En çok siyaha yakışır aslında
Kan
Kırmızı
bir rujun sürülmesi
Herhangi bir günde olmaz
Bileğimi kestiğim bir gün
Çok yakışmıştı mesela

Kim yarattıysa bu içimdeki nefreti
En çok ondan nefret ediyorum

Ben diş fırçasını asla ortadan sıkmam
Makyajımı temizlemeden yatağa girmem
İçimin çöplerini çıkarmadan uyuyamam
Bazen sabahlara dek salya sümük
Sonra
Bir bakıyorum
Öyle çok boşalmışım ki
Seslensem
Kendi sesimi duyacağım
Kendimde

Gidecek bir yer ararken
Alışkanlıkla

Hep aynı intiharın yolunu tutuyorum
Bazı sanrılar
Gözlerimde mor menekşelerin
Oturduğunu söylediler
Onları sulamak için
Yani tek bu sebeple
Bir kez daha ağladım o gün

Sigarayı yakarken
İlla çakmağı iki kez çakıyormuşum
Karşı balkondaki bir saksı söyledi
İşsiz yine bu aralar.
Kendi devrimi kadar bir balkondan konuşurken
Balkon Küba'ya dönüşüyor
Hiç çalışmamış elleri ile
Emek deriyor kendi saksısından
Bu komik.

Gidenlerin siyaha boyandığı için görünmediğini
Bazı karanlıklardan öğrendim
Küfür ederken
Çok çirkin görünüyor muşum
Boş ver...!
Benim ellerim güzel
Yazabiliyorlar.

Dizlerimi karnıma çekip bakıyorum duvarlara
İçine sakladıklarımı sayıyorum
Bir çivi deliğinden süzülen yılanın
Gelip sol bileğimden ısırmasını bekliyorum
Geçen sefer onu ben tıkmıştım oraya
Hücre hapsi
Hücrelerimin bazılarını özgür bırakmaya karar verdim bu gece
Amino asitlerin artık fazla mesai yapmasına gerek yok
Sigara ve alkol den ona ne
Kırmızı ve beyaz olanları ayıramıyorum
Bu renklerle onları siyah beyaz bir filmde oynatamayız
Tarkovksi 'den bir sahne olmasam da
Sarı otlar boyunca koşan bir çocuğu
Dikenli tellerden geçirecek kadar
Hayal gücüne sahibim.

Sarı otlar
Ekmek olmadan evvel
Kendi rüzgarımda savruluyordu
Ekmek kokusu köy evindeki taş fırından
Yükselmeden önce
Gözlerimdeki mor menekşelerin
Susadığını fark ettim.
Önce onları doyurduktan sonra
Çivi deliğindeki yılanı serbest bırakacağım

Tüm başakları derip
Öğüttüm ben
Kırmızı undan ekmeklerim oldu
Bölüşüp aranızda yediğiniz
Hiç küsmedim ki
Siz olmasanız
Bir başkası acıkacaktı nasıl olsa.

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1216516/bir-resimdeki-bocegin-tuyleri-kadar-gercek.html>

MİSTİR YED

Başka bir baharın gelişine seviniyordu
Nekrotik belleği güçsüzlüğün
Aç gözlü bir yangın gibi güneş
Yalayıp geçiyor kasıklarını venüsün
Bir elin diğerinden istediği ahlaka aykırı.

Ahlak güneşin yaktığı ateşten meşale
Kendi elime yabancı, kendi bedenime el

Başka manzaraların geçtiği bir tren penceresinden
İzliyor gibiyim hayatı
Ellerim kaldı tek

Dora'nın yüzü ile izliyor diğer gözüm kendimi
Biri el olsun dedim, diğeri benim elim
Aynı trenin aynı penceresinden izlerken
Bir dağın ardında yitip gittiğini gördüğümden beri
Her yeşil vadiyi
Dora'nın içine ağlayan kırmızı gözünden doğurdum
Tüm sevişleri

Venüsün sevilesi tepeleri
Yabancı elimin sevgilisi
Ağlayan bir tutkuyla sarıyor bedenimi
İçilemeyen tatlı suyunu saklar
Dora'nın ekose çeşmesi

Ben ve diğer elim
Çürüyen her şeyin içinden aşkı geçirdim
Karanlıkta kalmış her manzara
Güneşe dokunmaktan korkuyor oysa

Bir trenin penceresinde kanat çırpan rengarenk bir kelebek
Yüzlerce iğne takmış renklerine
Gögümü deliyor her özgür uçuşuyla
Güneş kırmızısını akıyor
Venüsün doğurgan sırlarına

Bir tren penceresinde ben
İzlerken gelip geçen manzarayı
Tren aslında hep kalandı.

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1218412/mistir-yed.html>

AS

Toprak kokan bir kabuktu
Kendimindi kopardığım
Bazı düşlerin ölümü yakın
Toprak bakır
Toprak demir
Bense kum...
Kalk dedi ömrüm
Bir çiçeğin yaprağındasın
Yok!
Acımasa
İyiyim böyle
Ölmeye yakın...

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1218722/as.html>

LÜTFEN TANRIM BENİ AĞLAMA

Bak!
Bu benim bedenim
Ve neden üzerinde senin ellerin?
Bu benim
Okşayıp bıraktığınız masumiyetim
Dokunduğunuz el değmemiş
hislerim
Ve bazen de yok saydığınız

Küçük ayaklarımla dikenlerinize basarak yürümeyi
Daha ellerim bile reşit değilken
Öğrendim.
Ve yaşlandım aranızda hızla büyürken
Daha on yediyken

Şiirin içinden bir öykü geçsin
Kuşlar, bulut, gökyüzü bunu dinlesin

Yemyeşil bir ovada sırt üstü uzanmışım mesela
Gökyüzünde yine günlerden mavi
Ve bulutlardan biraz giyinmiş ayıp yerlerine

‘Ayıp şeyler hakkında konuşma’

Çocuk kadınlar şu düzlükte gömülüdür.
Tanrıları Hymene kurban edildiler.

Kayıp namus her namlunun ucunda, her bıçağın kınındadır.
Tanrının sakalları ağardığında
Bir ustura ağzı kadar keskin küfürler biriktirmişti kefenler
Milyon yıldır yarattığın bir avuç toprak kadarım hala

Gözleri üşüyor bin kanatlı kuşların
Kan ile ıslanmış bulutun yarılmış karnına baktıkça
Ölmek sorun değil de
Ölememek var ya
Kadın olunca!

Hatalar yapmak insana dairedir değil mi?
Kadın ise recm olundu aşktan,
Ve hatta sürgün edilmişse insandan
Faili çoklu intiharların cinayetine kurban edilir de
Kılı kıpırdamaz gözleri üşüyen kuşların

Oysa kuşlara özgürlüğü imgelemiştin
Kanatlarında her kıtanın tozuyla gezen
Gökyüzünün efendisidir onlar
Öyle mi?
Siz bir kuşu sakın sevmeyin!
Kaç kafesten ağıtlar yükseliyor da
Duymuyorsunuz.
Esrik bir duyarsızlığın esiri olan sizlersiniz
Ben hepinizden “özgürüm!”

Gökyüzünün mavisini akşama düşünce
Boynu bükük sokakların uğuldadığı
Mavisini siyaha boyanmış günün koynunda
Karanlık çatıların içinde
Her gece bir kuşun öldüğünü hiç duymadınız.
Hatırlamayın ne beni,

Ne de aranızdan geçip giden
Mavisini
Ölünmüş sabahların.

Kirin ve pasın sesi yükselince
Akşamın geceyi sevdiği yerde
Gökyüzü kendi teninden koparıp verir
Üstünü örtün diye gece

Siz nereden bileceksiniz böyle şeyleri
Bir mastürbasyon rahatlığı ki sorma
Tüm yaratılmış olanlar emrinize amade
Hesapta dine göre
Kadın bile

Semirmiş öfkelerinizle
Sarışın sonbaharları
Beyaz kışları
Neşeli ilkbaharları
Esmer yazları
Siz tabiat anayı
Hepsini öldürdünüz

Şimdi kesilmiş gökyüzünün
Karnından akıyor gecenin kanı
Simsiyah

Matem bile tutmadan
Terk edin şimdi beni.

.

Kabuklu bir yüzü olmalı tanrının
Ve elleri
Hissedemiyor
Dokunduğunda yanan ve ağrıyan
Gök rengi yüzümü
Belki biraz da mor
Bazen veya çoğunlukla
MOR

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1220683/lutfen-tanrim-beni-aglama.html>

Saat 02:35

İki duble rakı
Ve kurşundan ağır arabeskin sözleri
Masada çiçek desenleri
Ortada deniz börülcesi
Hani bu bahar gelecektin Allahsız?

“söyleyin yarime baharları beklesin, söğüdün dalları bugün eğilmesin”

Ah!
Aşk...
Yüzünden başlasam
Sana doymaya
İnce belli kadehim
Ellerinin olsa.

“beni vur, beni ellere verme, külüm al, uzak yollara savur”

Gel benim yalnızlığım
Gel uyut beni
Hangi dalga hangi kayanın suyu
Gel de uyu...

“kendine iyi bak, beni düşünme, su akar yatağını bulur”

Bir sevişmek kadar
Sevsene beni!

Balık yorgun
Salata yorgun
Kadeh boş

Gel beni avut
Yanan avuçlarımdan
öpen
rüzgarın yerine.

“hüzünlü bir akşam içmişiz, sarhoşuz, hepsi bu”

Aysız bir gece gibi
Başboş
Bu sensiz saatler
sonrasında
içmişim
** dünyanın
Habilline kadar küfür etmişim.
Giremediğim günahın
Anasına bile sövmüşüm.

“ hep sonradan gelir aklım başıma”

Gözlerin geliyor
ardından
Dalgaların ağlamaklı yankısı
Of ulan of
Nerde olum ellerin?

Bir sevişmek kadar

Sevsene beni!

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1222749/saat-02-35.html>

TERRARIUM

İçimin boşluklarından yükselen küf kokusu
Gidecek yeri bulunmayan eski baharların öldüğünü söylüyor.
Hepsini aynı saksıya gömeceğim.

İnsan eti ne ağırımı
Kendime yük kendi tenim
İnsan eti ne ağırımı
Tek başına uyurken
En kalabalık sessizliğin rüyasını görürken anladım.

Bir avucum diğerini teselli ediyor
Geçti diyor, geçti
Tüm uçuklamış ateşlerin elleri avuçlarımda
Öyle yanıyor
Diğer avucumun dayanabileceği sıcaklık
Bundan azdı oysa
Yalnızlaşmanın ne olduğunu bilmeyenler
Anlamaz böyle şeyleri
İki avucum kadar kalabalığım
İşte
Hepsi bu kadarım

Özlemek
Ayaklarının gitmesine engel olamadığın
En dik yokuşlara tırmanmaktır.
Sıradanlık
Kendine kalmak uğruna
Tüm verdiklerinin
Karşılıksızlığıdır.

Ağlayan bir bebeği olsun neden ister ki çocuklar?
Büyüdükçe ağlayan birine kimse tahammül etmek istemezken
"Seni anlıyorum" demek dünyanın en acımasız yalanıdır.
Sen!
Benim içimin kerhanelerinde kaç orospu idam edildi
Nereden bileceksin.
Kimse kimseyi anlamasın
Etlerimizi sevelim
Etili dudaklarımızdan öpüşelim en çok

Sıkıldım
Her güne yeni bir pişmanlıkla uyanmaktan
Sıkıldım
Sahte cümleler kurduğunuz ağızlarınızdan
Sıkıldım
Kendimden en çok

Saçımı kestirmekle ilgisi yok
Soğuk seviyorum ben ağrıları
Böyle meze gibi
İçtikçe iyi gidiyor ağlamaklı

Her yeri yamalı, eski, ıslak bir elbiseye benziyor ruhum.
Benden çalınmış anları üst üste koyup
Göğe dikişsiz bir merdiven uzatacağım onlarla
Ruhumu güneşte kurutur kurutmaz dönerim.
Merdivenin sağlam olmasını önemsemedim
Olmadı
Atlarım yine

Karın boşluğumdaki her zamanki yere

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1224835/terrarium.html>

MELA VE ROVNİ EVDE YOKLAR

Bir lazarus etkisi kadar çırpınıyor baharın kelebekleri
Saduki beyinlerin etkisiz tepkileri
Çarmıha gerildi bir bir
Asaletin vakur duruşu
Ve dahi adaletin terazili eli.

Yüksek sesler
Cesedimin kadınlığından bile değersiz inlemeler
Çığlık atan ses müptezelleri
Soyut bir resmin üzerinden geçiyor tüm erkler.
Bir payenin taşlaştığı heykelin iç sesiyim ben
Dinleyin!
Kendilerinden korkan herkes
Sesini biraz daha açıyor
Kendisiyle yüzleşemeyenlerin hepsi
Tüm gürültüsünü yüklüyor çevresine
Ağlamalarını sakladıkları tavan arasında

Bir daha gülelim olana bitene
Yitenlere, gidenlere, ölümlere
İçimize güldürüp öldüklerimize
Sahile vuran mülteci küçük bir kalbe
Bir kereden bir şey olmaz nasılsa
Gülelim mi?

Doymayan sistemin tüm ölüleri
Mutluluğun hesabını kestiniz mi?
Bir çiçeğin renginden baharı görmek mesela
Kaç para?

Günün ağaran saçlarına gülünüz!
Akşamın تنها sırtışından ilham alarak
Arzularımızın ideallerimiz karşısında
Küçülüşüne gülelim

Benim kasem bir gayda kuyusu
Kırıldığı günden beri sızıyor
İçiniz ve eğleniniz.
Gülüşlerinizi daha bir semirtiniz.

Yaşanmamış tüm esrik ağrılarını
Geleceğine içelim bu gece
Kasıklarımızdan yanan alevlerin yalım çığığından
Doğsun bu kez yitimsiz kahkahalarımız
Gülelim mi şu cambazın haline?

Godiva şimdi bir çikolata
At üstündeyken nazenin saçlarına dolayarak boğduk biz asaleti
Ölümlere gülmek için Arapça repliklerden rol çalıyoruz.
Gaydanın
O muhteşem sesi
Karanlığın içindeki
Vardın varacaksın
Şu bacakların arasındaki
Kanayarak ağlayan annenin kasesi

Yüzlerin soyunup gündemin koynuna girdiği
Erişmişlerin muhteşem demokratik çoklu sesleri
Kırılıp dökülen
Varlığın iki kilosu on namus eden umutsuz çadırlarından
Topladığım pusulalar ki yolların kaybedildiği

Hey hat!
Direme ki mutlu ol.
Mutluluk nedir sahi?
Olduğumuz gibi kabul gördüğümüz
Sevgilinin zarif kalbi
Bir sen kaldın sanmıştım dünya da
Temiz!

Kafataslarımızdan omlet
Ruhlarımızdan şarap
Kaç dolar ediyoruz?
Şimdi hesap ver hesap
Şehvetin en vahşi yüzüdür iktidarlar
İktidar kadar sürüyor tüm hazlar
Yalancı baharlar
İnsandan değerli
Kâğıttan mazbatalar...

Babamızın tekmesinden
İzi kaldı postalının
Elli yıldızının
İşte o senin gizli bayrağın
Tebaası olduğunuza kafa tutuyorken
Çok komiksiz
Şimdi bir kez daha
Gülebilirsiniz.

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1226962/mela-ve-rovni-evde-yoklar.html>

Bİ DÜNYA PETRA

Koparak düşüyorum günlerden
Dışarısı içeriden hep daha sıcak
Karamsar düşlerin aşksızlığından
Üşüyen şeylerle soğuyorum içten dışa

Marifet,
Aşk şiiri yazmak değil
Marifet,
Bir yumruğa aşk ile kafa tutmaktır
İş'ki,
Şiiri aşka sevdirelim.

Ah! Beyim...
Ömür dediğin yaşlı bir ayak
Sen de sağ, ben de sol
Ortada bir duble rakı
Ortada bir duble yol

Tüm boşluklarımızdan sağanak yağmalı
Çok kirliyiz...
Öfkeyi kine katık edenlere
Umutsuzca çiviliyorum derinlerimi

Az bir nefes alsam
Ciğerlerimden utanırım
bunca ölümün ortasında

Bazı ölümler ÜÇ bilemedin BEŞ yaşında
Aramızda
Üçün Beşin lafı olmuyur
Utaniyorum!

İnsan!
Sözleri kalbinden büyümeyen çoğunluk
Eğreti iyilik cümlelerini birer birer
Silebilmeli

Sessizlik olsun biraz
Çok ama çok itibarlı sözlerinizden
Yorgunum...

Zaman hep bitiyor
Zaman kıyılarımdan çekiliyor

Ah! Beyim...
Görebildiğiniz kadar benim sahilim
Gözlerinizle
İşte böyle aldanıyorsunuz
Gökyüzü ve bulutları
Bakışınızda taşıdığınız için

Sade bir yürek gerek
Filistin askısında
Hepimiz birer birer
Aldatılmış çocukluğumuzun
"Arap" sabunu ile yıkanmış
Vazgeçilmiş baharlarıyız.

İşte, Aşk buna lazım...

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1230225/bi-dunya-petra.html>

NOT

Yaşamak sıradanlık
Ölmekse kaçınılmaz
Ne doğmak bitiyor bu Dünyada
Ne de ölmek
Abartmamak gerek
Çok kalabalık olunca kendinde
Sığamaz insan tenine
Hepinizi öldüremem
Bana benden terk gerek...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1230451/not.html>

HER ŞEY GÜZEL OLACAK TANRIÇA

Uykuya dalıyormuŐ gibi olmalı aşk
Önce yavaş yavaş
Sonra tamamen

Yeni bir güne uyanıyormuŐ gibi olmalı yaşamak
Önce belli belirsiz
Sonra tamamen

Sen Dürer misin be adam
Adaletin yerine
Oto portre
Hem de boğaz köprüsünde
Alegorik bir sığınma bu
Bir anne Őefkatinden yoksun
İki elin çaldığı piyanodan
Çıkan ses müzik değil
Az "İnsan"

Ruhumun yorgun olmasına aldırmadan
Taşıyorum kelimeleri zamanın terkisinde
Var gibi
Yok gibi
YaŐanmaz bu böyle
KırılmamıŐ umutlarımız olmalı biraz
EŐyaların arasında
EŐyanın tabiatına aykırı olmanın
Anarşist bir tarafı yok
Lekelerimiz benzer
Eskidikçe aynıyız diğerimizin
Günlerin ıssız yanlarına
Dokunmadan
YaŐanmaz bu böyle

Bu !
İyileŐmek için çıkılan bir yol değildi zaten
Bu!
Masalların olmazlığını bilmenin yolculuğu
Bu!
Ölümlü bir insanın ölümsüz umutlarla
Tutunmasını anlatan bir öykü olacak

Uykuya dalar gibi aşk ile
Uyanmak lazım Şimdi yaŐamaya

Kim bilir!
Belki de gerçekten
"Her Şey çok güzel olacak"

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1232903/her-sey-guzel-olacak-tanrica.html>

PENCERESİ OLAN BİR ZINDAN

Başından beri biliyormuşum
Yağmur yağınca tenime
hiç duymadım.
Topraktan gelmişliğin kokusunu

İki benliğimin savaşıarak sevişmesi
Öyle gürültüsüz ki
Hem nikah hem de cenaze merasimi
Benimkisi

Gök, mahçup bir fahişe gibi gizlice
Yeniden doğurduğunda beni
Boşalan yere kendimi koydum
Olanca haşmetiyle gözler önünde olan tüm nesnelere
Ve objelerin önemi sizin olsun
Ben boşluklardayım
Sizin ve benim tekstürümüz bu

Ruhum kutsal kılıcını kınından çıkardığında
Önünde eğilen maviyi iki omuzundan kutsadı Tanrı
Kırılmış kemiklerin arasında
kırılan duyguların varlığı
Yine boşluğa karıştı.
Maskelerin ardına kaçışan korkularımızı
Körlüğümüzle ödüllendirdik.

Akışkan tövbelerinizi
O çok konuşan belleklerinize yediriniz ki
Sussunlar
Semirmiş günahlarınızı beslediğiniz zamanlarda
Sevapsız tüm ayıpların talibiyim
Doğrunun gerçekten ayrışması kadar zor birşey
Bu
Ekstraksiyon!

Sağır kulaklarımızla duyamayız
Unuttuğumuz gerçeklerin can çekişmelerini
Kolaydır ölüleri sessizliğine göndermek
Peygamberler bile susuyorlar.

Gölgelerde gezinebilirsiniz
Güneşin izin verdiğiince
Benim tek istediğim
"siyah kare"

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1234724/penceresi-olan-bir-zindan.html>

BİR ŞARKI ÇİZ BANA FONA KOYACAĞIM

Bir resme bakarken
Bakışlarına yağmur yağar mı insanın?

Bir tuvale boca edilmişim
Her fırça hareketiyle yeni bir rengimi
Her bir fırça darbesiyle yeni bir yanımı
Eksiltirken çoğaltan tanrım
İki elin arasındaki dağlar ve denizler
Hangi yakının uzağından geçiyor?

Ressam en çok yalnızlığı çizmelisin
Çünkü
Çoğul eki olmayan öznelerde anlatılmaz
Yalnızlık
Dudakları çizilmemiş bir kadın resmidir.

Bir serçe çiz ressam
Çakan şimşeye doğru uçan
Bu iyi bir betim
Özgürce ölebilirim.

Gerçek olasılıkların başlangıcıdır.
İstediğin kadar yaşlansan bile
Ölüm
Çocukluk biterken gelir.
Ve yalnızlık
Her ölünün bildiğidir
İhtimal
Ressam
Ölmeyi en iyi bilen gerçektir.

Deniz...

https://www.youtube.com/watch?v=LtMnaqlTY_0

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1235464/bir-sarki-ciz-bana-fona-koyacagim.html>

DER Kİ

İzmir'in dağlarında çiçekler açar
İzmir'in dağlarında çiçekler açar
Altın güneş orda sırmalar saçar
Altın güneş orda sırmalar saçar
Bozulmuş düşmanlar yel gibi kaçır
Bozulmuş düşmanlar yel gibi kaçır
Yaşa Mustafa Kemal Paşa! Yaşa!
Adın yazılacak mücevher taşa
Yaşa Mustafa Kemal Paşa! Yaşa!
Adın yazılacak mücevher taşa
İzmir'in dağlarında oturdum kaldım
İzmir'in dağlarında oturdum kaldım
Şehit olanları deftere yazdım
Şehit olanları deftere yazdım
Öksüz yavruları bağrıma bastım
Öksüz yavruları bağrıma bastım
Kader böyle imiş ey garip ana!
Kanım feda olsun canım vatana
Kader böyle imiş ey garip ana!
Canım feda olsun güzel vatana
Yaşa Mustafa Kemal Paşa! Yaşa!
Adın yazılacak mücevher taşa.
Yaşa Mustafa Kemal Paşa! Yaşa!
Adın yazılacak mücevher taşa.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1238337/der-ki.html>

SOFİSTİKE GECEKONDU

Kollarım yetmeyecek kadar büyüyorsunuz siz
Sarılmak için
Nedenlerim var yine de
Ağzınızdan çıkacak bir nefese talibim mesela
Yanınızda değil
Karşınızda
Yüzünüzde gezinirken bakışlarım
Sevmeliyim sizi
Severken elleriniz ellerimi
Öpmeliyim havaya karışmış şu melankoliyi

Biliyor musunuz?
İnsan bir aşka ilişmeye görsün
Bir ara
Hayattan yoruldukça mesela
İşin düşünce bileceğin bir adres kadar
Önemsendiğin

Bazı aşkların hatırı sayılır y.aş farkı
Her duygunun olmasa da
Hayal kırıklıklarının mutlaka
Bir eskizi vardır.

Bunlar sadece ses
Eskiden yankı ile

Bazı aşklar tekildir
Bazı kadınlar her şeyden sonra gelir
Benim duygularım onlar gibidir
Bir aşkın metresi olan taraflarıyla
Yarım yamalak doymuş bir mide gibiyim
Bahsettiğim sevişmek değil
Anlamadığınız
Çevirilmiş bir şiirden
Hem de anadilinden

Boş verin
Uzamasın açıklıklar
Kimsenin kimseye verecek
Bencillik fazlası yok
Hesap
Alman usulü olsun ödenecek...

Postmodern sevilerin
Kabul görme gibi bir derdi yoktur sevgili
Birkaç duygu kırıntısı
Yetişir
Gözleriniz
Bakışlara ahengi mükemmel
Lirik bir esinti olsun diye
Sade bir gülümseme koymuşsunuz
Yüzünüzün orta yerine
Ama yine de bak
İçimizde kötü niyet yok
Oysa
Dudaklarınız ki bin günaha
Manidar

İçimizden gelen bazı cümleler kadar

Yaşamışlığımız
Birkaç şiire sığan şeylerden ibaret konuşmuşluğumuz
Duyduk ki daha önce de bazı boyunlara olmuş komşuluğunuz
İşte böyle böyle dökülüyor duvarların boyası
Küçük şeylerden incinen kalbime lanet olsun

Bir günün diğerine benzemeyişi
Bazı ellerin
Umuda bir
Denize sıfır edişi
Bence bu tabunun işi
Bir manzara hatırına
Yüksek bedellerin ödeneşi

Bunlar sadece ses
Yeniye
Duysun diye

Deniz olmayan dalgalardan
Köpüren şeylerin ismi yoktur ki zaten
Şarkıda ki uyarıyı dikkate alalım
Lütfen
Evden gidecekseniz saati siz ayarlayın
Benden gidecekseniz eğer
Şimdi
Hiç durmayın...

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1239132/sofistike-gecekondur.html>

TAŞINMA

Sessizce iniyor
Geceye rengi
İncelikli ürpertilerin
Zamanı şimdi

Ellerim kadar olamayan şeylere sahip
Yokluk
Alaca karanlığın keyiflerine açılan kapısından uzanıp
İçimin hüznelerini seviyor
Elleri
Ellerim kadar olamayan
Yokluk
Her şeye sinmiş olan hüznüme çare değil
Keyifli olan belki de budur
Çaresizliğinde bir vasfı var.

Akşamın başı eğik yokuşlarından
Ellerimsiz bir düş geçiyor
Yollarından
Ruhumun
Neyse ki bir akli yok
Aklını yitirirdi bunca acıdan

Öyle dik bilsen şu yokuşun
Nasıl eğilmesin
Asfaltın karasından
Ve hayati yorgunluktan
Sesler
Tozlu elleriyle yollarda
Tutunuyor
Bileklerime
Yokluk
Tütün kokan parmaklarıyla
Omzuma üflüyor sokak rüzgârı

Alaca karanlığın doğurduğu
Çok çokuncu sokak çiçeğinin
Gözlerinin kanadığı parklarda
Uyuşukgezerlerin elleri yudumluyor
Yapraklarını

Umursamaz ellerimle seviyorum tüm çığlıkları
Çünkü
Umursamıyorum

İçimde varoluşun kutsal kelimeleri cümleye durmuşken
Tek kutsadığım yazdıklarım

Öyle zevkli ki midemdeki
Melek tavusun inleyişi
Doluyor avuçlarıma
Şeffaf bir cümle gibi

Tatlı bir seğirmesi var
Kabuklarımın
Uçsuz bucaksız bir düzlüğün
Tek yorgun yokuşu benmişim gibi
Duygularımın sürekli yumruk yediği bir vadiye
Uzanan elleriyle o yokuş
Ciddiyetsizlikle karşılıyor

Olan biteni.

Hiçbir ele ait olmayacağım
Hiçbir elde benim olmasın
Birkaç bozukluk ediyor vicdanım
Kirli, minik avuçlara bıraktığım

Sokağın nargile kokusu var bir de
Genzimi yakan sahte elmadan
Ademin dudağından
Etrafa yayılan

Gözleri geliyor aklıma
Tüm sığılıkların üzerinde
Coşkulu bir kalabalığın
Karmaşık gürültüsüne benzeyen
Sanki gelecek gibi
Dönemediği o köşeden

Kaba saba insansı harislikler
Etimi yakan binlerce ateş parçası gibi
Dağılıyor tüm bedenime
Yaşadığım hayatsız süreğen de
Tek çıkışı çiziyorum kelimelerden
Yazmaktan öte hislerimi anlayan bir şey yok
Üç yalnızın bir gerçeği götürdüğü
Köhne düşünce labirentinde
Yorgun bir fareyi oynuyorum

Dikkatimi dağıtsın diye var şu yokuş
Kamburunda acıdan kum taneleri
Nasıl eğmesin ki başını
Beynimi oyan düşüncenin
Düşlere açtığı pencere sığınağa bakıyor.

Yokuşun aksayan kaldırımları
İçine yaşlandığını sesleniyor
Gevşeyen taşların arasını
Sudan sebepler ayırıyor
Kendini beğenmiş satırların ulansın diye

Şiir değil
Bu
Giden şeylerden yansıyan bir
Filigram...

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1240253/tasinma.html>

ELİZABETH

Tamam şair sizsiniz
Ne hoş, ne zarıfsınız
Bu sizin sol eliniz
Bu da otuzbiriniz
Elleriniz ve siz
Ne kadar beceriklisiniz
Alın bu şiir sizin
Bir güzel beceriniz

Daha bitmedi durun
Siz sayıları seversiniz
Altmışdokuz var sırada
İster misiniz?
Altmışikiden tavşan
Hani şu malum logodan
Yatmış ikiden siz
Üzerinize bir dörtlük iki meme
ister misiniz?

Sırada doksanüç var
Kalabalık konular
onlar
bu şiiri aşar.

Elliiki feminen
Yok size çıkan giren
Oldu mu şimdi şiir
Maşallah de hadi şair

Hiç yüzyirmidört demesek
Yoksa küfre girecek
Bitsin artık alacak verecek
Hesap uzmanı gelsin
KDV siz eldesiz
Toplamı ne edecek?

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1241147/elizabeth.html>

PARRHESIA

Gogol'un burnu
Karanlık bir silüete takılmış
Rütbeli erkin yalancı davulu
Postmodern övgüler dizmiş
Benim kırılğan boynum
Böyle bir günde eğilmiş

Bazı dizeler
Ölgün ve kimsesiz bırakılınca
Rafta unutulmuş
Okunmadan eskiyen
Bir kitap gibi
Tasadüfen dokunulan
Ayrıacı tam da ortasında bırakılmış
Altı çizili o cümleden sonra
Devam edilememiş
Hayatın aşksız köşe başında
İçimde ılık bir meltem eser
O cümlenin altını çizerken biri
Ruhuma atılan çentiğın izi
Dedi ki ,
Zamanı sayacak kadar büyümemeliydik.

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1241316/parrhesia.html>

PETRALI CAEIRO

Bazı geceler
Bir avuç yıldız içiyorum
Sonra sesin hep güzel
O vakit Luis
Gözlerini daha çok özlüyorum
Bir de ellerin
Ve dahası parmak uçların
Sonrası dudakların

Bir devasa çölde
Uzak
Sufinin sabrı ile beklenen
İşte o bir avuç yıldız kadar
Sesinden
Nefesinden
Muğlak
Ağlamaklı biraz
Sonrası dudakların

Gömülmüş Sodom
Gömülmüş Gomore
Bir ölü denizin tam da ortasında
Muğlak
Ağlamaklı biraz
Sonrası yine ellerin

Sis, yağmur, rüzgar
Yankısı sesinin
Hepsi gelip gidendir
Oysa hep yerinde kalan
O ölü Denizdir.

Sonrası Gavr'ı inmek kadar kolay

Yaslanılan köhne bir betim
İlahi şeyler ise
Hepsi gözlerinin
Bir yanı eksik
Bir yanı titrek

Gitmek gibi bir aşk

Bir çatlağın su sızdırması
Bir avuç yıldızın yanılması

Sen şiirler yazıyorsun
Ben Elsa oluyorum
Sen şiirler yazıyorsun
Ben Leyla oluyorum
Sen şiirler yazarken
Ben Petrayı arıyorum

İşte olan biten
Gitmek gibi bir aşk
Bir avuç yıldız kadar
Güneşe muhtaç

Sonrası güzellik

Sonrası sensin

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1241757/petrali-caeiro.html>

FOTOGRAFİK BİR BAKIŞ

İnsan öyle bütün bütün susamaz ki
Elleri konuşur mesela
Telaşını, heyecanını, mutluluğu veya acıyı anlatırken
Gözleri söyler zaten olanı biteni
Uykusuzluğu, ağlamayı, sevmeyi,
Akşamdan kaldımları
Kolları açar konuşmaya kucağını
Ana gibi, yar gibi, dost gibi
Anlatır dilince yine kolların
İstemediklerini
Nefesinde dile gelir duygular
Soluk alış verişlerinde yaşarsın konuşmayı
Ayakların anlatır gitmeyi, istemeyi
Koşa koşa gelmeyi, yorulmayı
Dizleri der dermanı, yolu, yokuşu
Aşıksan mesela
İstesen de susamazsın
Bedenin aşkına
Lisan
Sen istediğin kadar söyleme
Tenin de saat mavi yine

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1242231/fotografik-bir-bakis.html>

İZLEK: YALANLAR

Bir filmi izlerken
Bir sonraki sahneyi beklemek gibi yaşıyorum hep
Sabırsızlıkla...
Pek çok monolog arasında sıkıştırdığım
Hayal kırıklıklarımın
Bir sürü adam yapmışım
Bir sonra ki sahneyi aslında daha önce
Hep görmüşüm
Rüzgarın eserken saçlarımı dağıtacağını bile bile
Aynı tepeye çıkmak gibi yaşıyorum hep
Bir sonra ki sahne de şair
Bir kemanın kötü çalınmasının
Hayal kırıklığı olduğunu anlatacak
Benim öyküm öyle ezgisiz bir sessizlik ki
Keşke birileri
O kemani kötü çalsa diyorsun
bazen

Keşke

Beklentilerimin
Mim Kemal Öke sokağından hiç geçmiyor oluşundan mıdır nedir
Benim hikâyem de hiç emek apartmanı olmadı
Ama,
Çok afili düş kırıklıklarımın kırıklarını aldıramadan
Güzel bir ütopyam olmuştu
Böyle kocaman
İstanbul kadar
Böyle ıslık ıslık
Geçmişin geçip gitmediği sokaklardan geçilen bir harabe şehir
Tarihe geçmiş bir talihsizliğin
O sokağın adına bir etkisi olmaz ya
Benim bir filmi izlerken yarıda kesmemin de
O kötü çekilmiş filmin artık çekilmiş olmasına
Etkisi olmadığı kadar
Bedeli olmuyor
His kayıplarının

Ne güzel şeysin sen yalan
Bir başak tarlasında koşarken
Ellerinin gıdıklanması kadar gerçek
Mim Kemal Öke Sokağı kadar
Sahtesin...
Emek apartmanı
Evlilerin de yaşadığı
Çocuklarının oynadığı
Sıradan bir bina idi
Ama benim evim
O bina da değildi.

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1242579/izlek-yalanlar.html>

ANTI-ŞİİR

Bir avluda sev beni
Bir sofada öp
Bir duruşta anımsa
Bir kuşun kanadından çal ezgisini
Aşkın
Akşam ve öteki saatlerde gelişini anlat
Bir köy çeşmesinden iç beni kana kana
Bir meyve kokusu kadar özgün
Bir ağaç kadar kusursuzca ulu
Bir yaşamaktan bahset bana
Anlamı olmayan evrenin
İçinde ya da dışında olmaktan fazlası edebiliriz biz
Kel şarkıcı sadece saçlarını tarıyorken
Gün boyu
Günler boyu
Yıllar boyu
Anlamı olan
"bir"
Şeylerimiz olsun bizim
Senin dudakların gibi
Yanağımdaki
Nefesin
Kulağımdaki
Gülüşün
Duruyorken
İngiliz olmayan bir koltukta
Bize ait sessizliğimizle
Kelepir bir avuntu gibi değil
Gerçekten
Ormanın, suyun avludan yankılanan sesinden
O kuşu özleyebiliriz
O kanat çırparken
Yüreğimize
Değen
O şeylerden
Bir
Anlam yaratabiliriz.

O bir sevmek olabilir...

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1243222/anti-siir.html>

AYIRAÇ NOTLARI

Ruhu olan bir kitap düşün
Önce kapağından başla onu sevmeye
Dokusunu hisset
Cildi boyunca
Gezinsin ellerin üzerinde

Sakin ve yavaşça aç kapağını
Minik ve taze öpücükler kondurur gibi
Sindire sindire oku
Önsözünü

Bir kadeh şarap ile ıslat dudaklarını
Kırmızısından
Sayfaları çevirdikçe
Heyecanını gizleme
Dökülsün kelimeler yüreğine
Engelleme

Her satırı gözlerinle öperken
Sarıl okuduğun hikayeye
Samimiyetle
Daha önce okunmuş, yıpratılmış sayfalarını
İncitme
Titizlikle
Dokun iyileşmemiş eski yara beresine
Onu sevdiğini, önemseddiğini gizleme

Öyle derin bir tutkuyla
Dokun ki her bir paragrafına
Kalmasın yansımayan harf
Bakışlarına

Uzunca bir öykü olsun okuduğun
Kitabın sayfalarında
Öyle bir bağlan ki
Doyama
Sabahlara dek okumaya

Uzakların olmazlara davetine
Giderken
Ellerini, yüzünü
Ve dahi yanan tenini
Götürmeyi unutma

Böyle yazıyordu kitabın bir yerinde
İşte tüm kelimeler artık
Senin kusursuz ellerinde
Şu kırmızı olandan
Bir yudum daha içsene

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1243404/ayirac-notlari.html>

DİŞİL EYLEM

içime haykıran çaresizliğimi
duymayan Tanrının
ağrıyan Şeylerden hiç haberi olmuyor
gece,
karanlık bir meydanda
yollar yarılıyor
yaptığım yıllar yıkılıyor

nefesim ağzımın içinde dönüp dururken
içime çekilmiyor
kutsal suyu yudumlamış günahsızlar
günah neden çıkarıyor?
çürümüş dünyanın soluduğum her bir nefesi yüzünden
Şu ciğerlerimi söküp atın
bu gece boyu
yürüse
gökyüzü böyle tükense
keşke!

her yer kan
her yer sürünen vicdan
hep talan
hep aslolan
hep varolan
Nerede?
Tanrı olan
o zaman
İnsan

** ağzıların geviŐ getirdiği
etek altı namusu
faŐonun itleri
bayraksızın piçleri
gündemin pezevenkleri
politikanın orospu dilleri
bunların hiçbiri bizimle ilgili değil
Yine de
KADIN
hepsinin ana dili

duyulmayan bir ben mi kalmışım
Tanrım
esrigeyen ve bağışlayan mitleri
bir ben mi yanlış anlamışım
edilgen ve kabul gören diŐiliđin
putsal fikirlerin arasında eridiği
yüzyıllardır süregelen
Camille heykellerinin
tımarhane duvarlarına hapsedilmesi gibi
günahın sevaba karıştığı
el değmemiş sabırları
bize tesbih ettiriyorsun
cinsin adaleti olmaz mı?

söyle Tanrım
bacaklarımızın arasındaki lanetle
doğurduğumuz çocukların
tek vasiyi memelerimiz mi?

senin yarattığın ucu açık kalemler
sadece bir imza mı eder?

çaresizce uyanışın
kaç intihar ettiğini
faili meçhul ölü dişiliklerin
dişiliği dişli bir mecazdan öğrendiğini
hesap vakti geldiğinde
cinsiyetsiz meleklerle soracak mıyız?

Tanrım
nefesime kadar
elim yüzüm
kirpiklerim
gözlerim
tüm mimiklerim
günah ediyor
bundan başka cehennemde mi var?

Meryem!
erkek eli değmemiş mucizemiz
biz
diğerinin ötekisiyiz
iki cinsten sadece biz mi
evlat sevmeliyiz?
biz,
babası olan babasızların
anne Meryemleriyiz.

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1244273/disil-eylem.html>

YEDİ MEHMET MASALLARI

1.

Sesin sesime değdiğinde
Değil
Gözlerin gözlerime değdiğinde
Değil
Elin elime, tenin tenime değdiğinde
Değil
Ben seni her gidişimde daha yaralı
Ben seni her bekleyişinde daha mahcup
Ben seni her vazgeçmeyişinde daha inançlı
Sevdim.
Acın acıma yüz sürünce
Terin terimi öpünce
Ağlayarak karışıp
ve sonunda hep gülünce
Sevdim.

2.

Ne çok küfre bulanmışız
Fark etmeden
Giderken
Gelirken
Gökyüzünün gözlerindeki gizli mabedine
Son tren kalkmadan az önce
Kalbini yiyen bir adamın
Elleri küfür ediyordu
Tuttuğu kalbe
Tren son düdüğünü çalacakken
Kompartımandaki çocuk
"Maria Puder'den sevgilerle"
Dedi
Ve Raif Efendi
"Mehmet git"
Diye seslendi
"Ve o resme iyi bak"
Derken tren çoktan hareket etmişti
Raif Efendi yine son cümleye gecikmişti.

3.

Bazı cümlelerin zorlukla yutkularak tüketildiği
Zamanın içindeki ahlaki masalardan
Hep aç kalkıyorum ben
Gökten inen üç elmanın hatırına
Bir masalı bir oturuşta yiyorum
Sonra
Bir rüzgârın koynuna sarınıp
Bir Mehmet'in dallarında uyuyunca
Beyazın en orta yerinde
Bir imge beliriyor düşümde
Meğer
Mehmet'miş o
Hani şu
Sonsuzluğun simgesi

4.

Bir Őirin başında randevulaŐtık
"Bekle" dedi sonunda
İndim tarif edilen son mısralarda
Yedi kadın geçti önümden
Yüzleri ben
Kırıp dökmüş
Özlenilen
İstenen
Kırıp dökmüş
Sevilen
Hesapsız çekip giden
Yine ve yine sevilen
Yedinci kadının elinde bir mektup
TutuŐturdu ellerime
"Mehmet'e bu" dedi
Bahsim var içinde
"Örtsün üzerine üŐüdükçe"

5.

Őarkıların içinde saklanmış
Hassas Şeyler masalı bu
Dokundukça dağılan kumdan portreler gibi
İnsan yüzleri
Senin yüzünü avucuma astım
İyi ki
Ağulu bir melodinin
Ölmek üzere olduğu zamandayız
Lütfen
Yeniden çalmasını

6.

Ne soyludurlar
Ne kral
Ne de önemsenen biri oldular
Ve hep önemli Şeyler anlattılar
Sosyalizm
Kapitalizm
para
liberal
cari, milli
gelir,gider
bilanço
Sam amca
Oldu mu sana
Politeizm

Sanatsız kalmış adamların
İzm damarlarından biri kopmuş demektir
Prostatları acıkmiş
Yazarak doyuyorlar
Mehmet gülme
Bunlar böyle doydukça
Tavus kuşu oluyorlar
Bu masalda Anka
Kahvede okey oynuyorlar
Öz çekim yapıyorlar

7.

Bahsi geçen Mehmet'in
Bahsinden Şiir yapmışlar
Bir saksıdaki fesleğenler
Kokusundan katmışlar
Dokundukça çoğalan
Çoğul sevilen

Tekil özlenen
Aşkın yedi halini
Bir masala sormuşlar
Masal bu ya
Yedi Mehmet'ten
Bir
"S"
Olduğunu
Bir elmaya anlatmışlar
Elma
Ademe
Adem
Suya evrilmiş.

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1244751/yedi-mehmet-masallari.html>

UYANMIŞ BAZI SABAHLAR

Her gün aynı sokaktan geçerken
Aynı kıyafetleri giyen memur bay
Değişen tek şeyin etiketlerdeki artış olduğu
Aynı dükkanların aynı vitrinlerine
Bakar gibi yaparak yürürken
Aynı otobüs durağından
Aynı saatte gelen
Aynı şortlu kızları aynı yobazların taciz ettiği
Otobüse binerken
Aynı kalabalıklardaki aynı bezgin yüzlerle
Göz göze gelmemeye çalışırken
Ne annesinin çekiştirerek bağırduğu çocuğu
Ne de sokak ortasında karısını hırpalayan adamı
Aynı şekilde umursadı.
Yine aynı küçük adamın
Büyük harflerle adının yazıldığı
Dev pankartın önünden
Aynı tiksinti ile geçti.
Aynı sokak çocuklarının aynı baliyi çektikleri
Parkın içinden geçerken aldığı sıcak gevreği
İş yerinin çay ocağında içtiği çayla yerken
Televizyondaki açık haber kanalından
Aynı büyük yalanları
Aynı keyifsizlikle izlerken
Yine "Ecinniler" kitabının ardından
Soros illüzyonunu düşündü.
Aynı Afrika'nın yaratılmış açlığından
Aynı leş kargalarının sebeplendiği
Kapital masallar iştahını kapattı.
Çay ocağının küçük penceresinden
Gördüğünden fazlası olmayan Dünyanın
Aynı olan şeylerini çıkarınca
Geriye sadece
Aynı yamalı atmosfere kurşun gibi sıkılan
Aynı deodorantın
Sigara gibi olağan bir kayıtsızlıkla satıldığı
Geleceksiz bir gezegende olmanın
Aynı ölgün huzursuzluğunu hissetti.
İçindeki aynı kendine yabancı kendilik
Dudaklarına kıpırtıyla yansıyarak konuştu.
"Ölmek gibisi yok aslında.
Öyle değil mi Mişima?
Bana bir harakiri ismarlasana"

Yanında ayakta duran kadını fark edip
Tanımaya çalıştı samimiyetsizce
Kadının yüzündeki mutluluk
Tokat gibi gözlerine oturdu
Uzun zamandır ilk kez
Merak etti bir şeyi
Sorana bir ifade dokundu mimiklerine
"Neden mutlu bu hanım?"
İçten gülümsemesi ile
Bu merakı karşıladı kadın

"Günaydını hak etmek için
Sabah olmaktan daha güzel bir sebep mi var "

Öyle miydi?

Memur hanım çaycının uzattığı bardakları
Tam alacakken
Elindeki deftere baktı
Aynı mutlu ifadesiyle
Küçük defteri pantolonunun cebine itiştirip
Çaylara uzandı.
Düşen defteri fark edince
Yerinden kalkan memur bay
Artık asansördeki kadına yetişemedi.
Bir süre elinde tuttu
Eğilip aldığı defteri
Merakına yenildi
Tereddütle ilk sayfayı çevirdi
Bu bir şiirdi.

Sabah
Ovidio'nun şiirsel insanını anımsattı bana
Sanki uzun yıllardır
Bir gece idim
Şekilsiz ve kaba olan bir madde gibi
Belirsiz ve karanlıktım
Ne sebeple bilinmez
İçime sen karıştın
Ruhuma dolan aşktan
Ben insan oldum
Yeryüzünün karanlığından kurtulması için
Sen kadar coşkun
Bir "günaydın" olmalı
Dünya belki de
Tanrının cam misketidir
Çocuklar en çok
Yara almış misketlerini sever.
Günaydınım,
Kim bilir
Belki Tanrı sonunda
Bizi bile sever.
Üzülme
Bana sabah olmak bile yeter.

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1245529/uyanmis-bazi-sabahlar.html>

EPİSODE

Yolculuk;

kurumuş otların arasında
bir patikada ilerlerken
çıplak ayaklarım
ıslak toprağı sevmişti adımlarımda
sisin büyüü
bilinmezi görememekten geliyordu

SES!

adımlarım hızlanmıştı
koşarken kurumuş bir dikene basınca
terlemiş alnımı silip oturmuştum
çamurlu ayağımy silince
diken bulduğumu hatırlıyorum
çıkarmalı mı?
öylece orada bırakmalı mı?
sanki o ana dek alacağım
en riskli karar bu gibiydi

insan dikenini sever mi?

ilk battığında değil
aradan geçen makul sürede
cildinin arasına yerleşip
ince,
siyah
bir çizgiye dönüştüğünde
O,
sorar ya
"çocuktum ,
çıplak ayak yürürken
annem ayak seslerimi duymasın diye"

gülümseyişini
bir öpücükle
o ize hediye ettiğinde
diken bile sevilir işte...

Yolculuğun tarifi;

görmekten korktuğumuz bir diken
çocukluğun patika yollarında
durup beklemeyen
soluksuzca koşarken
benliğimize saplanan gençliğin öteki yüzü
sorgulayıp,
SES'in iç güdümü
korktuklarımızı görmemek için savaşımız
içimize batan şeyleri kanıksıyoruz

bir AŞK
öpünce öngörmediğimiz anılardan
eski

yırtık
unutulamayan
bir
acıını
bile sevebiliyor
İnsan.

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1247581/episode.html>

EMİNE'NİN BOĞAZINDAN ÖLÜ DOĞMUŞ SES

Ölülerden Emine bugün

Kızı var

Kızının çığılığı var

“Anne lütfen Ölme”

Sıraya koyulduk biz

Sıradan vurulduk biz

Canavarlardan hanginiz

Yaşamı

Boğazımızdan deşeceksiniz

Bugün günlerden

“Ben ölmek istemiyorum”

Bir hayvanla bir kadın eşit olamaz

Bir insan diğèrinin mülkü olamaz

Emine'nin boğazı

Hanginize aitti?

Siz izleyenler

Boğazımdaki kırmızı

Yakışmış mı?

Siz çekerken

Ben öürken

Güzel miyim?

Tanrım;

Ben bir hayvanın kaçınıcı kaburgasıyım?

Tanrım;

Duydun mu ne dedi?

“Anne lütfen Ölme”

Bacaklarımızın arasından sızan

Kan revan

“analık hakkım helal değıldir”

Al kaburgandan ADAM yap adam

Sonra yine sayılarla anılacağız

Say sondan başa

Boğazından kesilen Emine

Enine boyuna

Bıçak darbeleriyle

Biz kimdik?

Dört adım ardınızdaki

Sofradaki yeri

Öküzün ardındaki

Pencerenin ardındaki

Dış kapının dış mandalındaki

Yasa da var hayatta yok

Törede canının

Namusu kadar değıeri yok

Sevdiğiniz dördünden biri

Ha biri ha öteki

Kadın

Bedenleri hükmünüzün altındaki

Reklamların bikinisi

Elinizin kiri

Hep öteki ,hep gerideki

Sevmek vardı!
Mecnuna Leyla
Ademe Havva
Tanrı vardı
Bir de elma
Emine
Kızı

Bir sürü sayı kadarız
Emine'nin boğazındaki kırmızı
Şimdi hepinizin ellerindeki
Dahası mı?
Mezarlar boyu ağlayan kuyular var
Kuyuların peygamberleri
Kadınların erleri
Erlerin kanlı elleri

Eskiden kalmış
Şu
Yüreğimdeki yara izi
Emineler öldükçe
Mor menekşeler açıyor
Kırmızı bir yaranın içi

Emine bıçaklanıyor
Ben aynı odada
Karşı dairede
Perdeler kapanıyor
Yine

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1248973/emine-nin-bogazindan-olu-dogmus-ses.html>

VİBRASYON

Gecesini yıldızların öptüğü
Bir özgürlüğü seviştik biz

Aydın
Gökyüzünde
Nefis bir tablo gibi asıldığını izleriz
Georges Melies ve selinitler
Bir yıldızın önüne katılmış
Kızgın Satürn'den kaçarken
Kapsüldeki bilgiler oluveririz
Deniz bu yerde yumuşak ve gösterişsiz
Bir uykuyu tanımlar
Uyku
Sevgilinin yüzü gibi aya bürünür
İşte bu yüzden sevmeyiz biz aysız geceleri
Sürrealizm
Kıyısını gökyüzüne asmış
Ela bir denizdir bizim baktığımız yerden

Bir Endülüs Köpeği
Bulutun ikiye böldüğü aya bakan
Hissiz bir kadının gözü
Dünyanın körlüğü
Dünyanın nankörlüğü
Kavrayışın sahilinde köpük köpük
Mutlak ve olasılıklı şeylerin konuşulduğu
Bir akşam yemeği gibi bir sevişmek bu

Paradoksun en can alıcı kısmı burası
Tekerleğin döndüğü bazı zihinlerden
Bahsediyorum
Hilesini bilmek zorunda olmadığımız
Yanılmanın bir ayın daireye benzemesi gibi bir şey
Bir kralı kare tekerlekli bir arabada ağırlayamazsın
Sümerler bunu bilir
Sümerler evrenin dört boyutunu da biliyordu
Biliyor musun?
Acıyı da, sevmeyi de, sevişmeyi de
Bir karanlığa açılır gibi yaşayabiliriz biz
Sümerler bunu bilmez
Sen zaten nereden bileceksin

Sen sadece üç boyutlu bir dairesin
Bak!
Burada sinkafli bir küfür var
Düz çizginin sonuna gidiniz hanımefendi
Orada derin bir deniz göreceksiniz
Çemberin paradoksal köşelerinde
Biz hangi hapi içeceğimize
Sevişirken karar veriyoruz
Matrixin en güzel tarafı bu.

Siz madam,
Kozmosun doğurduğu bir aşkta
En hızlımız olsanız bile
Bilge bir kaplumbağa için hep yavaş kalacaksınız

Anlamadığınız bir perdeden seslenmek

Size kendinizi görmeniz için bir fırsat küçük hanım
Hanım dedi isem
Lafın gelişine
Gelmişine
Geçmişine
Söverim ben isterseniz
Bildiğiniz lehçede

Oysa...

Oturduğumuz sıradan bankın
Sıra dışı olan tarafı
Bizim o bankta oturuyor olmamız zaten
Bir şeyin nedeni sevgili
Bir şeyin sebebi ise benim
Evren bizimle başlayan bir şey
Mesela siz kimsiniz hanımefendi?

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1249676/vibrasyon.html>

İSOU DAYI KABURGAMDA BİR KUZGUN VAR

Kendini tekrar eden kemik dizilimi
Tam göğsümde bir asonans
O bir tanesi
Ah! Bitanesi
Çıkmak istiyor gibi yerinden
Derinden
Letrizm çılgılığı atarak
Sen
Hey
Sen
Sağ Kaburga
Bilmem kaçınıcı sırada
On ikinin arasında
Ağrıma!
Kulak kesilsin tüm
K k k
Kaburgadan
Aliterasyon
İç içe geçmiş
Esneyen şeylerin
Fütüristik subliminal mesajı
Sana diyorum
Ağrıma!

Sağ da
Biraz yana doğru
Bir parmak daha aşağıda
Evet
Tam orada
Sussun artık söyle ona
Belki biraz uyurdum
Ağrımasa

Picasso
Kuşların şarkılarını
Van Gogh'un kestiği kulağına doldurmuştu
Anlamak zorunda olmadığınız
Anlamadığınız
Bazı sesleri sevebiliyorsunuz
Ağrı buna benziyor
Günlerdir varlığıyla

Say ki bir kuzgun yuva yapmış
Sağda
Orada
Bilmem kaçınıcı sıradaki
Acıtan kaburgada

Bu ağrıyı giyinmenin sırası mı?
Bir adamı özlemenin arasında

Gitmen gerekiyor
Hadi
Lütfen
Kalma artık
Ben aşıkken

Bazı harfleri bazı harflerden dökerseniz
Bazı kaburgalar denk geliyor

Ağrılı olan hiç susmuyor.

Anlamak için değil
Bu Şiirde
Olmayan Şey
Çöl, yollar ve hırka...
Söyleyin
Bensiz de tekil kalır
Yalnızlık üzere
Milyonları var eden
Allah'a!

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1251635/isou-dayi-kaburgamda-bir-kuzgun-var.html>

PLATONİK AŞK ZEUSUN İKİYE BÖLDÜĞÜ BEDENLERİ SULUYOR

Şeytanlarımı kovamadım kendimden
Meleklerim de kalsınlar diye
Eros zamanı
Aklın sınavıdır
Bu böyle biline...

Aklını kullan
Aklını kullanmaya cüret et
Tin içine doğmuş
imgelerin bütünü
İnsana dair değilse nedir?

Yolculuk;
Aklımın sen aralığında
Sen;
Aklıma takılan sorunun
Öznesi

Bir özneye bağımlıyım
öznel bir keşfin tam ortasında

Sen;
Sonsuz ufkumda
Cevapların öldüremediği
Sormak için hep geri döndüğüm
Hiçbir cevabın yetmediği
O kocaman sorusun

Tek bir cevapla rafa kaldıramayacağım, kendini büyüten özgürlüğünle sen, hep o soru olarak kalmalısın.

beni ben yapan şey
heyecanlarım
tutkularım
dokunuşlarım
yoruluşlarım
susuşlarım
koşuşlarım
duruşlarım
Hep
sorularımın marifeti
yaşamak gayesi
sorulardır aslında
Ve sen
asla
cevabım olma

Her cevap eskidir
Her cevap tükenir
Her cevap kısırlaşır
Her cevap gelir geçer
Soru ol bana

Özgürleştiren
iyileştiren

O
Hep taze sorusun sen

Sokrates'in bildiği
Eros'un da tek bildiği
İdi.
Bir yaşlı kadın
Aşkı onlara öğretti
Eros zamanlara bölünebilen bir çokluk ise
Sen;
Kaç Eros edeceksin fikrim de
Kaç Eros edeceksin bedenimde

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1254077/platonik-ask-zeusun-ikiye-boldugu-bedenleri-suluyor.html>

EMAR'E

İncelmiş bir inancın soluk yüzü ile karşılıyorum geceyi
İçimde kıpırdanan, can çekişen duaların
Dudağımda son nefesini verişine aldırmiyorum.
Hayat,
Ölümün gidiş yolundan başka nedir ki zaten
Tanrım
Beni gerçekten sevdiğine emin misin?

Şimdi buradan bi çıksam
Ver elini kordon
Sarhoşu, ayyaşı, aymazı hep orada
Trans hanımlar en sinkafılı küfürlerin hamisidir
Kokusuyla kendini reklam eden midyelerin üzerine limonu gezdirip
Anason abinin yarenliğinde
gelsin bürülcüler, gitsin pilakiler
İşte böyle bir gecede senden konuşmak gerek
Yol kısa mı uzun mu bilinmez
Kalani da sensiz çekilmez
Demiş olayım sevgili
Bu aralar aslında
Benim kahrım pek çekilmez

Ağlamayı unutmuşum af edersin be babam

Bir kendime bir kendine doldur hele
Çal sen de be kemancı
En nihavendisinden
Ben sana eşlik ederim sevgilinin gözlerinden
Saat kulesinden buraya kadar yürümek
Dalga boyu insan sesi ediyor
Oysa insan en çok sessizliği özlüyor

Biri içinde hem soğuşu hem sıcakı kucak kucağa taşır mı?
Kaç imge sonra sesime düşeceksin şiir?
İnsan içinde
İnsansız bir içle
İnsanlarla iç içe
Tek sen yoksun
Birden milyona kadar sayıyorum
Bir sen yoksun şu lanet şehirde
Birde şu ağrıyan
Bir de şu ağırlaşan başım için
Omuzların gerekti.
Yoksunuz beyzadem

İki kadehi parlatınca
Hani böyle kurtarılır ya hem Dünya
ve
Elbette ki vatan
Bana öyle olmuyor
Her rakı içişimde
Mutfakta unuttuğun gölgesini seviyorum ellerinin
Duvarlara sinmiş sesini
İçimdeki sıcakında uyuyan kokunu
Seni sevmeyi seviyorum

Belki bir ara ince saz
"Fikrimin ince gülü"

Biliyor musun?
Ben ağlamayı unuttuğumdan beri içimde soğuk bir çift göz taşıyorum
Ölmüş bir kadının

İçi içini yemek
Kanserin deyimcesidir
Bazı dağların içinde küçük tepeler yükselirken
Zaten kelsen saçın dökülmez

Sevgili,
Babama içinden ağlamak geçen şiirler yazarken
Ağlayamadığımı sakın söyleme

O değil de
Sen şimdi hala
Neden yoksun bu şehir de?

Deniz...

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1258011/emar-e.html>

SENSİN

Gün geçer, güneş ışıklarını çeker
Düşlerimde boylu boyunca,
Bir gölge gibi sensin.

Gün olur avuçlarıma dolarsın,
Demet demet sımsıcak
Seviden ıpslak sabahlarıma
Işığı sensin.

Duygusuz diye kınar mahallenin kızları
Duygusuz gidiyor işte derler
Aldırmıyorum, alıştım artık...
Sebebi sensin.

Ne zaman seni kadehlere adasam,
Ne zaman bir sigara yaksam...
Bakakalıyorum halkalarına
Dumanı sensin.

Eski sokaklarımda acım,
Şakaklarımda burcu burcu sen.
Eteklerinde çığıl çığıl sevgi pınarı,
Seti sensin.

Bir adam ölür zamanda,
Upuzun, serilir sokak ortasında,
Güpegündüz vurulmuş derler...
Bir demet çiçeğe hasret,
Adı yazılır ak mermerler üstüne
Nedeni sensin.

Gölgeler uzar her akşam batıdan
Bir yüzü karanlık,
Bir yüzü ışık insanlar.
Güneşi sensin.

Gözlerine şiirler yazdığım,
Satırlarımda öpüp öpüp sevdiğim kızın,
Çukur dudakları sen,
Heceleri sensin.

Ömrümün geçmişi geri kalanı
Bir kabuktan iki badem içi gibi inan,
Yarısı ben,
Yarısı SENSİN.

A...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1261976/sensin.html>

HORROR VACUİ

En yıldıgın zamanın ortasında
Say ki öl
İşte orada
Gözlerin önce gökyüzü
Sonra bir damla su bana
Ağızındaki ıslaklığın
Seslenişı oluyor arzularıma
Tanrı biliyor ya
Şimdi kana kana içmek var ama
Tanrı bilmekten başka bir şey yapmıyor
İşte bu yüzden
Bu kıyametin ortasında
Say ki öl
Senli şeyler serap bana.

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1267116/horror-vacui.html>

YEDİNCİ GÜN

Toprağa dökülmüş

Bir avuç su oldun şimdi

Bense göçemeyen bir kuşum hayalinden

Bir bilene sormalı

Sağ olan başlar

Ölü bir baba ile ne yaparlar?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1269418/yedinci-gun.html>

YIRMİNCİ GÜN

Sıradaki boşluğa hangi anlamsızlığı ayırdınız
Kendi yarattığınız işler için yine kendi yarattığınız uzmanlıkları istiyorsunuz
En uzman olduğunuz lanet gelip kapınızı çalınca
Elinizden bir şey gelmiyor
Tanrımız çok şakacı...

Var olmanın gerçek anlamı içimizden geçen trenlerin vagonlarında yüklü
Hangi sıra ile ağladığımızın önemi yok
Her ağladığımız diğerinin üzerine istif olmuyor
Bir karışımından oluşuyor tüm ağlanan şeyler
Belki bazıları biraz eksikse
İşte bu trenlerin içimizden geçmesinden

Dünyada en tehditkâr hareket
Özgürlüğün bağı şeylerde olduğunu sanmaktır.
Sanma yanılgısı boşluğun ağlamasıdır
Biz Godot'yu beklerken en çok şapkalarımızdan konuşuldu
Oysa ne çok şey anlatmıyorduk

Şimdi;
Ayın tarif edilemez ışıkları suya yansırken
Onun hep orada kalacağını düşünüyorsunuz
Ama güneş doğacak
Aşık olduğunuz, vazgeçemediğiniz
Hep orada olacağını sandığınız ne varsa
Biliniz ki
Hep güneş doğacak
Güneşin doğması karanlığı öldürürmüş mesela
Oysa karanlık için
Işığın olmayışı denir.
Olmayan şeylere ne çok isim vermişiz meğer
Soğuk gibi.

Bir de hep bekleriz
Aslında yaşamak içimizden geçen trenlere bağlıdır
Godot gelmese de
Biz sadece beklemenin tüm boşluklara iyi geldiğini biliriz.
İnancın kurumuş ağacına tüm ölümler su taşırken
Biz aslında hiç olmadığımız kadar varmışız gibi yaparız
Godot hakkında bildiklerimizi
Muhsin Ünlü'nün kulağına fısıldarken
Onları yaratanlardan hiç bahsetmedik.

Ne çok seviyoruz kendimizi
Acı içinde kıvranan ruhumuza bir tekme de biz vurmak isteyecek kadar hem de,
Mesele onun acıması değil ki zaten

“ulan sen benim canımı nasıl bu kadar yakarsın?”

Yine de işte benim bile
Ayakkabısını kapımın önünde görmek istediğim biri var.

Sabah olsun yine asarız kendimizi kaldığımız yerden
Ve içinden son kez geçen trenleri olanlar için
Son durakta, kapı önüne bırakılmış bir çift ayakkabı bulunacaktır

Baksana dostum şair
Ne çok ayağa düşürmüşüz meğer içimizden geçen trenleri
En kıymet verdiklerimiz hep ayak altında

Ben mi?

Godot'yu bekliyorum

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1271831/yirminci-gun.html>

40. GÜN

Sorun Şu ki baba
Ben
Fesleğen olmayı biliyorum
onları hep sen dikedin.

Gözlerin baba
bir fesleğene dokunur gibi
sevmişti beni

Gözlerin baba
fesleğen rengi
dokundukça kokuyor artık
toprak gibi...

Fesleğenleri özlüyorum
En çok da seni...

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1276294/40-gun.html>

SİPARIŞ

Öyle dizeler olmalı ki içinde
Hem sevda hem de karanfil kokmalı
Karanfiller babalar için...

Bir öykünün ayak izlerini sürmeliyiz
Her dize de soluklanmadan diğerine geçmeli
Okudukça içilen bir şeymiş gibi
İçtikçe sevilen bir şeymiş gibi,
Su gibi
Anlatılamayan bir tadı olmalı
Senin gibi

Bu şiir
Çıt çıkaranların
İsyan edenlerin
Güçlü olamasa da cesur olanların
Sokakların
Evlerin
Evsizlerin
Yerinden oynamış parke taşlarının
Bir çığın altındaki onlarca çığlığın
Raydan çıkan trenlerin
Bir gözü mor kadınların
Dişil şeylerin
Eril şeylerin
Yoldan çıkan şeylerin
Yoldan
Çıkan
Yol nedir?

Karanlıkta yol alan
İnce bir sızıntı gibi

Sis gibi
Buhar gibi
Geçici gülüşlerin boyanıp duvara asıldığı
Bu şiir
Gerçekten gülerken o tabloya bakıyor olmak gibi
Gerçekten
Gülebilmek
Şimdilerde boyanıp duvara asılıyor
Bir de senin göğsünde yaşıyor.

İnsanlar rüyalarında
Gerçekte yaşadıklarını anlatmalı
Bu şiir de
Peter-pan
Veya sadece Pan
Hiç fark etmez
Hiçbiri sen değilsin nasıl olsa
Onları boş ver
Doru bir ata binmelisin
Dağlar ve tepeler boyunca dört nala
Ferhat'ın da Mecnun'un da bilmediği o sırrı
Heybende bana getirmelisin

Ben sana saksıdaki olmayan fesleğeni anlatırken

Sen çayını iç ince belliden
O balkonda manzara
Yine sen olsana

Bir şiir yazmalısın
Yaşayan ve belki de
Ve hatta
Kanat çırpın
Güneşi yemiş
Deli bir leylek olsun
Bu şiirden göçmemiş
Şimdilerde işi
Çocuk yemek olan
Canavarların
Koca koca ayakları var
Bir de kravatları
Leylek güneşi yemiş
Olmayan ülke
Olmayan cennetin hayali imiş
Leylek güneşi yemiş
Anlıyor musun?
Bu yıldızlı gece
Bir cinayetin olay mahalli
Leylek güneşi yemiş
Ama mavi gökyüzü neyse ki
Gözlerine gizlenmiş
Yaz bunu şiir olsun...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1279873/siparis.html>

FİLETTE

Zamanı iterek genişletemezsiniz
Veya anların bir ucu yok geriye çekebileceğin
Kendine yer açabildiğin kadar
Anlar-da-sın
Sen!
Bir röprodüksiyon değilsin
Sen!
Sanatın ruhu
Yaşamın özü
Evrimin düpedüz
Ta kendisisin

Küskün, veda edemeden gidenlerin
Gözleri oluyor gece
Kara, iri, ifadesiz
Bir boşluk gibi bakıyorlar
Bir tablo veya bir heykel
Hepsi bir isme sahiptiler.
Fatma, Ayşe, Ebru, Deniz
Sahi siz kimdiniz?

Kulakları delip geçen
Gürültü,
Kavga
Ve öteki olduruluşumuzun öyküsünü
Gılgamış'ta bile anlatmadı Enkidu

Şey'ler içinden hepsi hepsi bir "şey" kadar
Geçtik
Geçebildik
Zamanın ve tarihin eril kaleminden
Ve hatta bizim mahalleden
Bizim köyden
Bizim sokaktaki bizim evden
Evet,
Ama,
Neden?

Bazı
Günahların
Suçların
Bir bakıştaki arzuların
Eril doğrularla
Verilen kararların
sorusu sorulmasın

SUS, zamanında
zamanın susadığı
gerçek ve adil olmayan
İffet taslayan bir müzede
sergilenen cinsel tatminsizlikle
Yine bir kadının adın da
Bir göreve dahil edildi "İffet"

Mesleği ev hanımı olan
sıradan objelerin arasında
Keyifli ve mutlu yürüyen erkler
-şimdi sırası mı ?-
dediler örümceğin kalbine yürüyenlere

Evet,
şimdi tam da sırası!

Söyle bakalım;
Ben de, benden çok hakkı olan Hakkı amca
Hasan bey, Mehmet abi, Serkan kardeş ve Ediz
Sahi siz kimsiniz?

Deniz...

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1282607/filette.html>

KATATONİK SAYGI DURUŞU

Benim evim
Oyukları, kapıları, merdivenleri, odaları olan
Rüzgarların ve sessizliğin
Karanlık ve ışığın cilveleştiiği
Ben'im
Evim.

Yüzüm var
Ağzım ve burnum
Bugünlerde örtülmüş
Gözlerim var
Artık tek ifade edebildiğim
Şeyleri
Ve mutluluğun
Utangaç
Sahteliğini

Işıkın uzağında kalan
Bazı rutubetli
Çaresiz ve korkunç
Karanlık odalarımla ben.im
Evim
Ve ağzımla susabildiğim kadar
Doldurduğum yüzlerce
Oda
Sadece münferit.
O 'da

Maskelerin ardındaki
Saklambaç oynayan türlü ağızlar
Susmak ve konuşmak
Gözlerin içinden geçiyor
Artık
Nefesim
Belki de
Başkasını öldürüyor
Ve alıp verebilmenin sıradan olduğu
Soluk
Şimdi ne mühim!

Sesin ve bir sarkaç
Biliyor musun?
Artık işe yaramıyor.
Gözlerimi kapatınca
Evimin
Dalgaların üzerinde seken
Bir taş sesi ile çınladığı ritmin
Sesinin kayboluşu
Ve
Sarkacın yok oluşu
Cılız bir matemın objeleri
Ve seansın son nefesi

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1292876/katatonik-saygi-durusu.html>

PAYLAŞILAN BİR GÜLÜŞ

Senin zamanından bölüşerek alıp gidenlere
Bedenin yaşarken gülüşünü öldürenlere
Aldırma!
Oysa gülüşün senin en gerçekçi cinselliğindir.
Sessiz ol
Kabullen
Saçını uzat
Duygularını saçlarının altına gizle
Bir kurt olduğunu unut
Vahşi doğanın sana verdiği sezgilerini unut
Mavi sakalın sakalı gerçekten masmavi
Bunu görmezden gel
Anahtar kanadıkça
Katili dolaba gizle
Mavi sakalın sakalı gerçekten masmavi iken
Sen
Bir kurt olduğunu unut
İyi anneler vardır
Çok çok iyi anneler vardır
Vasalisa oyuncak bebeğini dinlerdi
Bazen çok çok iyi anneler de ölürler
Vasalisa ateşten kafatasını keşfettiğinde
Ruhunu özgür bırakacak
Çok çok iyi anneler
Ve mavi sakal
Gülüşünü öldürecekler
Bir kurt olduğunu unuttuğundan beri
Zamanın sana ait bir masalı olduğunu da
Unuttun
Şimdi kız kardeşlerine söyle
Uyanma vakti!

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1296929/paylasilan-bir-gulus.html>

ANSIZIN'A ANSITMA

İnsan sesiydi o işittiğim
Ve
İçine düştüğüm
İnsan hiçliği
Boşluğun tam ortasındaki
Şiirden önce
böyle
demiş
Havva Adem'e

Bak,
Göz kapakları ağrımış
Yılgın
Bezmiş
Aç
İnsanlar gibi
Şiirler

Öyle kırılmış
Öyle halsiz
Öyle kendine sessiz
Hangi imgeyle beslesen
Doymuyor
Hangi kuşu sevdiren
Mutlu olmuyor
Uzak bir yoldan gelmiş
Soğuk teni
Aslında üşümüyor
Üşütüyor

Şiir diyoruz be usta
Sırta kadem basanların
Sırrı cama dökenlerin
Sırrı sana diyenlerin
Sırta ömür verenlerin
Bizim yani
Şiir!

Öfke buna:
Islak kirpiklerine
O güpgüzel entarisine
Dişiliğine, erklğine
Tel tel dökülen her bir diline
Ayıp ettiler.

Nasır tutmuş ellerinden
Yufka ana yüreğinden
Sevda kokan her yerinden
Toprak seven, ağaç diken
Ağaç iken meyve veren
Meyve iken imge düşen
Gökyüzünde uyuyup
Geceye yıldız serpen
Şiir

Elleri vardır onun

Kana bulanmış bir bıçağın yüzünde
Göğe açılan duaların izinde
Gökten inen yağmurun nazlı belinde
Çimenlerde
Gece de
Gecenin en köründe
Körün gören kalbinde
Ne sağında ne solunda
İçimize sığmazların
Matemli ağızların
Tutkulu aşıkların
Yavşakların, puştaların
Yoldaşı olduğu orospuların
Soluğunda
Şiir.

“Son olarak ta başından”

Yokluğun ve garipliğin
Çıplak tenine dokunur
Kendi kokusundan sevinçler dağıtır da
Yine de hep bir tarafı hüzne çalar
Renginin
Şaraptan devşirme yıllanmış
Duyguları vardı.
Ta eskiden
Sappho dilinden beridir
Kadın ayakları ile ezilmiş
Üzüm dansı bu
Şiir

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1298803/ansizin-a-ansitma.html>

DUTLUKTU ESKİDEN

Masum şeyler çok önceden gömüldü
Tanrının erkinden boşalan can suyu
Toprağını suladı.
Adı Tarla oldu.
Çok zaman geçmişti
Uzun bir nadas sonrası
Tarlanın bacaklarının da olduğunu
İki tepenin ardında parlayan ışığını da gördüm
Birkaç fırtına da geçince
Kendi enkazından doğan
Bir hikaye başladı
Bir kaç uzvun başından geçen.

Sonra,
Anladım ki bir çiçek değil
Ben,
Bir böceğim
Ah!
Samsa keşke kulakların çınlasa

Bir ağacın koynunda
Uyurum uyumasına da
En çok dallarınızı yerim
Ve tatlı yemişlerinizi dişlerim
Ben,
Kızıl ateş böceği
Sizinle de tanışmak isterim
Kabuklarınızla beslenirim
Vefa beklemeyin
En yeşil ağaca her an gidebilirim.

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1298952/dutluktu-eskiden.html>

VE KALDIRAMADIM DEDİ SON SÖZÜNDE

Hastalık falan değil
Yalnızlığın
Yalın olmaktan türemesi gibi
Basit ve normal
İnsanlardan hoşlanmamak.
Sinekler olması gerektiği gibi yaşıyor
Oysa infaz edilmesi gereken
Ne çok aforizma varmış.
Özellikle sevgi üzerine söylenenlerden başlamalı.

Düşlüyorum
Karşımda bir duvar
Duvarda koca bir leke
Leke meğer bir ceset
Sahibi ise bir sinek
Otuzbir kez terlikle vurulmuştur belki de

Bir mahpushane müdavimi kadar özgür
Aklınızın düşündükleri
Oysa bir mahpushane müdaviminin aklından geçendir
Gerçek özgür şeyleri.

Bir sineğin bir mahpushane duvarında olma sebebi
Yalancı bir gardiyanın parmağından damlayan bala sorulsun.

Düzmece bir aurası var romantik ucuzluğun
Ben en çok sokakta gördüğüm
Burnundaki sümükle gezen
O çocuğu seviyorum
Avuçlarıma bırakamadığınız hislerden biridir o.

Otuzbir kere sayılmış şeyler var demek
Ne tuhaf
Sorsam ayakkabı numaramı bilmezler ama

Yalan
Kasıklarınızdan damlayan sabırsız bir akıntı
Bir dereyle otuzbirinci kez kavuşmak üzere
Oysa bir şehirdim ben
Küçük bir ülkenin Su kenarından
Sahi siz neden geldiniz
"Factotum" sokaklarından?

Kelimelere anlam yüklemek
İnsanları anlamaktan kolay oluyormuş
Kaç kitap sonra anlaşılır ki bu?
OTUZBİR!

Şimdi şehirler arası gidip gelmişliğinizin çetelesini turalım
Git
Gel
Git
Gel
Git
Gel...

Faust yazıldı bitti
Siz, şimdi evinize gidin

Evrensel bir dili varsa insanın
Otuzbir kez yalan söylemek sanatı
Tam da bunu anlatıyor.

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1299597/ve-kaldiramadim-dedi-son-sozunde.html>

SONRASI ÜÇ NOKTA

Bu ağacın adı
Gitmek olsun
Uzasın boylu boyunca
Dalları ile güneşi vursun
Tekiller içindir geceler

Büyüsün yalanlar gibi yaprakları
Büyüsün ağaç
Gidilecek boşluklar var
Hatırlanan bir sessizlik olsun yüküm
Yolculuk başlasın.

İnsanların içi
Şehirlerden daha kalabalık.
Tek istediğim,
Gitmek ağacında bir kulübe.

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1302043/sonrasi-uc-nokta.html>

YORGUN FESLEĞEN SÜRGÜNLERİ

Birinci sürgün:

Uçmaya çalışırdım
Düşmeyi inmek sanırdım ya
İşte o kadar çocukken
Sen vardın
Bayramlar vardı
Ve Dünya
Meğer
Uçulamayacak kadar
Alçakmış
Kollarınsa kocaman

Ardına düşer günün sürgünü:

Herhangi bir günün
Vedasız geçip gitmesi gibi
Bayramlarımız oldu
"Senden sonra" dediğimiz.

Ben: Ağaran günün, koşan atların ardındaki tozun sürgünü

Bir iğnesi var acının
Beni kendine diyor
Karasıyla gecenin
İçimdeki yüzlerce ölü
Bir tek sen etmiyor
Topluyorum hepsini
Sesleniyorum
Kendim kendime
Çıt çıkarmıyor.

Ardından yaşanmadan bilinen sürgünler

Dediler ki;
Göklerin veya göremediklerimizin getirdiği bir emir var
Yaratılmış Dünyanın tüm acıları emzirdiği bizler var
Ve sonunda Dünya bile ölümlü

İyi de tüm bunlardan bana ne
Sabaha bayram
Olsa ne olmasa ne.
Sen baba
Artık hep aynı yaştasın.

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1302356/yorgun-feslegen-surgunleri.html>

ELLERİMİN GASSALI OLAN ŞİİR

Sevgilim
Bu gece ellerimi üşütme
Kapılar açılıp kapansın
Açık pencereden sızan rüzgar perdeyi havalandırsın
Sen örtün üzerime
Sakın ellerimi de üşütme

Sevgilim sokağın bütün gürültüsü dolsun odaya
Öyle çok ol ki
Bardan çıkan ergenlerin küfürlerini
Yoldan geçen keraneci Veysel'in sesini
Çöpteki kedinin arsız seslenişini
Duysak da umursamayalım
Her bir tüyün dokunsun bedenime
Ama lütfen ellerimi üşütme

Biraz sonra geçecek biliyorum
Fabrikadan çıkan gececiler
Cepleri boş, omuzları düşük
Gönülleri büyük
Olura olmaza gülerler yine
Gülsünler de
Bazısı Hüseyin, bazısı Hasan
Bir de parkalısı var Deniz olan

Kendi içinden geçen kafiyeler ordusu gelir birazdan
En çok onlar konuşurlar ardından
Senin
Ve tutunmak istemediğim ellerinin
Sevgilim
Bilmiyorsun kaç düşüncenin öldürülüp
Şiire meze edildiğini
Rakı sofrasında memleket yönetenlerden
Zemzemle yıkanıp Amerikan donu ile
Gerdeğe girenlere kadar
Ne çok şikâyeti var bu şiirin

Oysa ellerim lazımdı bana
Üşütme demiştim
Seviş onlarla
Kaç kelime
Kaç urgan oldu
kendini asan dişi cümlelere
Bazısı bayan dedi kadına
Saygıda kusur
Etek altında yürür
Eyvallah

Şimdi ben susayım mı?
Sokağın gürültüsü dolsun odaya
Gıcırdaşın karyola
Terini içir susuzluğuma
Sar acılarımı koynuna

Sonra bir gürültü kopsun yine
Benim olan tek odamda
Biz görmedik mi
On beş şehidin gecesinde
Düğün dernek kutlama

Şimdi değil de ne zaman
Dokunmalı
İnsan insana

Tam da aklımdan geçen gibiyim
Sevgilim
Çok tatlıdır sesim
Esneyen bir bedenim
Sevimli mimiklerim
Eğlenilecek dediğin
İşte o benim

Soruyorum,
Allah'ın izni ile düzelecek ekonomi için
Hangi duadan kaç vakit edilecek
Ah!
Neler neler demek isterdim
Ağlasam şimdi şurada
Atamdan özür dilerim
İşte bu yüzden sevgilim
Ayık gezmeyelim
Biraz da sevişelim

Bilmem kaçınıcı kez
Kandırıldık be usta
Arabesk filmi vardı ya hani
Müjde Ar ne tarafta
Benim bir sevgilim var
Konu buydu aslında
Renkli gözlü
Mavi veya ela
Şöyle sıırım gibi
Belki de biraz sıska
Ellerim ölü benim
Unutmuş olabilirim
Kaybettik ellerimi
Bir aşkın kazasında

Aşk derin mevzudur
Şairler şiir yazar
Kadınlar bir şiire verir
Namus böyle sevilir
Şehvet gizli, şefkat alenidir.
Ben de şiir yazarım
Sevgilim
İstersen
Ama kural bu
Şiiri alan verir

Maktul ellerimle
Yaşamayan dizeler
Doğuruyorum
Denedim önceleri
İki oda olsun bu
Az ferah, az güneşli
Yenisine geçeyim
Elimde az birikmiş duygularım var
Kalbimi genişleteyim
Olmadı
Olan bu
Tek oda

Sabah haberlerinde
İstanbul kurtarıldı
Ayasofya'dan ecdada
Enfes selam çakıldı

İyi de bundan kime ne
İşsizden ordun olmuş
Kuşatma İmf den
Über havalı
Hünkar
Bir de velihat torun
Sevişelim sevgilim
Açlık afrodizyaktır
Mülteci krizi de
Aşkımıza katıktır

Tek odalı hanemden
Güneşle gitmelisin
Sevgilim
Bu çukur benim olan
Asla düşmemelisin
Ellerimi gömerim
Ardın sıra bir şiir yazarım
Didem abla kusura bakmazsa
Sana "bayım" bile derim
Ancak hepsi o kadar
Yarın başkasına
Sevgilim derim
Sevişirim
Bu dünyanın gelmişine geçmişine söverim
Üzülmem ben merak etme
Ellerimi gömdüğüm yerden
Yine filizlenirim.

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1303996/ellerimin-gassali-olan-siir.html>

ISKALANAN ŞEYLERİN ANISINA

Kaybolmanın da bir hikâyesi vardır
Bir sokak direğine sabitlenen gözler
Gecenin siyahını sıyırıp üzerine giyinenler
Bir de
Alabildiğine renkli ve gürültülü olanlar
Görünmezler.

Önce fark etmeyip
Sonra bedenlerde bulduğumuz bir tanım
Kayboluş
Kalın bir giysi gibi sarındığımız
Kişiliklerimizin
Kaçınıcı sonradan
Kaçınıcı keşkeden
Kaçınıcı vedadan
Sonra
Eskiyip yıprandığını fark etmeyiz.
Acının verdiği tatlı kahrediş
İpince bir çizgidir yol boyunca
İşte o,
Kayboluş.

İnsan,
Bunca güvenirken kendine kaybolur en çok
Güçlendiğini sandıkça zayıf düşen o ruh
Sessiz sedasız ölmeye başlar, anlamazsınız

Kayboluşun en sevdiği eşyadır
Bedenler
Sonra,
Ağır ve sevimsiz bir yük olur
Ruhlarla öldükçe.

Düşünceleriniz ne kadar
Özgür,
Sınırsız,
ufuksuz
Peki ya
Yaşarken?

Gerçekliğin yansıttığı şeydir
Sokak lambasına asılı kalan
Bir çift göz
Ağladı
Düşününce
Düşün ölümünü
Kaybolmak ne kadar kolaydı

Yağmur sonrası güneş açar
Gökyüzü, boynuna bir ebemkuşağı takar
Baykuşlar uyur o vakit.

Sürelerin bir yerinde
Denize düşen bir yağmur damlası kadar
Görünmez ve karışmış olursunuz
Ebemkuşağı boynunuza dolanmadan

Siz zaten ölmüş olursunuz

Zorbanın yasakları
Arzularımızı
Bir bıçağın yüzü gibi
Keskinleştirir
Acının kestiği biz
Kını ise içimiz
Kanayan bir yara olur
Kayboluş
Uyanır baykuş

Saydık mı?
Kaç çocuğun düşünüyü yaraladık?
Etkisi altında savaşırken
Karşıtlıkların.

Aşkı kapı arkasına bırak
Yine seversin acıkınca
Birkaç çaresiz duyguya
Baykuşlar uyuyunca

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1304763/iskalanan-seylerin-anisina.html>

NASIL BÖYLE İYİ Mİ?

Biraz önce o caddeden geçmeyecektin
Benim de böyle aklımı çelmeyecektin
İçimden geçiyor
Öyle çok
Öyle ıslak
Öyle terbiyesiz
İmgeler...
Nasıldır acaba
Bunun göğüs kılları?
Bir yolunu bulup da
Derhal bir iş koymalı.

Ahlak arka sokakta
İffet gelir az sonra
Afillim
Sen de fazla oyalanma
Zaten saat geç oldu
Sen de gidersin anca.

Dur kızım, aklına mukayyet ol
Kalçalara bak, gel de elleme ama
Bahanesi mi yok bunun
"O kotu giymeseydi
Şeytana uydum
Onun da gönlü vardı"
Ya da mesela
O dondurma ile
Hem de sokakta
Ne işi vardı

Nasıl iç geçirmezsin
Bıyıkları yeni terlemiş
Bazısı az tombiş
Elma yanaklı
Kalem kaşlı
Bazısı var hani
Kaytan bıyıklısı
Sarı, kumralı, esmeri
Hepsi bizim hepsi

Ama o dondurma ile gezmeyecektin.
Onlar,
Herkesin malı
Bunlar işte
Kimisi hoş kıvrımlı
Kimisi sanırsın kapı
Daha işte nesi var
Uzun boylu, böyle fidanı
Kimisi az kısası
Oynatma olum bak
Ellerim o kasları
Bunlar, herkesin işte
Kimisi horoz şeker
Kimisi dondurmalı.

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1304978/nasil-boyle-iyi-mi.html>

DENİZ ÜLKESİ DAVETİYESİ

Sen bize gelsene bu akşam
Taze yağmurdan çorba yapacağım
Yeni olmuş bulutlardan sardım hem sarmayı
Salata mı?
En sevdiğinden
Göğün göbeğinden, en mavi yerinden
Martı Jonathan'ın eşi yumurta bile verdi
"üzülme, doğmasa da olur, bunlar dışı" dedi.
Para için insan bile kıyar evladına
Jonathan sana ne anlattı bilmiyorum ama
Onun uzaklara hevesi var ya
Hep işsizlikten.
Hayat zor biliyorsun
Herkes gidiyor bir lokma ekmeğin peşinden.

Gelirken denize uğra
Biraz tuz, biraz çakıl taşı almayı unutma
Masa biraz kalabalık olabilir
Küçük prensin yolu uzak
O hepsinden geç gelebilir
Sandığındaki koyunu kesmiş
Güneşin akşam kızılından sakladım biraz
Mangal da harlı ateşte yapılmaz ya
Koyun çabuk pişer nasılsa

Sen bize gelsene bu akşam
Bazı küçük tanrıların
Bazı küçük işlerinden bahsederiz
İkizlerin başından geçenler çok hüzünlü
Anlatır dertleniriz
Estha ve Rahel
Ne talihsiz minikler
Hikayeleri şarap eşliğinde iyi gider.
Ammu ve Velutha gelirse
Konuyu değiştirebiliriz

Sen bize gelsene bu akşam
Hem benim evim güzel bir yerde
Manzara muazzam
Beyaz fillere benzeyen tepeler
Gözler önünde
Belki de sen onları fillere benzetmeyebilirsin
Telaşlanma gecikmezsün
Bizim eve tüm trenlerin sesi gelir.
Gitmen gerektiğinde bunu bilirsin.

Sen bize gelsene bu akşam
Olmazların evinden bir pişirimlik cümleler aldım
Ben sana fal bakarım
Cümlenin telvesinde
Sen bana yalanlar söylersin yine
Sonra hobbitten kelepere edindiğin
Sanırsın sahibi tüm güçlerin
İşte o büyü mühteşemliğinin

Diz çökerken sen
Arasında sunarsın ellerinin
Efendimizdir o
Hem benim hem yüzüklerin

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1305503/deniz-ulkesi-davetiyesi.html>

BERZAH

Billurlaşmış ruh,
Yalnız ve yuvasız uçan
Sebepsiz bir ağrının içinden geçerim
Uyanırken en çok
Gördüğüm düş
Akşamların şafağa dönüştüğü
Açlık
Daha derinlerdeki gizini dillendiremeyen
Meftun bir olasılık
Öğle vaktine erdiğinde uzam

Açlık
Daha fazla
Çok olanın derdidir
Karanlığın bölündüğü
Bölüşüldüğü
Kının içinde parlayan keskinliğe
Açlık
Suskun sevgilerin ağrısıdır
Göğsüme dökülen matemden
Gözlerine sürülmüş ıslaklık

Pay edildiğini anlamıyorlar
Ah!
Dalğanın çarptığı yerde kalıyor
Doğrulamayan şeylerin sesi

Aşka dair kirletilmiş bir örüntü gibi
Bu sandıkta kendini tekrar ediyor edilgen us
Düşlere inen sisin
Çarmıha gerilmişin avucunda
Çivinin dokunduğu yara izini gizlemesi gibi
İşte budur göğsüme dökülen
Kabukların harman yeri

Mevsimsiz bir dünyada
Sahip olunmak istemeyen
Sahip olmak istemeyen
Sadece kendine yeten
Aşk
Yüreklere teslim edilmeden açıldığı
Gönüllülük
Arzunun yanan alevinde okunan
Çünkü
Birbirinin gölgesinde büyümeyen ağaçlar gibidir
Sevmenin yüceliği

Sormazsın,
Tanrının yüreğinde bana yer var mı?
Önce sular durulmalı
İşte
O kum tanelerinin arıttığı
Derimizden avucunuza bırakılan
Dalgalar bittiğinde geriye kalan
Ve sonunda hala doyamayan
Açlık.

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1306589/berzah.html>

Feminist Değil O Abicim Feminen Şiir

Mahabharata nedir, bilir misiniz abiler?
Oryantalist babalar filmi bile yaptılar
Peter,
Sen onları beylere anlat.
Boynumuzdan yükselen
Hepsi hepsi
Kadın başımız.
Biz insanlıktan ne anlarız

“ Sizi seviyorum” bayım
Belki de sanskritçe
Bedelini ağır ödesem bile
Leila’dan Leyla’ya
Hindistan’dan Bosna’ya
Kadınlar eskiden beri
Acı içerler
Yine de “Sizi seviyorum “ bayım
Diyebilirler
Derler
Severler

Sonra siz alırsınız kalemi elinize
Bizim nasıl gittiğimizi
Bizim nasıl kaldığımızı
Öküzün ve bizim sofradaki yerimizi
Bizim nasıl yittiğimizi
Anlatırsınız bir bir
Bizden iyi
Şaşar kalır kadınlar, iyi mi!

Yok, yok
Siz yazarsınız en iyi Şiiri
Böyle uğruna ölmeli
Rakılı,şaraplı,viskili
Al yanaklı, bal dudaklı
Neresiydi sahi
Hah, buldum
Pera Palas Oteli
Tenin tene değdiği
Muhteşem alevin Şiiri
Hep bir kadın içindi.
Kadın ise
Şiir içindi.

Kadın kısmısı
Evde gerek
Doğursa gerek
Çok konuşanın dili engerek
Hayırlı olsun hanımlar
Yeni yaftanız
Feminist olsa gerek.

Onlar ne büyük şairdirler
Özdemir Asaf
Edip Cansever
Cemal Süreya

Bir de kadın dövme iyiydi ya.

Orhan Veli bir gariççidir.
O bizi iyi bilir
Bilmese bile merak içindedir
Kadınların şu küçük çantaları
Ah!
Nelere kadirdir.

Bir şiir bir kısa öykü ile bitebilir :

“ Ece Ayhan” dedi.
“Taraflı yazmış “fayton” şiirini “
“Nasıl yani?” dedim.
“Kadın gözüyle” dedi.
Gülmek istemeyi diledim.
Oysa çok hüzünlendim.

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1310132/feminist-degil-o-abicim-feminen-siir.html>

GÖRÜNÜR KILINDI AN

Bir mümkünsüzlüğün
İmkânsız olabilme ihtimalini sevebilir mi insan?
Kendi içime kaçan renkleri öğütüyorum
Bu yüzden bu gece
Bu yüzde deniz simsiyah

Kovulduğun yere bak
Tam
Bu yüzde.n

Bazı acılarımı göğsümde avuttum ben
Belki de bu yüzden büyüyoruz
Bahçemdeki naneler ve ben
Sorun değil
Yine öldü bir kaç kadın daha
Aldırmaz bana da Dünya

Bu masayı seviyorum
Sahte çiçekleri var örtüsünün
Tıpkı senin gibi.
Üzerine alınma
Acıtan şeylerin dizelerini
Fesleğen kokuyor yine balkonda.

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1311055/gorunur-kilindi-an.html>

KRIKO

Bırak abi boş ver elin amazonunu falan
Kara Fatmayı bildin mi?
Halime Çavuşu
Halide Onbaşıyı
Yemişim Amazonun Penthesileia nenesini

Gördesli Makbuleyi anlatayım ben sana
Ata öyle bir binermiş ki
Şimşek olsan çakamazmışsın ardından
Ayağında her daim çizmesi
Sırtında hep o mantosu
Elinde bir Japon filintası
Amazon kim ola ki şehidimin yanında
Benim nenem Tanrıdan bozma değil
Bildiğin, gerçek, öz be öz benim nenem
Var ya
İşte o efsane

Halil Efe kocasıydı.
Yani, evet
Aslan terbiye ettiğimiz doğrudur
Bizdeki dik başlı yiğitler
Vatan,bayrak denilince aslan kesilirler
Oysa Makbule,
Gür, kumral saçlarıyla terbiye etti Halil Efeyi
Bağladı, meftun etti yüreğini.

Daha yirmibir yaşında zalim düşmanın elinde şehit olan
Makbule nenemin torunu
Vekil Benal Nevzat'ın torunu
Atatürk'ün kızılım
İzmirliyiz olum biz
Yunan görmüş milletiz
Bileğimizi bükemez hiçbiriniz
Şimdi var git yiğit
Amazonlara selam et
Onlar efsane ama
Kork,
Biz gerçeğiz!

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1311295/kriko.html>

ABİS

Başlarken:

İşte verdiklerin
İşte istediklerin
Tanrım,
Avunamıyorum...

Karanlık, bir sesle boğulduğunda
Yalnızlık, çaresizlikle seviştiğinde
Cinsiyete anlam yükleyen
Cibilliyetsiz ahlak
Kapı deliğinden bakar ya
Bilmiyorum deme!

Güneşte ışılan beyazın
Güneşte solan siyahın halinden anlaması beklenemez
Kaçın kurasısın sen Akçaburgazlı Yekta
Veya senden kaç tane var hayatta
Tanrı iyiliğini versin de
Bir sevişmeyi temize çıkarama

Mermer sütunların arasındaki dar geçitte durunuz
Az hava kararsın
Olmadı küçük harflerle konuşuruz
"Seni Seviyorum"
Ah!
Ne bayağı bir pelesenk
Tüm sevişenler bilir
Orada en güzel küfür edilir
Bedenler eşyaya tabidir

Yüzondokuzuncu mezmura kadar
Okuyanı hayal eden kadınlar
Yüzonyediden sonrasına gücü yetmeyen adamlar
İşte onlar
Karanlığın dehlizlerinde
Parmaklarını saçlarından geçirir kadının
Ve dahi
Tırnakları saç derisinde

Soru:

Tık nefes bahçe hortumu
Bahçeyi neden suçlar?
Kurak bir yaz günü
Çiçekler nasıl doğar?

Son:

ulaşamadığı yerdeyim

Bu benim
Bu da kendimim
Sığınakta kalan son güven kırıntısı da bitti
Arıyorum, açım
Kahretsin ki mutluluk içimize kaçmış
Hem
Öyle çok içimize
Işık olmadığı bir yer düşün
Hiçbir göz alışamaz onca karanlığa
Gönül gözü kapalı
Gözleri tamamen kapalı
Gözleri sınıksız kapalı
Göremediğimiz o şey
Yirmi beşinci karededir
Mesaj Tanrıdan gelir.

Tanrım,
İşte veremediklerin
İşte istemediklerim

Eskiyen bir Gülbeyaz kadın vardır
Dinlemekten yorulmuş.
Geri gelmiyor giden rüzgarlar
Giden
Sanırsın tıpkı zamandır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1311496/abis.html>

BİZ HER ŞİİRDE AYSELİZ ABI

Bir anne karnındadır rüyalarım
İki büklüm duruşları ondandır
Ha doğdu ha doğacak düşlerim
Biraz kan, biraz acı, biraz merhamet eklenecek
Bilirim ki kalbim bu sancıyı süresince çekecek
Dünyaya geldiğinde
Yetim bir düş olduğunu bilecek
Bedeni çıplak
Ayakları yalın
Elleri ürkek
Bir anne karnındadır rüyalarım
Madem bunca diyet ödenecek
Lütfen beni uyandırırım.

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1311951/biz-her-siirde-ayseliz-abi.html>

UHREVİ HESAP YOKTUR

Eski bir oda gibiyim
Yaşlı bir gölge dolanıyor
Ruhumun kuyularını
İnsanların soluklaştığı
Durumların kabul edildiği
Yalın ve çarpıcı
Cümleler asılmış duvarlara
*“Ölmeyecek kadar yaralıyım”

Bu eski odanın tavanlarına
Öyle çok söz yığmışım ki
Konuştukça susmuşluklarımla
Tasadüfen çalınan bir şarkının
Nakaratında dökülüyor
Kanarcasına
Tavandan dudaklarıma

Tekilliğin yalnızlık olmadığını öğrendi
Bir köşede sessizce üşüyen
Kadın yanım
Canı yanmış
Kükreyen başka kelimeler
Kusan
Şu ayna görünümlü yüreğim

Hal, bu hal
Sevecektim
Sevebilirdim
Sizden önce boyamasaydım
Şu çatlamış duvara
Doğanın tasvirini

Bir arpa boyu mesafe kadar
Kalan boşlukta
Nefes alıyorken
Denedim
Sevecektim
Ancak sizden önce geldi
Çocukların silinen gülümseyişi
Biliyorum değil
Bu Tanrının işi
Ve haklısınız
Keşke
Şeytan size sufle vermeseydi

*Tomris Uyar

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1312755/uhrevi-hesap-yoktur.html>

TANYERİ

Sabah,
Suyu ısıtmış
Gecenin vedasını bekliyordu
Tam karanın beyaza
Kızılın maviye dolandığı an da
Gecenin yağmur olmuş elleri
Sarılıp bırakıyordu toprağı

Kuytulardan esen rüzgarın
Çaldığı ısıklık
Önce tenini titretirken sabahın
Yarı uyur yarı uyanık açıyordu göğsünü gün
Kızıl bir alev sarıyordu tüm bedenini gökyüzünün
Gece ve sabah bir kavuşmanın daha hazzını yayıyordu doğaya
Tüm canlı hücreler uyanıyordu.
Gecenin mağrur ağırlığı okşuyordu yeryüzünü
Yavaş yavaş çekiliyordu karanlık kuytusuna
Ve gün taptaze bir doğuma daha hazırlanıyordu
Kızıl alev topu soldukça teninde
Önce sarı sonra mavi bir neşeye bırakıyordu yerini

Güneş,
Ilık bir su gibi akıyordu atmosferden
Gece uykuya
Gün doğmaya
Meylederken
Öpüyordu toprağı
Gece ve onun
Yağmur sonrası rayihası

Sonrası
Gülümseyen bir papatya tarlası.

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1316298/tanyeri.html>

Prenses Maricruz ve Hava Süvarisi Hakkında Olmayan Aşk

Sana aşktan söz edebilirim Sevgilim
İnsanın yüreğini aynı anda hem yakan
Hem de soğutan çılgın şu duyguyu
Büyülü gerçekliğin kollarında salınarak anlatabilirim
Gökte uçan fillerin sadece şapka takıyor olmasına şaşırır gibi
Tarif edebilirim
Gözlerinin mavisinde doğan yeşil ırmağın yol alışını
Ancak,
o zaman kendimden hiç bahsetmiş olmazdım

Kelime haznesi kozmogonik sayıklarken
aksın dizeler
Çürümenin kitabı geçerken hatırandan
Şaşkınlığın,
uçan fillerin şapka takmasına hissedilenden bile enfesti.
Buraya bir kitap ayırıcı yerleştirirken
"sen hatırlamayı seversin diye not düşmedim o kitabın sayfalarına"
Bir aşkın tarihsel tarifidir içerdiği töz.
Bak bunu not almalısın
Bu iyi bir söz!

Sözlerin arasından dokunmuşluğum var ruhunun tenine
Olağanüstü bir gerçeklikti dilinin, ağzının içinden seçip döktükleri
Sevişmek hakkında pek çoğunun böyle bir bilgisi olmadığını düşünüyorum.
Nesnel algıların,
bütünün,
bitişik yazıldığı gibi karşılandığı şeylere benzeyen
Sıradaki filin göl kenarında oturup bir fare ile sohbet etmesinden sonra
Zincire gevşek vurulmuş prometheus ayakları kırık olan atı ile
(Ki her serbest şiirin ortasından bir at geçmek zorundaymış gibi)
Geçerken Gide bize gülümsedi
"Farz etki hiçbir şey söylemedim"
Farz, otuziki kere otuziki dışın tek tek fırçalanmasını anlamak dışında şeyler olmalıydı.
Misvak ile temizlenemeyen lekelerle benziyor evlerin ruh hali.

Aşk;
Böyle tarifsiz bir imgelem ile kavuşamadı daha önce.
Sözden önce de vardı,
Aşk!
Sen ve Ben'den bir bütüne varıncaya dek aklımızın ucunda sallanan ihtişamlı dev,
Aşk!
Senden ve Benden daha büyük bir şeye yol alışın elleri
Bir romaneksin ismi olsun demişler "Soti"
Ölürken üzülmediğimiz Democles ve öyküsünden sonra
Sartre yokuşunu çıkarken
Nefesi kesilmeyecek bir zihne ihtiyacım vardı.
Aşk!
İşte bu masalsı büyünün gerçek oluşumudur
"Seni Seviyorum" derken bir anlamdan bahsetmeliydim.
Yoksa
Aşk!
Feromon için sadece bir oyuncak.

Not:
Ve iyi ki
Pedra Paromo bizim köyden değilmiş.

Yoksa AŞK hakkında konuŐamazdık.

İkinci Not:

Bu yazdıklarımı okuduğunda anlayacak olduğun

Aklın.

Onu ayrıca seviyorum.

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1324686/prenses-maricruz-ve-hava-suvarisi-hakkinda-olmayan-ask.html>

DENİZE RENGİNİ VEREN ŞİİR

Sana Destina demeyeceğim
Ve bu şiiri de tuvalette yazmıyorum
Salonun köşesindeki koltukta
Seni gülümserken, düşünüyorum.
Öykülerimiz olmalı daha
Daha ve daha
Doyumsuz bir iştah bu
Sana ve sana ait ne varsa, ona.

Yeşil bahçeli gökyüzü gözlerine bakıp
Sana Bayım da demeyeceğim
Ki
Limanı olanın Aşkı da olurmuş
Öğrendim.

İyi ki sen
Ece Ayhan değilsin
Misal ben Nilgün olsam
Tezer'i kıskanırdım
Tek başıma gösterirdim göğüslerimi sana
Muziplik bu ya

Şair ablaları bir kenara bırakalım
Bu şiirde de hep olduğu gibi
Başkalarının eskilerini giyinip kuşanmayalım
Bize gelelim bize
El ele
Diz dize
Ve hatta, bilirsin işte
Hadi çekinme
Tam burayı okurken çapkınca bir gülümse.

“Öhöö öhöö! Aile var”
Diyen şu prostatlı abiye,
“Ayıp kardeşim ayıp
Olan var, olmayan var”
Diyen memeleri sarkmış hanımefendiye
Değil de
Biz bi önce kendimize gelelim
Sonra istersen bana gidelim

Seninle
Sabahın erkeni
Günün en taze saati gibiyim.
Evrime sor!
Hangi hayvan ile ise akrabalığın
Onun bile ellerinden öperim
Ama önce seni.

Senden çok şey öğrenmişliğim var
Yıldızlar, gezegenler ve uzay
Animasyonu herkes bilir de
Senden öğrendiğim bir anime dünyası var
Kitaplar, çok kitaplar, daha çok kitaplar
Aklının sarmalına kıvrılıp büyütülmüş
Onca güzel fikir var
Ateş var, yakmak var

Fiyuu!
Burada çok sıcaklık var.

Biliyor musun
Seninle öğrenmek istediğim şeyler de var
Mahalle bakkalımızın ismi
Evimizin adresi
Duvarlarımızın rengi
Bir de ellerin var ya ellerimdeki
Bilmek isterdim
Yaşlanınca nasıl görünürlerdi.

Yahu ben Gülten Akın mıyım
Öyle afili laflardan ne anlarım
Diyeceğim o ki
Tenin çocukluğum
Yüzün gençliğim
İçin güzelliğim
Bir Havva isem sen de Adem ol
Ben yine dişlerim o elmayı
Yeter ki
Cennetten kovulurken yanımdaki sen ol

Deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1325076/denize-rengini-veren-siir.html>

KALİBRE KALİBRASYONU

Bilginin bir çukurdan çekilip çıkarılışının
Yemin töreninden geliyorum.
Yasaklanmış edimlerin
Gölgeli rölyef işçiliği
Sümerler tarafından bilinmiyorken
Fosiller hakkında
Kayaçlardan ders alıyordum.
Çukur,
Cehennemin yanan dağında
Pompei türküsüne davet etti bir ara
Bilgi için,
Çamura dokunmayı göze alacaksın
Bunu Sokrates biliyordu.

Bir zaman öncesine kadar gökte yaşayan periler
Ağaçları koruyan küçük cinler olduğuna inanırdım.
Ama o zaman da anlayamazdım
Gökyüzünde koca bir cennet varken
Bu kadar çok ağlamasını bulutların
Ağlayanlar bulutlar değildi
Cennetin sokak çocuklarıydı
Kibritçi kızın öyküsü anlamak yolundaki
İlk yumruğu yediğim yerdi.

Sonra,
Gökyüzü dümdüz bir kâğıt gibi olmalı dedim
Dümdüz bir yüzeyden devam edecektim yolcuğuma
Yüzeyden elimi uzattığımda
Bir sıvının içinden geçeceğimi ve sonunda
Cennete ulaşacağımı sandım.
Olmadı.
Jack ve fasulye sırtığı
İkinci aldığım yaraydı.

Kötü kalpli cadıların çocukları
Yetimhanede büyürler
Bazı ölmüş anneler
Onlar için de üzülürler
Sanırdım ki anneler hep cennete gider
Emine'ler, bizler
Biliriz ki,
Hepsi Nekrofilik teselliler.

Sanki,
Tenime yüzlerce kelebek konmuş
Ve kanatlarını yavaşça açıp kapatıyorlar
Okurken
Yazdığın benli şiirleri
Bir ressam gibi
Çiziyor ellerin dizelerinde beni.

İşte gözlerinle böyle başladı
Yeni gökyüzü bilgileri
Ellerin,
Düz ve saydam gözlerinden dokundu,
Cennet, bildiğimi sandığım yerde değildi.